בעזרת השם יתברך

גליון

באור החיים

חג הסוכות תשפ"ו
גליון תתצ"ט

יוצא לאור ע"י

אילוד
מסידי
טאהש

הגליון נתנדב

לעילוי נשמת הרה"ח ר' **אליהו** בן ר' **מאיר משה** ז"ל **שפיטצער**
נפטר ממחרת יום הכיפורים דהאי שתא - לדאבון לב כל יודעיו ומכיריו
נתנדב על ידי אחד מבני משפחתו החשובה שיחי'

פרנס פעולות האיחוד
לחודש תשרי

הרה"ח ר' **משה שמואל ראטטענשטיין** הי"ו
לע"נ אביו הרה"ח ר' **דוד מנשה** ב"ר **שמואל** ע"ה
יארצייט ביום ט' תשרי הבעל"ט

נא שלא לקרותו בשעת התפלה וקריאת התורה

מזון הנפש

במהרה

סדר הלימודים

במסגרת החבורות שע"י קהילתינו הק'

= פרשת ששח"ב שמ"ע =

	ז' עמודים - מסכת נגחות		ה' עמודים - מסכת סנהדרין	
	לשטר חזק	חזרת השבוע	לשטר חזק	חזרת השבוע
שב"ק יום א' פוטות	דף מד:	דף מא.	חזרה	חזרה
זונטאג יום ב' פוטות	דף מה.	דף מא:	חזרה	חזרה
מאנטאג א' דחוה"ס	דף מה:	דף מב.	חזרה	חזרה
דינסטאג ב' דחוה"ס	דף מו.	דף מב:	חזרה	חזרה
מיטוואך ג' דחוה"ס	דף מו:	דף מג.	חזרה	חזרה
דאנערשטאג ד' דחוה"ס	דף מז.	דף מג:	חזרה	חזרה
ערש"ק חושע"ר	דף מז:	דף מד.	חזרה	חזרה

בחינה הבאה ביום א' נח
חבורת ז' עמודים - לא. - טח.
חבורת ה' עמודים - מב: - נ:

הערליכע שיעורים לימוד וחזרה, שואל ומשיב, זיי אויך צו מיטמאכן א חבורתא
רופס טול איחוד מאתם
514-500-8674 - 718-451-8674
בי"י 18 4-1 ד' מען בעניו

זכר צדיקים לברכה

ט"ו תשרי	הרה"ק רבי מרדכי בן רבי ישכר בערצי זי"ע - מנאדבורנא	תרנ"ה
ט"ז תשרי	הרה"ק רבי צבי הירש בן רבי שלמה זי"ע - מ'מונקאטש - דרכי תשובה	תרע"ד
ט"ז תשרי	הרה"ק רבי שמעון בן רבי ישראל לייב זי"ע - מיערוסלאב	תר"י
י"ח תשרי	הרה"ק רבי נחמן בן רבי שמחה זי"ע - מ'ברסלב - ליקוטי מוהר"ן	תקע"א
י"ט תשרי	הרה"ק רבי יעקב יצחק בן רבי אשר זי"ע - היהודי הקדוש מ'פרשיסחא	תקע"ה
כ"ב תשרי	הרבנית הצדיקת פריידל ז"ל בת רבי יצחק אייזיק מסוואליווא זצ"ל מחברתו הטהורה של רבינו הסבא קדישא זי"ע	תרפ"ב
כ"ג תשרי	הרה"ק רבי יעקב בן רבי יצחק זצ"ל פיש - מקאלוב	תר"ד
כ"ד תשרי	הרה"ק רבי חיים זאנוויל בן רבי משה זי"ע - מ'ריבניץ	תשנ"ו
כ"ה תשרי	הרה"ק רבי לוי יצחק בן רבי מאיר זי"ע - מ'בארדיטשוב - קדושת לוי	תק"ע

זכר חסידים לברכה

ט"ו תשרי	הרב החסיד ר' אהרן אייזיק בן ר' ישראל יעקב ע"ה קרויס	תשפ"ה	ביה"ח דקריתינו הקדושה
ט"ז תשרי	הרב החסיד ר' אברהם בן ר' יואל ע"ה שעכטער		
ט"ז תשרי	האשה החשובה מרת מעניא בת ר' ברוך מרדכי ע"ה שפיטצער אשת הרה"ח ר' מאיר ע"ה	תרע"ה	ביה"ח בטאהש אונגארן
י"ז תשרי	הרב החסיד ר' שמואל צבי בן ר' יצחק ע"ה אייזענבערג	תשע"ט	ביה"ח בקרית יואל
י"ט תשרי	הרב החסיד ר' יהודה דוד בן ר' אהרן הכהן ע"ה פיקסלער	תשמ"ח	ביה"ח בלאנג איילענד
כ' תשרי	הרב החסיד ר' יואל בן ר' שמשון ע"ה	תרע"ב	ביה"ח בטאהש אונגארן
כ"א תשרי	הרב החסיד ר' יואל צבי אלימלך בן ר' שמשון ע"ה גאלדשטיין	תשפ"ד	ביה"ח בקרית יואל
כ"ה תשרי	הרב החסיד ר' חנני ז"ל ליפא בן ר' צבי מרדכי ע"ה ארגעל	תשפ"ה	ביה"ח ניו דזערסי (סאטמאר)
כ"ה תשרי	הרב החסיד ר' שלום עזריאל בן ר' יעקב מאיר ע"ה נייממן	תשע"ד	ביה"ח דקריתינו הקדושה
כ"ו תשרי	האשה החשובה מרת שרה בת ר' נחמי ע"ה ראזענצוויג אשת הרה"ח ר' שמואל אליעזר ע"ה	תשס"ה	ביה"ח בקרית יואל
כ"ז תשרי	הרב החסיד הנגיד ר' ישראל משה בן ר' אברהם ע"ה וואסנער מהישובים ראשונה במלכות ומגדולי תומכי מוסדותינו הק' רבות בשנים	תשנ"ט	ביה"ח ניו דזערסי (באיאן)
כ"ז תשרי	האשה החשובה מרת רעכיל בת ר' משה ע"ה פעקעטע אשת הרה"ח ר' יעקב ע"ה	תשפ"ו	ביה"ח בקרית יואל
כ"ח תשרי	הרב החסיד ר' נפתלי בן ר' יעקב הכהן ע"ה קרויס מראשי קהלתינו הק' באנאנטדיאל	תשנ"ז	ביה"ח דקריתינו הקדושה
כ"ח תשרי	הרב החסיד ר' יוסף מרדכי בן ר' פנחס זעליג הכהן ע"ה שווארץ	תשנ"ה	ביה"ח בקרית יואל

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים

קול איחוד

718.451.TOSH | 514.500.TOSH

718.451.8674 - 514.500.8674
0.333.015.0715 - 079.704.0074

קולו בקודש מרביה"ק זי"ע | דברות
ושיחות קודש מרבינו שליט"א | דרשות
| שיעורים | חבורות | מעמדים | מאורעות
| מודעות | שמחות | אינטערוויו'ס |
מזון הנפש | עזר לתושבים | מעמבער
אפטיילונג | ואטהר ואתקדש | קהילות
ומוסדות | פרנסה ביחד | ועוד

פרנס השיעורי תורה

על 'קול איחוד' לשבוע הבעל"ט

הרה"ח ר' **משה יצחק**
הערשקאוויטש הי"ו
חבר הנהלת מוסדותינו הק'

לרגל הולדת בנו למזל טוב

ולע"נ חותנו
הרה"ח ר' אלי' ב"ר מאיר משה ע"ה שפיטצער
ששבק לן חיים ביום י"א תשרי דהאי שתא
לדאבון לב כל יודעיו ומכיריו

זכות השיעורי תורה דרבים יעמוד לו ולזרעו להתברך
בכל הברכות הכתובה בתורה עד עולם אמן

נוצא לאור ע"י

אילוד

מסידי
טאהש

P: 718.451.8674 #80 F: 845.610.8674
11 VAN BUREN DR. #205 MONROE N.Y. 10950

פילצאליגע פראיעקטן צו פאראייניגן און סערווירן אנשי שלומינו

גליון באור החיים | להתאחד בחורי טאהש | קול
איחוד טאהש | חברה ש"ס | מתאחדת בלעטל |
טעלעפאון ביכל | פרנסה ביחד | ולויים בדוכנם

די לעצטע געלעגנהייט אריינצושיקן בריוון,
מודעות, און מזל טוב'ס פארן גליון, איז:

מיטוואך 12:00 מיטאג

דבר האיחוד

אתה הראת לדעת

אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. אין די צייט וואס מיר זענען יעצט ארויסגעקומען פון די טבילה, זיך ווייקענדיג אין די ימים נוראים און די ימי התשובה - ראש השנה און יום כיפור - וועלן מיר האבן תשובה געטוהן און זיך צוריקגעקערט צו אונזער פאטער אין הימל. מיר האבן זיך געטובל'ט אין ריינע וואסערן און זיך אינגאנצן גערייניגט פון יעדע זינד און עבירה. נאך די טעג וואס דער זוהר הקדוש רופט אן "שמאלו תחת לראשי", האט דער אייבערשטער געהאלפן מיר האבן דערלעבט, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה - זמן שמחתנו, וואס וועלן אנגערופן "וימינו תחבקני". דאס איז דער 'ימין ה' עושה חיל' וואס נעמט אונז ארום מיט די מצוה פון סוכה, און באשיצט אונז מיט א געוואלדיגע אהבה און ליבשאפט. יעצט גייען מיר אריין אל הקודש פנימה, אין די וועלט פון די הייליגע סוכה, וואס איז אינגאנצן אויסגעבויט פון די שמות הקדושים פונעם רבוש"ע. מיר האבן די זכי' צו זיצן אינעם שאטן פונעם קודשא בריך הוא, ארומגענומען מיט א הייליגע חומה וואס היט אונז אפ פון די חיצונים, און היט אויף די ריינקייט און קדושה וואס מיר האבן זוכה געווען דורכאויס די ימים נוראים.

און דורך דעם וואס מיר שאקלען די ד' מינים אין די טעג, שטייגן מיר, און מיר קומען אלס נענטער און נענטער, העכער און העכער, בסולם העולה בית קל, ביז מיר קומען אן צום הויכפונקט פון די הייליגע טעג, דער שפיץ פון חודש תשרי - דאס זענען די צווייטע טעג יום טוב, הושענא רבה, שמיני עצרת און שמחת תורה.

די דריי לעצטע טעג פון יו"ט זענען גאר געהויבענע טעג, דערהויבענע און הויכע טעג וואס עס איז נישטא קיין פארגלייך צו דעם. אין די צייט ווערן מיר אויפגעהויבן צו די העכסטע מדריגה, צו א דרגא פון קלארע השגה און ידיעה - משיג צו זיין אז "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו".

דורכאויס די אלע טעג פון יו"ט סוכות זענען מיר באפוילן מקיים צו זיין די מצוה פון השי"ת, אשר קדשנו במצותיו וצונו, צו זיין בשמחה, זיך גאר שטארק משמח צו זיין, אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה (דברים ט"ז, י"ג-ט"ו): "חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים... ושמחת בחגך... והיית אך שמח".

און אזוי האט זיך אויסגעדריקט **כ"ק מרן רבינו הקדוש זי"ע** מיט זיינע הייליגע ווערטער, איין יאר אום יום טוב סוכות (עבודת עבודה שיחת"ק ח"א עמ' שע"ה), צו מסביר זיין דעם ענין פון שמחה אין די יום-טוב'דיגע טעג, וזלה"ק:

די זיבן טעג פון יום טוב סוכות זענען אינאיינעם קעגן די זיבן מדות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, און מלכות. אנטקעגן די מדות זענען דא די זיבן רועים: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, און דוד. יעדן טאג פונעם יום טוב שיינט א צווייטע מדה פון איינע פון די זיבן רועים; דעם ערשטן טאג שיינט די מדה פון חסד, וואס דאס איז מדת "חסד לאברהם", און דעם צווייטן טאג שיינט די מדה פון גבורה, וואס דאס איז "פחד יצחק". און די נאכט [אושפיזא דיעקב] שיינט די מדה פון יעקב אבינו, די מדה פון תפארת, וואס דאס איז א צוזאמשטעל פון ביידע מדות, חסד און גבורה אינאיינעם.

און דער סדר גייט אן אזוי דורכאויס אלע זיבן טעג, וועלן יעדער טאג שיינט די מדה פון די אושפיזין פון יענע טאג. די זיבן הייליגע אושפיזין זיצן מיט אונז אינאיינעם אין די סוכה, און זיי

המשך דבר האיחוד

קומען אונז באלייכטן מיט דעם ליכטיגקייט פון די זיבן מדות. אזוי ווי עס שטייט אין זוהר הקדוש (שם) אויפן פסוק (ויקרא כג, מב) "בסוכות תשבו שבעת ימים" - אז די זיבן טעג מיינען די זיבן אושפיזין, וואס ווערן אנגערופן די "יומין עילאין", דאס איז דער פשט אינעם פסוק "בסוכות תשבו שבעת ימים", אז עס איז א מצוה און א באפעל אז די זיבן רועים זאלן זיצן מיט אונז אין די סוכה.

דאס איז דער גאנצער יסוד און די עיקר שמחה פונעם יום טוב, און דאס איז אונזער עבודה דורכאויס דעם יום טוב: מתקן צו זיין און מטהר צו זיין די זיבן מדות אינעם הארץ, וואס די אושפיזין העלפן אונז צו במשך די יום טוב ווען זיי קומען אראפ.

און דורך די עבודה וואס א איד ארבעט דורך די זיבן טעג פון יום טוב, אריינצוברענגן דעם כח פון די מוחין אריין אין די מדות, פון דעם ווערט געבוירן די גרויסע שמחה אום שמיני עצרת און שמחת תורה. דאס איז דער ענין פון "שמחת תורה" - די שמחה פון די מוחין, וואס דאס איז די תורה. ווייל כל זמן מ'האט נאכנישט ממשיך געווען די מוחין אראפ אין די מדות פונעם הארץ, קען מען זיך נאכנישט פרייען מיט די מדות, וויבאלד מען איז נאכנישט אנגעקומען צום תכלית. נאר נאכדעם וואס א מענטש פירט אויס דעם תכלית, און ער ריניגט אויס אלע זיינע זיבן מדות מיטן כח פון די מוחין, דעמאלט ווערט געבוירן די שמחה פונעם תורה, וואס דאס איז די שמחה פון די מוחין. און דורך דעם כח פון דעם אור, ווערט כנסת ישראל נתייחד מיטן קודשא בריך הוא אום שמיני עצרת און שמחת תורה ביחודא שלים, ביחוד עצום ונפלא, כידוע מזוה"ק" (חלק ג, צ"ז ע"א). עכלה"ק.

און אזוי ווי רבינו הקדוש זי"ע האט געזאגט אזוי האט ער טאקע געטון. שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפניך, מ'קען זיך נאכפרעגן ביי די וואס האבן זוכה געווען לחזות בנועם עבודת הקודש פון דעם הייליגן צדיק אין די פריערדיגע יארן, ובפרט ביי די הקפות. וויאזוי ער פלעגט טאנצן פון איין עק ביהמ"ד ביזן צווייטן פאר לאנגע שעות נאכאנאנד, ער פלעגט זיך דרייען און שפרינגען מיט אלע כוחות ביז די נשמה איז ממש אויסגעגאנגען, א העכערע עבודה וואס א מענטש'ליכע שכל קען נישט משיג זיין. יעדע הקפה האט געדויערט כמעט א שעה צייט, און וועו מ'האט געענדיגט זענען די ארומיגע חסידים שוין געווען אינגאנצן אויסגעמוטשעט. פונדעסטוועגן, האט רבינו הקדוש זי"ע - מיט זיינע הויכע הימלישע כוחות - גלייך אנגעהויבן די קומענדיגע הקפה מיט א געוואלד'יגע חיות און ברען, ממש ווי ס'וואלט יעצט געווען די סאמע ערשטע הקפה.

אין אזא געהויבענע צייט האבן מיר די זכי' זיך צוזאמצוקומען דא אין דעם הייליגן פלאץ, און זיך מסתופף זיין בצל הקודש פון רבינו שליט"א אין די יעצטיגע לעצטע טעג פונעם יום טוב, דאס זענען טעג וואס חסידים ואנשי מעשה אין אלע דורות פלעגן זיך צוזאמקומען באהלי צדיקים, וועלכע האבן גע'פועל'ט פאר זיי גרויסע ישועות.

אזוי ווי עס ווערט געבראכט אין ספה"ק "אמרי פנחס" בשם דער הייליגער רבי פנחס קאריצער זי"ע, וז"ל: "אדמו"ר זצוק"ל אמר באמצע השנה להרבה אנ"ש שהיו נצרכים לישועות גדולות. וכאשר קרא הפתקאות שלהם אמר להם שיבואו אליו על ימים האחרונים של חג הסוכות ויהיו אצלו בעת ההקפות".

אזוי אויך אינעם הייליגן ספר "מאור ושמש" (פרשת פינחס) שטייען געוואלדיגע דיבורים איבער דעם ענין, וזלה"ק: "והנה בידוע אשר גמר החתימה נעשה בהושענא רבא וביום השמיני עצרת הפתקין נמסרין, לזה מבשר הכתוב: 'וביום השמיני עצרת' - עדת צדיקים רחמים תהיה - שכל המסתופפים בצלם יהיו לרחמים".

מיר אלע ווייסן די הייליגע ווערטער רבינו הסבא קדישא זי"ע, וואס האט געזאגט בזה"ל: "ראש השנה אין יום כיפור קענט איר זיך אויסווייענען אינדערהיים, אבער פרייען זיך זאלט איר אלע קומען צו מיר!", און טאקע אזוי איז געווען, וועו א ריזן עולם חסידים האבן זיך געזאמלט אין די הייליגע מחיצה פונעם סבא קדישא זי"ע אין די לעצטע טעג פון סוכות, און געשעפט שמחה און פרייד ממעייני הישועה.

און אזוי פירן זיך ווייטער אנשי שלומינו, וועו פון ארבע כנפות הארץ מאכן מיר די וועג מיטצוהאלטן די לעכטיגע הייליגע טעג בצל הקודש, און מיר שעפן זיך אן עמער"ס פון חיזוק און קדושה פון די התלהבות'דיגע תפלות ביום הושענא רבה, און דערנאך די שמחת התורה וועלכע מען האלט מיט בצל הקודש.

א פרייליכן יום טוב און א גוט קוויטל!

הנהלת האיחוד

המדור נתנדב ע"י מוה"ר **אברהם הכהן קרויס** הי"ו (קרית יואל)
לע"נ זקינו הרב החסיד ר' **נפתלי** ב"ר **יעקב הכהן** ע"ה קרויס - יארצייט כ"ח תשרי
ובזכות זה יברכהו השי"ת שיתברך בכל הברכות האמורות בתורה וסייעתא דשמיא אמן

באור פני מלך

פניני עבודת עבודה על פרשת השבוע

מצות סוכה שומרת את האדם מן הקליפות

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך.

הענין מה שנתן לנו הקב"ה מצות סוכה, אחר שעבר עלינו הימים הנוראים, מובא בספרים הקדושים, כי בימי הרחמים והסליחות פעלנו על ידי עבודתינו ותפלתינו להשתיק את כוחות המקטרגים ולפעול שנה טובה, אבל המקטרגים רוצים לחטוף עבודתינו ותפלתנו, לכן צונו הקב"ה ליכנס בצל הסוכה להיות תחת צל כנפי השכינה, שהסוכה תגן בעדנו ותשמור אותנו, שלא תהא להחיצונים אחיזה בעבודתינו ותפלתינו.

וכענין הזה כתב בספר הק' בני יששכר כי לכך נקרא החג בשם "חג האסיף", כי התפלות של כל ימות השנה מתאספות לתוך הסוכה, והכוונה בזה, שהסוכה שומרת את כל תפילתנו מן המקטרגים, שלא יהא להם אחיזה בהן. וזהו שנאמר (שמות ל"ד כ"ב) "וחג האסיף תקופת השנה", פי' כי חג זה הוא התוקף והעוז, דהיינו השמירה לכל השנה.

וזה רומז לנו הפסוק (דברים ט"ז י"ג) "חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך", גורן ויקב הוא כינוי להתורה והמצוות אשר קיימנו במשך השנה, שהם הפירות והתבואה שגדלו על ידי מעשנו, ואמר הכתוב שתעשה לך סוכה, כדי לאסוף בתוכה את הגורן והיקב, דהיינו התורה והמצות, לשומרן שלא יאבדו.

(עבו"ע פתג"ק סוכות)

על ידי מצות סוכה מקבלין השפעות טובות

ופרוס עלינו סכת שלומיך.

החג הסוכות הזה וכל המצות שבו, הם מתנות טובות של הקב"ה, שנתן לנו להמשיך על ידיהן השפעות טובות וברכות רבות, הרי מצות סוכה נקראת סוכת שלום, כמו שאומרים בכל ערב ופרוס עלינו סוכת שלומך, ובליל שב"ק מברכין הפורס סוכת שלום עלינו, כי חג הסוכות היא בחינת אהבה, שהוא בחינת שלום, ושלום הוא שמו של הקב"ה הכולל כל הברכות, ושלום פירושו, שלם בגופו שלם בממונו שלם בתורתו, גם פירושו שיהיה שלום האדם עצמו בין הגוף והנשמה, שהגוף יתבטל אל כח הנשמה. ולכל זה זוכים על ידי מצות סוכה.

(עבו"ע שיח"ק ח"ג סוכות)

החמישים יום מר"ח אלול עד הושענא רבה הם כמו החמישים ימי הספירה

הושענא למענך אלקינו הושענא.

לשון הושע נ"א, אשר אנו אומרים בכל ימי החג, רומז לחמישים יום אשר מראש חדש אלול עד הושענא רבה, שהם כענין ימי הספירה, שנאמר בהם תספרו חמשים יום, וכמו בימי הספירה העבודה היא לטהר שבע המדות במ"ט יום שהם שבע פעמים שבע, ובכח זה זוכים ביום החמישים להשיג את שער הנון, כן בחמישים ימים אלו, מר"ח אלול עד הושענא רבה, אנו עוסקים בתשובה לתקן ולטהר מדותינו ועל ידי זה אנו זוכים אחר כך לשער הנון, ביום הושענא רבה.

ולכן בשבעת הימים האחרונים של חמישים ימים אלה, נתן לנו הקב"ה את שבעת ימי החג, שהם נגד שבעת המדות, כדי לתקן בכל יום מדה אחרת, והאושפיזין באים אל הסוכה לסייע לנו בכל יום לתקן המדה השייכת להם, ולכך אנו מקיפין בכל יום את התיבה פעם אחת, לתקן המדה של אותו היום, ובהושענא רבה אנו מקיפים שבע פעמים, כי ביום הזה, שהוא יום החמישים, נגמרה עבודת תיקון כל שבע המדות שעסקנו בהם עד הנה, וכן שבע ההקפות אשר אנו מקיפים בשמיני עצרת הם נגד שבעת המדות שזכינו לתקן בחמשים ימים אלו.

וזהו שמתפללים הושע נ"א, נ'ון א'לף, ר"ל הושיענו שנזכה על ידי העבודה של חמישים ימים אלו, להמשיך עלינו אור אלופו של עולם.

(עבו"ע פתג"ק סוכות)

המדור נתנדב ע"י הר"ר **ישראל שמואל זילבער** שליט"א
מנהל ת"ת עבודת משולם פיוש - בארא פארק
לרגל שמחת **הכנסת בנו הב' אליקים ני"ו לעוהתו"מ** למזל טוב
ובזכות זה יברכהו השי"ת שיזכה לדוות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

דער הייליגער רבי זאגט

ילקוט אמרים מכ"ק רביה"ק זי"ע מלוקט מספרי דבי רב - באידיש

די ענין פון מצות סוכה איז צו מקבל זיין עול מלכותו יתברך שמו

דער הייליגער רבי ר' פנחס'ל קאריצ'ער זי"ע האט געטייטש די ווארט סוכה, און אזוי ווערט נאכגעזאגט פון אסאך צדיקים, אז ס'איז פון די לשון פון זעהן, אזוי ווי ס'שטייט ביי שרה (בראשית יא כט) אז איר נאמען ווערט גערופן יסכה, ווייל זי זעהט ברוה"ק (מגילה יד:), אזוי אויך דורך די סוכה איז די מענטש זוכה צו זעהן אין די זיו יקרא דמלכא, און ער איז זוכה עס זאל רוען אויף אים א רוח הקדושה.

אויך האט דער הייליגער ר"ר פנחס'ל געזאגט, אז סוכה איז פון לשון שרירה, אזוי ווי רש"י איז מפרש דארט ביי שרה, 'יסכה לשון נסיכות, כמו שרה לשון שרירות', און אזוי ווי דער לשון וואס מען זאגט ביי די פיוט לכה דודי, בואי כלה נסוכה, וואס דער פירוש איז פון לשון מלכות ושררה, און דער הייליגער ר' פנחס'ל האט געזאגט די כוונה מיט דעם איז, אז ווען מיר זיצן אין די צל הסוכה, ווערן מיר געריכטט ווי מלכים און שרים, וויבאלד מיר האבן זוכה געווען צו מנצח זיין די דין אין די ימים נוראים.

און לויטן פשט פון ר"ר פנחס'ל אז סוכה איז פון לשון שרירה ומלכות, קען מען זאגן די כוונה אויך אויף אן אנדערע אופן, אז ווען אונז גייען אריין זיצן אין די צל הסוכה, זענען מיר זיך מקבל זיך צו מבטל זיין צו די מלכות פון השי"ת און זיין הערשאפט, צו זיין א עבד נאמן לשם, אזוי ווי א קנעכט וואס איז בטל צו די רצון פון זיין העה, ווייל אין די סוכה שוועבט אויף אונז די שכינה, וואס איז די אימא עילאה, וואס איז בחינת שררה און מדת המלכות.

וועגן דעם איז די יו"ט זמן שמחתינו, ווייל דאס איז די גרעסטע שמחה פאר א איד, ווען ער איז זוכה צו מקבל זיין עול מלכותו, זיך צו מבטל זיין צו די רצון פונעם באשעפער, צו זיין א קנעכט פאר'ן אייבערשטן און אים דינען, אזוי ווי די צדיקים האבן געטייטשט אין פסוק (תהלים ל"ו א') למנצח לעבד השם לדוד, דוד האט געזינגען, אז ער האט זוכה געווען צו זיין א עבד השם, און דאס איז די גרעסטע מתנה וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן, אז ער האט אונז אנגענומען פאר זיינע קנעכט, און ער רופט אונז פאר זיינע קנעכט, אזוי ווי ס'שטייט (ויקרא כ"ה מ"ב) 'עבדי הם', און מיר האבן נישט קיין רייכער'ס און גרעסער'ס פון דעם, דאס איז אונזער גרעסטער גליק.

און אויף דעם מאכן מיר די ברכה יעדן טאג, שלא עשני עבד, דאס מיינט א קנעכט פאר די סט"א, און מכלל לאו אתה שומע הן, אז אונז דאנקן מיר מיט דעם צום אייבערשטן, אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין זיינע קנעכט, און דאס איז די תמצית פון די כוונת מצות קרי"ש, צו מקבל זיין אויף אונז עול מלכותו יתברך, זיך צו מבטל זיין צו אים ווי א קנעכט צו זיין הער.

און די גאנצע ענין פון עבודת התפלה איז מיוסד אויף דעם, צו מקבל זיין אויף זיך די כח העבדות, צו זיין א קנעכט פאר'ן אייבערשטן. און דאס איז איינס פון די יסודות, וואס דער בעש"ט הק' האט אונז כסדר געלערנט, אז דאס איז דער תכלית פארוואס דער מענטש איז אראפגעקומען אויף דער וועלט, צו זיין א קנעכט צום אייבערשטן, און פאר דעם דארף א מענטש מקדיש זיין זיין גאנצע לעבנס טעג, צו טון דעם רצון השם יעדע רגע, צו מבטל זיין פאר אים אלע זיינע אברים און גידים, און איבערצוגעבן פאר אים אלע זיינע כוחות און חושים, אזוי ווי דער פסוק זאגט (קהלת ט' י') 'כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה', פשט איז אלעס וואס קומט צו דיין האנט צו טון, זאלסטו טון מיט אלע דיינע כוחות, איבערצוגעבן דיין גאנצע כח צום אייבערשטן.

דאס איז די תמצית פון מצות סוכה, אז מיר זאלן זיך מקבל זיין עול מלכותו יתברך, צו זיין באגלייבטע קנעכט פאר אים, אזוי ווי די לשון וואס מען זאגט און מען חזר'ט אין אלע תפלות פון יוה"כ,

אנו עבדיך ואתה אדונינו, אנו עמך ואתה מלכנו.

(פתג"ק סוכות)

אין די ז' ימים פון סוכות איז דא א כח צו דערלייבטן די ז' מדות

בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים.

פרענט דער זוהר הקדוש, אז לכאורה וואלט געדארפט שטיין בסוכות תשבו בשבעת ימים, שבעת ימים איז משמע אז די שבעת ימים זאלן זיצן אין די סוכה. אויך שטעלט זיך דער זוה"ק אויפ'ן כפל הלשון איינעם פסוק, בסוכות תשבו שבעת ימים, און נאכדעם זאגט ער נאכאמאל כל האזרח בישראל ישבו בסוכות. אויך פרענגן די מפרשים פארוואס זאגט דא דער פסוק דאס לשון כל "האזרח" בישראל, פארוואס שטייט נישט כל עדת ישראל, אדער כל בני ישראל, אזויווי ביי אלע מצות.

ווייטער אין פסוק שטייט, כי בסוכות הושבתי את בני ישראל זאגט די גמרא אויף דעם, אז די סוכה איז א זכר לעננ הכבוד, דארף מען פארשטיין, חז"ל זאגן דאך (תענית ט' ע"א) ג' מתנות נתנו לישראל, ואלו הן מן באר וענן, באר בזכות מרים, עמוד הענן בזכות אהרן, מן בזכות משה, לכאורה וואס איז דער ענין פארוואס מען מאכט א זכר דוקא פאר די עננ הכבוד וואס איז געקומען בזכות אהרן.

נאר מ'זעט אין פרשת בהעלותך, וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות, איז רש"י הק' מדייק וואס איז דאס לשון "בהעלותך" את הנרות, פארוואס שטייט נישט בהדלקתך אדער בהערכתך, אזוי ווי עס שטייט אין פרשת תצוה יערוך אותו אהרן ובניו.

אין מדרש שטייט אל מול פני המנורה, את מוצא למעלה, כל הנשיאים הקריבו חוץ מנשיאו של לוי, ומי היה נשיאו של לוי זה אהרן, היה אהרן מתיירא והיה אומר שמא בשבילי אין הקב"ה מקבל שבטו של לוי, אמר לו הקב"ה למשה לך אמור לו לאהרן אל תתיירא, לגדולה מזו אתה מתוקן וכו', הקרבנות כל זמן שביהמ"ק קיים הם נוהגים, אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו. פרענגן אויף דעם אלע מדרש, וואס הייסט אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו, די הדלקת המנורה איז דאך אויך בטל געווארן בזמן הזה פונקט ווי די קרבנות, וואס האט אים דער אייבערשטער מיט דעם באראויגט.

זענען די ספה"ק מסביר, אז די ז' נרות המנורה, זענען דאך געווען קעגן די שבע מדות חג"ת נהי"מ, וואס די שבע מדות קען מען נוצן אויפ'ן חלק הטוב אויף די צד הקדושה, אדער חלילה אויפ'ן חלק הרע אויפ'ן צד הטומאה, האט אהרן הכהן מיט'ן אנצינדן די נרות המנורה אריינגעלאכטן אין אידישע הערצער, זיי זאלן קענען מעלה זיין די מדות אין די צד הקדושה, מכניע צו זיין דעם חלק הרע פון די מדות, זיך מטהר זיין פון די מדות רעות, און עס נוצן אויף די חלק הטוב, אויף די קדושה.

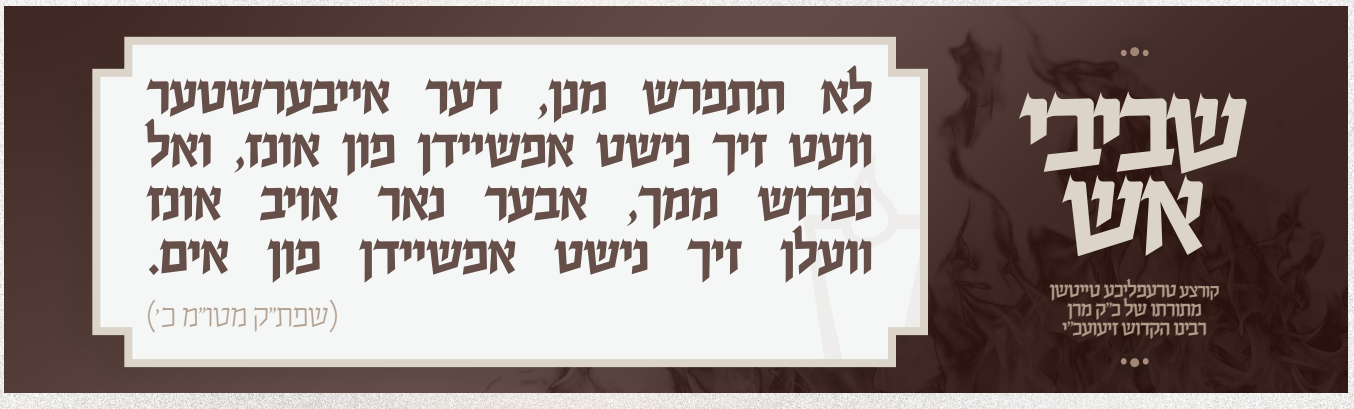
פארדעם זאגט דער פסוק דאס לשון "בהעלותך", את הנרות, דאס מיינט אז דורכ'ן אנצינדן די מנורה, וועסטו מעלה זיין די ז' מדות אויף וואס די ז' נרות זענען מרמז, דורכ'ן אנצינדן די מנורה וועסטו אריינלייכטן אין אידישע קינדער, זיי זאלן קענען מטהר זיין די ז' מדות שבלב.

דאס זאגט דער מדרש, אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו, כאטש די הדלקת המנורה וועט טאקע בטל ווערן, אבער די עבודה פון "בהעלותך" את הנרות, מעלה צו זיין די ז' מדות פארן אייבערשטן, דאס וועט בלייבן אויף אייביג, בכל דור ודור וועלן אידישע קינדער האבן די עבודה, מעלה צו זיין די מדות, עס נוצן אויף די קדושה.

דאס איז די ענין וואס די תורה האט אונז געגעבן די מצות סוכה צו מאכן א זכר לעננ הכבוד, ווייל די סוכה האט אויך דעם אייגענעם כח, די סוכה לייכט אריין מ'זאל קענען מעלה זיין אלע מדות צו די קדושה, אויף דעם האט אונז דער אייבערשטער געגעבן די זיבן טעג פון סוכות, אז אונז זאל מיר אין די ז' ימים קענען מקדש ומטהר זיין די ז' מדות פארן אייבערשטן.

מיט דעם וועלן מיר פארשטיין די לשון הפסוק בסוכות תשבו שבעת ימים, ימים איז מרמז אויף די מדות וואס וועלן אנגערופן יומין עלאין, זאגט דער פסוק בסכות תשבו, אין די סוכה געפינען זיך "שבעת ימים", די ז' מדות, אין די סוכה לייכטן די אורות פון די ז' מצות, נאכדעם שטייט נאכאמאל כל האזרח בישראל ישבו בסוכות, דאס איז א ציווי פאר כלל ישראל, צו זיצן אין די סוכה, און פארדעם זאגט דער פסוק דאס לשון כל "האזרח" בישראל, ווייל אזרח איז א לשון פון לייכטן, זרח בחושך אור לישרים, זאגט דער פסוק כל האזרח בישראל ישבו בסוכות, דורך די מצוה פון סוכה קענען אידישע קינדער דערלייכטן די ז' מדות עס מעלה זיין צו די קדושה, למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי וגו', ווייל די עבודה איז געבליבן לדורות עולם, ווי דער מדרש זאגט שלך קיימת לעולם.

(עבו"ע אמ"ק)

ניצוצי קודש

תוכן דברות קודש שנשמענו מאת
כ"ק מרן רבינו שליט"א

המזכר נתנדב ע"י מו"ה **עמרם קרויס** הי"ו (מאנסי)
לרגל שמחת **הולדת בתו** למזל טוב
ובזכות זה יברכהו השי"ת שיזכה לחוות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

דרשת כל נדרי
יום הקדוש תשפ"ז
נכתב מזכרון - בלתי מוגה

גודל הזמן שאנו עומדים בו

אחינו בני ישראל, קינדער פון היליגן באשעפער, קינדער פון רבינו הקדוש זי"ע.

מיר שטייען דא אין אזא גרויסע זמן, די היליגסטע טאג פון יאר, די טאג וואס ווערט אנגערופן "יום הקדוש". דער היליגע באשעפער איז אונז מוחל אויף אלע עבירות, אזוי ווי מען וועט זאגן באלד ביים דאוונען "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם, לפני ה' תטהרו". דער היליגע באשעפער כביכול קומט אראפ דא אונטן צווישן אונז, און אלע צדיקים אין וועם אונז זענען דבוק קומען אויך אראפ דא.

רבינו הקדוש זי"ע שטעלט זיך אויפן פסוק, פארוואס דארף שטיין די ווערטער "לפני ה' תטהרו", עס שטייט דאך שוין "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם", איז עס דאך א דאפעלטע לשון.

נאך איז שווער, היינט נאכט איז די יארצייט פונעם היליגן תנא רבי עקיבא. די גמרא ברענגט אין מס' יומא, אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, ואומר מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

דארף מען פארשטיין פארוואס זאגט ער די לשון "אביכם שבשמים", מיר ווייסן דאך דער היליגע באשעפער איז איבעראל, מלא כל הארץ כבודו, אזויווי דער היליגע רמ"א שרייבט אין שולחן ערוך - וואס דער שלחן ערוך ווייזט דאך פאר א מענטש וויאזוי זיך צו פירן אויף יעדע ריר, פארן גאנצן לעבן, - גלייך אנהייב שלחן ערוך אין די ערשטע סימן זאגט דער היליגע רמ"א אז מען דארף זיך מצייר זיין א גאנצע צייט "שויתי ה' לנגדי תמיד", טאקע ווייל דער איבערשטער איז איבעראל, פארוואס זאגט רבי עקיבא די לשון "אביכם שבשמים".

פאר מיר וועלן דאס ענטפערן וועלן מיר מקדים זיין מיט אפאר ווערטער.

צריכין להתפלל על צער השכינה

אונז שטייען דא אין אזא גרויסע טאג, די היליגסטע טאג פון די יאר. יעדער איינער איז אנגעטון ווייס ווי מלאכים, יעדער איינער איז געקומען דא ווייל ער וויל תשובה טון, יעדער איינער ווייל זיך צוריק קערן צום איבערשטן, יעדער איינער וויל מקבל זיין א דרך תשובה, אבער מיר ווייסן נישט ווי אנצוהייבן, וואס מען דארף טון תשובה צו טון, דארף מען ווייסן אבער איין זאך, מען דארף מתפלל זיין אויף די צער השכינה. די שכינה איז אין גלות, און זי מאכט מיט אסאך צער.

מען גייט באלד זאגן "כל נדרי", יעדער ווייסט אז כל נדרי איז א פחד'דיגע מימרה, א פחד'דיגע שטיקל. פארוואס איז עס אזוי פחד'דיג.

ווייל עס ווערט געברענגט אין חז"ל, עס גייט ארויס א בת קול וואס זאגט "אוי לי", ווי איז צו מיר אז איך האב געמאכט א שבועה צו פארטרייבן מיינע קינדער אין גלות. דער אייבערשטער כביכול האט חרטה פארן שוועדן צו שיקן די אידישע קינדער אין גלות, און דער אייבערשטער וויל מען זאל אים מתיר נדר זיין די שבועה. דאס איז די תפלה פון כל נדרי, אונז זענען מתיר נדר פארן אייבערשטן די שבועה וואס ער האט געשוואוירן צו שיקן די אידן אין גלות, און אזוי וועט ער אונז שוין קענען אויסלייזן, דאס איז די כל נדרי.

און אז ער וועט אונז אויסלייזן וועט די שכינה אויך ארויסגיין פון גלות, און אזוי וועט זיך ענדיגן די צער השכינה. אויף דעם דארף מען בעטן אין די היליגע טאג.

גודל כח התשובה

מיר ווייסן וועם די בית המקדש איז געשטאנען, אידן זענען געגאנגען עולה רגל זיין יעדע יום טוב, דארט אין בית המקדש האט מען געשפירט דעם אייבערשטן, מען האט געזען די עבודה פון די כהנים, כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם, בפרט אין די היליגע טאג יום הקדוש, וועם דער כהן גדול איז אריינגעגאנגען לפני ולפנים, יעדער איד איז געווארן אנגעצינדן, מען איז געווארן נענטער צום אייבערשטן, אויף אזוי ווייט, אז וועם מען איז אהיימגעגאנגען האט מען דאס איבער דערציילט אין שטוב, וואס מען האט אלץ צוגעזען אין בית המקדש, מען איז געווען אזוי נתרגש, און דאס האט צוגעהאלפן ווייטער צו ווערן בעסער, יעדער איד האט זיך פארבעסערט, הן בתורה, הן בעבודה, הן בתפלה.

ליידער ליידער ליידער האבן אונז נישט קיין בית המקדש, מיר זענען אין גלות, מען האט שוין נישט די התגלות אלקות, ווי עס שטייט אין פסוק פאריגע וואך, דער אייבערשטער זאגט (דברים לא-יח) ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, מען זעהט נישט און מען שפירט נישט דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער באהאלט זיך פון אונז כביכול, עס איז דא שוועריגע נסיונות אויף די וועלט.

קומט דער יצר הרע צו א מענטש, - אזויווי דער הייליגע אור החיים הק' זאגט אין פרשת בראשית - קודם רעדט ער צו די מענטש עובר צו זיין א עבירה, און נאכדעם קומט ער אים מייאש זיין, דו קענסט שוין נישט תשובה טון.

דארף מען וויסן "ניין ניין ניין", מען טאר זיך נישט לאזן פונעם יצר הרע, מען קען אלעמאל תשובה טון, נישט קיין חילוק וואס מען האט אלץ עובר געווען, נישט קיין חילוק ווי ווייט מען איז, דער אייבערשטער איז אלעמאל מיט אונז, און נעמט אלעמאל אן אונזער תשובה.

אזויווי דער הייליגער רבי חיים וויטאל ז"ע ברענגט א משל, א סומא, א בלינדע מענטש וואלט דאך ממש געדארפט אויפגעבן זיין לעבן, וויאזוי קען ער אנגיין, ער קען דאך נישט זעהן גארנישט. נאר וואס דען, וויבאלד ער האט א קרוב, וואס כאפט אים אן, ער טראגט אים, ער געבט אכטונג אויף אים ער זאל נישט פאלן, אזוי קען ער אנגיין, פארדעם געבט ער נישט אויף אויף זיין לעבן.

דאס זעלבע זענען אונז, מיר זענען ליידער בלינד, מען זעהט נישט גארנישט, מען שפירט נישט גארנישט, אבער מיר האבן א קרוב, מיר האבן אונזער טאטע אין הימל וואס כאפט אונז אן, ער געבט אכטונג אויף אונז, נישט קיין חילוק וויאזוי מען זעהט אויס, אבער מען דארף לעבן מיט דעם, און זיין דבוק צו אים.

מיט דעם איז פארענטפערט די קשיא וואס מען האט געפרעגט, פארוואס ער זאגט אביכם שבשמים, דער הייליגע תנא רבי עקיבא, וואס היינט נאכט איז זיין יארצייט, האט אונז אין די הייליגע טאג איבערגעלאזט אזא מימרא, אשריכם ישראל, וואויל איז ענק אידן! לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, וואויל איז ענק אידן אז עטץ האטס א טאטע אין הימל, אפי' וועז מען זעהט אים נישט, עס איז חלילה דא א הסתרה, עס זעהט אויס ווי ער איז נאר אין הימל, איז ער אבער נאנט צו ענק, ער ריניגט ענק אויס פון אלע עבירות.

אונז דארפן וויסן, מיר האבן א טאטע אין הימל וואס פירט אונז, ער באגלייט אונז, און ער היט אויף אונז, מען דארף אבער לעבן מיט דעם, מען דארף עס געדענקן, און זיך אנכאפן מיט דעם, מיר האבן א טאטע אין הימל, אפי' מען זעהט אים נישט.

דער הייליגע בעלזא רב ז"ע טייטשט, לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם, מ"י איז גימ' פיפציג, וועז א מענטש האלט לפני מי, ער איז נאך פאר מי, ער איז ליידער אין די מ"ט שערי טומאה, דעמאלטס איז "אתם מטהרין", קען ער זיך נאך אלעס ריניגן. ומ"י, אבער אויב ח"ו מען איז שוין אריינגעפאלן אין די פיפציגסטע שער הטומאה, "מטהר אתכם אביכם שבשמים", דעמאלטס טוט דער אייבערשטער אליינס אים ריניגן.

און דאס איז די היינטיגע טאג, כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם, נישט קיין חילוק וויאזוי מען זעהט אויס, טוט אונז דער אייבערשטער מוחל זיין, און ער טוט אונז אויסריניגן פון אלע עבירות.

די נביא זאגט, (ישעי' א' ט"ז) ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם, גם כי תרבו תפלה אינני שמע, ידיכם דמים מלאו, רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני, חדלו הרע. ישעי' הנביא זאגט, דער אייבערשטער וועט מעלים עין זיין פון אונז, און נישט אויסהערן אונזערע תפילות, פארוואס, וויל ידכם דמים מלאו, מען האט ח"ו פוגם געווען אין די חטא הידוע, וואס די זוה"ק זאגט אויף דעם אז עס העלפט נישט קיין תשובה.

מיט דעם אלעם שטייט ווייטער צען זאכן וואס מען זאל טון, רחצו, הזכו, הסירו רע מעלליכם וגו', אפי' דער אייבערשטער איז נישט מקבל קיין תשובה, נאך אלץ זאל מען זיך אויסוואשן פארן אייבערשטן, זאגט רש"י הק' די צען זאכן זענען אנטקעגן די עשרת ימי תשובה, איז פשט אז אין די עשרת ימי תשובה העלפט אויף דעם אויך תשובה. אונז שטייען דאך אין אזא הייליגע טאג, דארף מען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, אפי' מען איז אזוי ווייט.

נחפשה דרכינו ונחקורה - צריכין להתחזק בעניני צניעות

אחינו בני ישראל, איך וויל רעדן צו די מענער, און אויך צו די נשים. אנשים נשים וטף, דער הייליגער צדיק רבי מנחם מענדל בן רבי יוסף זי"ע האט געזאגט, אז אלע צרות וואס אידישע קינדער גייען אדורך, קומט וועגן די לבושים זענען נישט בצניעות, - איך וויל נישט מקטרג זיין ח"ו, איך בין נישט מקטרג, איך זאג נאר סתם, - אידן גייען דאך אזוי פיל אדורך..., מען דארף אזוי פיל ישועות..., לאמיר גיין אנגעטון אזוי ווי אונזערע עלטערן זענען געגאנגען, אזוי ווי אונזערע זיידעס און באבעס זענען געגאנגען, לאמיר נישט נאכגיין די נסיונות פון די וועלט, אפי' דער יצר הרע מאכט אלעס גלאנציג, אלעס וואס ער וויל מאכט ער אויסזעהן גלאנציג.

דער הייליגער רבי מענדל'ע מ'רימנוב - רבי מנחם מענדל ב"ר יוסף זי"ע - וואס יעדער ווייסט ער האט געזאגט עפעס וואס איז א סגולה פאר פרנסה, און יעדער טוט עס ווייל מען דארף פרנסה. זייער פיין, אבער ער האט דאך געזאגט נאך א זאך, אסאך א שטערקערע זאך, דער צדיק האט געזאגט אז "אלע צרות" וואס אידן גייען אדורך קומט צוליב דעם וואס מען גייט נישט אנגעטון בצניעות, און דאס ברענגט רח"ל ווייטער אז מען היט נישט די אויגן. מען דארף דאך אזויפיל ישועות..., אידן דארפן האבן קינדער, געזונטע קינדער, נחת פון די קינדער..., קינדער וואס גייען אויפן ריכטיגן וועג, יעדער ווייסט נאר פון זיין פעקעלע וואס ער מאכט מיט.

דער הייליגע רבי ארון לייב מ'פרעמישלאן זי"ע האט געטייטשט, משארתם צרורות בשמלותם, "משארת" די סיבה פארוואס די אידן זענען נאך פארבליבן אין גלות, איז ווייל "צרורות בשמלותם", זיי זענען נעבעך צוגעבינדן צו די בגדים וואס זענען נישט בצניעות.

איך ווייס, די נסיונות זענען שווער, זייער שווער, מען וויל גיין ווי דעם, ווי יענעם, דער קוקט, יענער קוקט, "אבער איך בעט ענק", "טוטס עס נישט". מען וויל אויפשטעלן דורות, יעדער וויל האבן יראים ושלמים, די קינדער און אייניקלעך וועלן זאגן, דאס האט מיין טאטע געוואלט, אונזער זיידע און באבע האבן אזוי געוואלט מען זאל גיין, די דורות פארן ווייטער, יעדער וויל אז זיינע קינדער און אייניקלעך זאל האבן וועם נאכצוגיין אויפן ערליכן וועג.

ווייטער איז ליידער ליידער דא די כלי משחיתים, יעדער ווייסט די שווערע נסיונות וואס דרייט זיך ארום, ס'איז אזוי

ווי א מענטש וואס האט א אינפעקשן, וואס צושפרייט זיך צוביסלעך אין די גאנצע גוף, אויב קען מען נאך נעמט מען א מעדעצין, אבער אויב ס'העלפט שוין נישט, שטעכט מען עס אריין אין די גוף, און אזוי לייגט מען עס אריין אין אים. טאמער אבער האט זיך שוין די אינפעקשן צושפרייט מער, דארף מען שוין מאכן א אפעראציע.

די זעלבע זאך איז מיט די כלי משחיתים, מען דארף זיך באצייטנס אפשאקלען דערפון, פאר עס צושפרייט זיך אין די גאנצע גוף, וואס דעמאלטס איז שוין זייער שווער צוריקצוקומען, דארף מען זיהן באצייטנס אוועק צו ווארפן די אלע כלי משחיתים און שטיין ווייט פון דעם.

דאס דארפן ענק מיטנעמען, - אנטשולדיגט איך האב געזאגט ענק - דאס דארפן אונז אלע מיטנעמען פון דעם הייליגן טאג, - איך רעד צו מיר, איך רעד עס נאר הויעך, - זיך מחזק זיין אין עניני קדושה, די צניעות, און די כלים, און שמירת עינים, און דעמאלטס וועט מען זוכה זיין צו א מחילה, דער אייבערשטער וועט אונז ריניגן, אפי' ידכם דמים מלאו.

לכו ונשובה אל השם

מיט דעם וועלט פארענטפערט וואס מיר האבן געפרעגט, פארוואס ער דארף זאגן לפני ה' תטהרו, ווייל אין אזא גרויסע טאג, טוט אונז דער אייבערשטער מוחל זיין און אויסריניגן, מכל חטאתיכם, פון אלע עבירות, אפי' פון אזעלכע זינד פון די נ' שערי טומאה, וואס לפני ה' תטהרו, וואס דער אייבערשטער אליין דארף מוחל זיין, טוט ער אונז אויך אויסריניגן.

אבער נישט סתם אויסריניגן, נאר ער טוט אונז נאך אן א קרוין, תטהר"ו איז גימ' כת"ר, כת"ר איז גימטריא 620, און תטהר"ו איז אויך גימ' 620. פשט איז, דער הייליגע באשעפער טוט אונז אן א קרוין, די זעלבע קרוין וואס ער אליינס האט כביכול אן, שטעלטס ענק פאר ווי שיין מיר וועלן אויסזעהן, וועט מען וועט אנהאבן די קרוין וואס דער רבוש"ע אליינס האט אן אויף זיך כביכול. לאמיר זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, לכו ונשובה אל ה'.

דער הייליגע תוספתא ברענגט, יום הקודש ליינט מען אין די קריאה די פרשה פון די עריות, לא תגלה ערותה, ווי קומט עס אריין, וואס האט עס מיט יום הקדוש, זאגט דער תוספתא מיר בעטן פונעם אייבערשטן, "זיי נישט מגלה אונזערע עבירות", אונז וועלן נישט מגלה זיין די ערות הארץ, און דו באהאלט און פארדעקט אונזערע עבירות, זיי אונז מוחל, און אזוי וועלן אונז זוכה זיין ארויסצוגיין זכאי בדין, זכאי בדין מיינט מען וועט זוכה זיין צו א גוטע געבענטשטע יאר.

דער שכינה הק' קומט יעצט אראפ, מיר גייען זאגן אור זרוע לצדיק, דער אר"י הק' זי"ע ברענגט אז מען דארף עס זאגן לכה"פ זיבן מאל, און מיט יעדע מאל קומט דער אייבערשטער אראפ נאך א עולם, ביז ער קומט אן דא אונטן, און ער גייט דא זיין צווישן אונז ביז מארגן ביינאכט, וועלן מען וועט זאגן זיבן מאל ה' הוא האלקים, וועט דער אייבערשטער צוריק ארויפגיין. ה' הוא האלקים, הוי"ה איז די מדת הרחמים, זאל אריינגיין אין די מדת אלקי"ם, און ממתיק זיין אלע דינים. מען וועט זאגן פארן אייבערשטן כביכול קענסט ארויפגיין רואיגערהייט, אונז וועלן בלייבן צוגעבינדן צו דיר א גאנץ יאר.

אין דעם זכות וועלן מיר זוכה זיין צו א גוט געבענטשט יאר, אזויווי מען גייט זאגן "אור זרוע לצדיק", וואס איז סופי תיבות קר"ע, ס'זאל צורייסן אלע דינים און מקטריגים, "ולישרי לב שמחה" איז די ס"ת גימטריא טו"ב, ס'זאל בלייבן פאר אונז נאר גוטס.

לאמיר אויסנוצן די טאג ווי עס דארף צו זיין, דער אייבערשטער איז דא, ער וויל אונז זאלן זיך מקבל זיין, אפי' א קבלה טובה נעמט אויך דער אייבערשטער אן, און מען זאל זיך האלטן צו דעם, רבינו הקדוש זי"ע און אלע צדיקים אין וועם מיר זענען דבוק וועלן אונז צו העלפן, מען זאל זוכה זיין צו טוון וואס אונז ווילן באמת, מען זאל זוכה זיין צו אלע ישועות, יעדער וויסט וואס ער דארף, ביז מיר וועלן שוין זוכה זיין צום ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

המזכר נתנדב ע"י מוה"ר **ישעי' פעלבערבוים** הי"ו (סטעטן איילענד)
לרגל שמחת **הולדת בתו** למזל טוב
ובזכות זה יברכהו השי"ת שיזכה לרוות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

א ווארט צום יו"ט טיש

געקליבענע תורות און מעשיות נאכצוהאנג ביים יו"ט טיש

א תורה אויף יום טוב

רמזים פון די מצוות החג

דער הייליגער רבי ר' הערש מ'רימנוב זי"ע האט געזאגט, דורך די מצות סוכה זענען מיר מרמז אז דער אייבערשטער איז משגיח אויף אונז דורך די סכך, און מיטן לולב און אתרוג, ווייזן מיר אז מיר נעמען אריין דעם אייבערשטן אין אונזער הארץ.

(בארות המים)

מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית

דורך דעם וואס א מענטש איז מקיים דעם מצות סוכה, טוט ער ממשיך זיין אויף זיך השפעות טובות און פרנסה אויף א גאנץ יאר. דאס איז דער פשט אין די משנה "מי שהיה ראשו ורובו בסוכה", דער וואס טוט מקיים זיין די מצוה פון סוכה, ווערט געהאלפן אז "ושלחנו בתוך הבית", אפילו ווען ער איז שוין אינדרויסן פון סוכה, און ער געפינט זיך שוין נאך סוכות בתוך הבית וועט ער האבן פרנסה אויף א גאנץ יאר.

(תפארת שלמה)

המצטער פטור מן הסוכה

די מצוות סוכה טוט ראטעווען און באשיצן פון יעדע טרויער און צער. דאס איז פשט אינעם מאמר חז"ל, "המצטער פטור מן הסוכה", דורך די מצוה פון סוכה ווערט מען פטור פון יעדן צער.

(תפארת שלמה)

דער גרויסקייט פון "השענא רבה"

חז"ל ברענגן אין מדרש אז דער אייבערשטער האט געזאגט פאר אברהם אבינו ע"ה, איך בין אייניציג, און דו ביסט אן אייניציגער, איך וועל געבן פאר דיינע קינדער א באזונדערע טאג צו פארגעבן אויף זייער זינד, און דאס איז "הושענא רבה". און דער אייבערשטער האט אויסגעפירט צו אברהם אבינו: "ווען דיינע קינדער וועלן נישט פארגעבן וועלן אום ראש השנה, וועלן זיי האבן אום יום הכיפורים, און אויב אויך נישט דאן, וועלן זיי פארגעבן וועלן אום הושענא רבה.

(מטה משה)

דער גרויסקייט פון "שמיני עצרת"

אין די פסוק איז מרומז אז שמיני עצרת איז כולל אין זיך אלע ימים טובים, וויבאלד די ווערטער של"ש פעמי"ם בשנ"ה באטרעפט דאס זעלבע ווי ביו"ם השמיני"י עצר"ת.

(היכל הברכה)

א מעשה אויף יום טוב

אברהם אבינו אינעם סוכה פונעם חוזה פון לובלין זי"ע

דער הייליגער רבי אייזיק'ל קאמארנע'ר זי"ע האט פארציילט, אז אמאל איז דער הייליגער עטרת צבי זי"ע נישט געזונט געווען, און איז געווען ביים הייליגן חוזה זי"ע אין לובלין.

רבי הערשע'לע האט געבעטן אז מ'זאל אים ארויפטראגן אויפ'ן שטאק אינעם קליינעם סוכה פון לובלינער זי"ע כדי ער זאל קענען עסן דארטן די סעודות יו"ט. ווען דער שמש ר' יעקב איז צוריקגעקומען אינעם סוכה מיט די זופ, האט ער געזעהן ווי דער לובלינער זיצט, און נעבן אים זיצט אן אלטער איד, ר' יעקב דער שמש האט אים געגעבן שלום, און תיכף דערנאך איז דער אלטער נעלם געווארן, האט אים רבי הערשע'לע געזאגט זאלסט וויסן אז דאס איז געווען אברהם אבינו.

ולקחתם "משלכם"

צווישן די חסידים פונעם טשעכנאווער רבי'ן הגה"ק רבי אברהם לאנדא זי"ע, האט זיך געפונען א חסיד מיטן נאמען רבי אבא.

איין יאר בעפאר סוכות איז געווען א שטארקע מאנגל פון אתרוגים אין דער גאנצער געגענט ארום, איז רבי אבא געפארן קיין ווארשא, כדי צו טרעפן פארן רבי'ן א פאסיגע שיינעם אתרוג אויף ווען דער רבי וועט קענען בענטשן דערויף אום סוכות. ר' אבא האט ענדליך געפונען אן הערליכן אתרוג ביי איינע פון די סוחרים, אבער דער סוחר האט דאס

בשום אופן נישט געוואלט פארקויפן, צוליב דעם וואס איינער האט שוין געלייגט דערויף א יד, און עס באשטימט פארן היליגן רבי לייבעל'ע אייגער זי"ע.

דער חסיד ר' אבא האט אבער געווייסט ביי זיך אז אזא אתרוג איז א שאד ארויסצולאזן פון הענט אין אזא יאר ווען ס'איז שווער צו טרעפן אתרוגים, האט ער אנגעטראגן פארן סוחר א פיל העכערן פרייז ווי יענער האט געבעטן. אבער דער סוחר האט עס אפגעזאגט, טענה'נדיג אז ס'איז שוין פארקויפט. ר' אבא האט אבער נישט נאכגעלאזט, נאר געהעכערט דעם פרייז וויפיל ער איז מסכים צו צאלן פארן אתרוג, ביז פארן סוחר האט געפאלן דעם ריזן סכום, און האט פארקויפט דעם הערליכן אתרוג פאר ר' אבא.

מיט א שמחה איז ר' אבא אהיימגעפארן, וויסענדיג אז ער האט מצליח געווען צו טרעפן פארן רבי'ן א הערליכן אתרוג אין אזא יאר ווען עס איז כמעט נישטא קיין אתרוגים.

קומענדיג דעם ערשטן טאג סוכות, דער רבי האט גענומען דעם אתרוג אין האנט אריין בעפארן בענטשן דערויף, און האט זיך פארטראכט א לענגערע ווייל, און דערנאך גהעייסן רופן ר' אבא. וועו ר' אבא איז אריינגעקומען צום היליגן טשעכנאווער האט ער אים געפרעגט "דערצייל מיר ר' אבא וויאזוי האסטו מצליח געווען צו טרעפן אט דעם אתרוג"?

ר' אבא האט באין ברירה דערציילט, אז ער האט געהעכערט דעם פרייז אויף א אתרוג וואס איז שוין געווען פארקויפט פארן צדיק רבי לייבעל'ע אייגער זי"ע.

וועו דער טשעכנאווער רבי האט דאס געהערט, האט ער זיך אנגערופן "אויב אזוי איז דאך דער אתרוג נישט מיינס". ער האט דאן אוועקגעלייגט דעם אתרוג, און גענומען אן אנדערן אתרוג, וואס אויף דעם האט ער געבענטשט.

מ'פילט א ספעציעלע התעוררות

אמאל זענען געקומען געסט צו הרה"ק בעל זכרון יהודה אויף יו"ט סוכות, און בשעת'ן דאוונענען וועו ס'האט גערעגנט, האט מען צוגעמאכט די שלאק, נאכ'ן דאוונענען האט מען פארגעסן עס צו עפענען, און מען איז אריינגעגאנגען קידוש מאכן, אן טראכטן אז מען דארף עפענען די שלאק.

אינמיטן איז הרה"ק ר' יהודה זצוק"ל אריינגעקומען, און פארגעהאלטן, היתכן מען מאכט קידוש חוץ לסוכה, און זיי האבן זיך פארענטפערט, אז מען האט פארגעסן צו עפענען די שלאק, און זיי האבן נישט צוגעלייגט קאפ צו טראכטן אז ס'איז נאכאלץ פארמאכט, האט ער זיך מורא'דיג געוואונדערט זאגנדיג "עטץ פילטס נישט אויב מ'זיצט אין די סוכה צי נישט, וועו מ'גייט אריין אין די סוכה פילט מען א התעוררות און א ספעציעלע קדושה".

אין די סוכה רעגנט נישט

איינמאל איז דער היליגער מנוחת אשר פון טשענגער געזיצן אין די סוכה, און ס'האט גאר שטארק גערעגנט, און די רביצין האט אים געבעטן ער זאל זיך צוואיילן, אבער ער האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט, און עס האט אריינגערעגנט אין די עסן, און די רביצין האט נאכאמאל געבעטן ער זאל זיך צוואיילן, אבער ער האט זיך נישט אויפגעשטעלט פון זיין בענקל, נאר ער האט געזאגט "רבוש"ע דו האסט געהייסן זיצן אין די סוכה, און אונז ווילן מקיים זיין די מצוה מיט א גאנצע הארץ און מיט שמחה, איך ווייל נישט אז די רעגן זאל אונז שטערן", ווי נאר ער האט דאס געזאגט זאגן, האט אויפגעהערט צו רעגענען אין די סוכה, און אינדרויסן האט ווייטער שטארק גערעגנט.

ביאור הלכה

הלכות וביאורים מתוך ספרי בית נאמן בישראל
אשר עדיין לא ראו אור הדפוס
מאת הגאון הגדול דומ"ץ קריתינו הק' שליט"א

המדור נתנדב ע"י הרה"ח העסקן הדגול ר' **אהרן הכהן פיקסלער** הי"ו (וומסב"ג)
לרגל שמחת **הולדת נכדתו** למזל טוב
ולע"נ אביו הרה"ח ר' **יודא דוד** ב"ר **אהרן** ע"ה - י"ט תשרי
ובזכות זה יברכהו השי"ת שיזכה לרוות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

כבוד הסוכה להלכה

עס איז באקאנט וואס עס שטייט אין זוהר הקדוש, אז די סוכה וועט אנגערופן "צילא דמהימנותא", ווייל דער הייליגער באשעפער באשיצט אלע אידישע קינדער וואס זיצן אין די סוכה, און זיי געפונען זיך אונטער זיין שאטן.

די ספרים הקדושים שרייבן אז דאס וואט "סוכה" באטרעפט 91, פונקט וויפיל עס באטרעפט די צוויי שמות הקדושים "הוי"ה אדנ"י", דאס מיינט אז די סוכה האט אין זיך די קדושה פון די שמות הקדושים.

רבינו הקדוש זי"ע האט דערציילט, אז דער הייליגער עטרת צבי זי"ע איז געשטאנען ביים טיר פון סוכה, און ער האט געזאגט אז ער שעמט זיך אריין צו גיין אין סוכה, ווייל די סוכה איז דאך פול מיט שמות הקדושים, און וויאזוי קען ער זיין צוזאמען מיט די הייליגע שמות (זמירות עבודת הלוי מועדים עמוד תט"ז).

ענליך צו דעם וועט דערציילט, אז רבי ר' בונם פון פרשיסחא זצ"ל, האט געזאגט דאס ערשטע יאר וואס ער איז נתקרב געווארן צו חסידות: "איך ווייס נישט וויאזוי איך קען אריין גיין אין די סוכה, די גאנצע סוכה איז דאך שמות הקדושים, און וויאזוי קען איך טרעטן אויף אזעלכע הייליגע שמות".

דער הייליגער דברי חיים זי"ע האט געזאגט: די מצוה פון סוכה איז פול מיט שמות הקדושים, און דער הייליגער באשעפער האט אונז געגעבן די מצוה אריין צו גיין אין די סוכה, און אונז ערלויבט צו טרעטן אויף די שמות הקדושים, כדי מיר זאלן זיך קענען מקדש ומטהר זיין דורכדעם (חקל יצחק פרשת עקב ד"ה והיה עקב).

היטן אויף די קדושת הסוכה

דער צל"ח שרייבט אין זיינע דרשות, אזוי ווי די קדושה פון די סוכה איז זייער גרויס, דעריבער זאל מען שטארק אכטונג געבן מכבד צו זיין די סוכה, אזוי ווי עס פאסט פאר אזא מקום קדוש, מען זאל דאס מאכן אויף א שיינע און א ריינע פלאץ, אויך דער שטח ארום די סוכה זאל זיין ריין, און מען זאל אויך אכטונג געבן אז אין די סוכה זאל זיין ריין, עס זאל זיך נישט געפונען קיין פליגן א.ד.ג., אזוי אויך זאל מען נישט מאכן די סוכה אויף א פלאץ ווי עס איז דא א שלעכטע גרויך (דרוש ד' וכ"ב).

און אזוי וועט געפסק'נט אין שלחן ערוך, אז מען דארף וואוינען אין די סוכה בדרך כבוד, מען זאל אריין ברענגען אין סוכה שיינע כלים, און שיינע דעקן א.ד.ג. (סימן תרל"ט ס"א), און מען זאל נישט אריין ברענגען אין סוכה זאכן וואס עס איז נישט קיין סדר אריין צו ברענגען אין שטוב דארט ווי מען וואוינט א גאנץ יאר (ביכורי יעקב ס"ק ד', מ"ב ס"ק ד').

און די פוסקים שרייבן אז מען זאל אריין ברענגען אין סוכה נאר א זעלכע זאכן וואס מען ברענגט אריין אין די שיינע צימערן ווי אין דייניג רום א.ד.ג. (ערוה"ש ס"ד).

און אוודאי אז מען דארף אכטונג געבן, נישט אריין צו ברענגען אין סוכה, זאכן וואס פאר מיאוס'ן די סוכה און זיי זענען נישט בכבוד"ג.

אין דעם מאמר האבן מיר געשריבן בעזהשי"ת די הלכות און הנהגות וואס זענען נוגע למעשה צו "כבוד הסוכה", אויף וועלכע זאכן מען דארף מקפיד זיין על פי הלכה מען זאל נישט אריין ברענגען אין די סוכה, און וועלכע זאכן דארף מען מקפיד זיין ארויסצונעמען פון די סוכה.

ביים עסן און טרינקען

א.

שאלה: **וואס דארף מען אלץ אכטונג געבן ביים אנגרייטן דעם טיש און בענקלעך אין די סוכה?**

תשובה: לכתחלה זאל מען אריין ברענגען אין די סוכה א שיינע טיש און גוטע בענקלעך, מען זאל זיך נישט באגענגען מיט שוואכע און וואקעלדיגע טישן און בענקלעך, אדער זיצן אויף א קעסטל א.ד.ג. (עפ"י המחבר הנ"ל כלים הנאים ומצעות הנאות בסוכה).

די טיש פון די סוכה זאל שטענדיג זיין צוגעדעקט מיט א טישטוך, אפילו וועט מען געפונט זיך נישט אין די סוכה, וועגן כבוד הסוכה.

באמערקונג

עס איז דא וועד עס שרייבט, אז במשך גאנץ סוכות זאל מען נישט צודעקן די טישן פונדערהיים מיט א טישטוך, אפילו שבת, און יום טוב, כדי ארויס צו ווייזן אז סוכות איז די סוכה א דירת קבע (חיי"א כלל קמ"ז ס"ב), אבער דער מנהג איז נישט אזוי, נאר מען דעקט צו די טישן נישט נאר שבת און יום טוב, נאר אויך חול המועד (פרמ"ג משב"ז ס"ק א', מט"א סימן תרכ"ה ס"א, אלף למטה ס"ק מ"ד, כה"ח ס"ק י"א).

ב.

שאלה: **מעג מען אריין ברענגען אין די סוכה א טעפל וואסער מיט א לעוואר כדי זיך וואשן די הענט פאר די סעודה?**

תשובה: שטייט אין די גמרא "חצבא ושחיל בר ממטלתא", דאס מיינט אז מען טאר נישט אריין ברענגען אין סוכה א קריגל וואס מען שעפט דערמיט וואסער, אדער א אמפער, דעריבער טאר מען נישט האלטן אין די סוכה א ליידיגע טעפל אדער א לעוואר, פונדעסטוועגן די וואס זענען מקפיד זיך צו וואשן די הענט צו נטילת ידים פאר די סעודה אין דעם צימער וויי זיי עסן, מעגן אריינברענגען א טעפל און א לעוואר, און זיך וואשן אין די סוכה, אבער די וואס זענען נישט מקפיד דערויף און זיי וואשן זיך די הענט אין קאך א.ד.ג., זאלן לכתחלה וואשן אינדרויסן פון די סוכה, און אויב עס איז שוועך קען מען מקיל זיין.

באמערקונג

די וואס וואשן זיך אין סוכה זאלן דאס גלייך ארויס טראגן פון די סוכה, און נישט לאזן דארט ביז נאך די סעודה (בה"ל ד"ה אבל מתיר לצורך נטילה, ובערוה"ש ס"ד כתב טוב ליטול חוץ לסוכה).

ג.

שאלה: **מעג מען אריין ברענגען אין סוכה א טאפ, אדער אנדערע כלים, און וואס איז די הלכה ווען עס איז שוועך אויסצוטיילן דאס עסן פונדערהיים, צי מעג מען אריין ברענגען דעם טאפ און אויסטיילן אין סוכה?**

תשובה: מען טאר נישט אריין ברענגען אין די סוכה לכתחלה כלים, ווי טעפ, שיסלעך, בעקלעך, מיקסער א.ד.ג., און סיי וואס פאר א כלי וואס עס איז נישט דער סדר אריין צו ברענגען אין דיניג רום, און אפילו ווען זיי זענען ריין (מ"ב ס"ק ד' וה').

עס איז א מחלוקת הפוסקים צי מען מעג אריין ברענגען אין סוכה א טאפ מיט עסן און פון דעם אויפטיילן פאר די בני בית, למעשה איז אנגענומען מחמיר צו זיין (מג"א ס"ק ג', שערי תשובה ס"ק ג').

וועו עס איז שוועך אויף צו טיילן דאס עסן אינדרויסן פון די סוכה, ווייל די סוכה איז אביסל ווייט, קען מען מקיל זיין (עפ"י מ"ב ס"ק ה').

עס איז דא וועך עס שרייבט אז אין אזא פאל זאל מען באדענקן דעם טאפ, אז מען זאל עס וויי ווייניגער זען (תוספות חיים ס"ק ד' על החיי אדם כלל קמ"ז).

- עס וועט דערציילט אז הר"ר פייוויש אשכנזי ע"ה האט אמאל געפרעגט הרה"ק מ'סאטמאר זי"ע, אזוי ווי דעם רבינ'ס סוכה איז ווייט פונעם קאך, און עס איז שוועך צו ברענגען דאס עסן דורך טעלערס, צי מען מעג אריין ברענגען די טאפ אין סוכה, און טיילן פון דארט, האט ער אים געענטפערט, אז מען מעג דאס טון און ער האט צוגעלייגט, די גאנצע טעם פארוואס מען טאר נישט אריין ברענגען א טאפ אין סוכה, איז ווייל עס איז א בזיון פאר די סוכה, און אז די אורחים וועלן נישט האבן געהעריג צו עסן איז אסאך א גרעסערע בזיון.

און ער האט צוגעלייגט, עס האט איינער אמאל געטייטש "צוהר תעשה לתיבה - א קויליטש זאלסטו מאכן פאר די טיש", האט מען אים געפרעגט זייט וועך איז "צוהר" טייטש "קויליטש", האט ער געענטפערט, אז וועך איך האב א קויליטש אויף מיין טיש, ווערט מיר ליכטיג, דאס זעלבע איז, ביי אונז וועך מען איז נישט מקיים די מצות הכנסת אורחים ווי עס דארף צו זיין, דעמאלטס איז טינקל און עס איז א גרויסע א בזיון פאר די סוכה (מושיען של ישראל ח"ו עמוד שמ"ז).

כלי חרס

אויך שרייבן די פוסקים, אז מען זאל נישט אריין ברענגען אין סוכה א "כלי חרס" א שארבענע כלי, אויסער אויב עס איז גלאנציג אזוי ווי פארצילאן א.ד.ג. (מ"ב ס"ק ז').

- עס וועט דערציילט אז דער טריסקער מגיד זי"ע האט זיך אמאל אפגעשטעלט ביים שוועל פון די טיר פון סוכה, און ער געזאגט: די הלכה איז דאך אז מען טאר נישט אריין ברענגען אין סוכה א כלי חרס, און אזוי ווי א מענטש איז דאך גענגליכן צו א חרס, אזוי ווי מען זאגט "אדם יסודו מעפר משל כחרס הנשבר", אויב אזוי ווי אזוי מעג איך אריין גיין אין די סוכה, נאר וואס דען!, די גמרא זאגט "כלי חרס אין להם תקנה אלא שבירה" אז א אסור'דיגע כלי חרס האט נישט קיין תיקון נאר וועך מען צוברעכט דאס, דעריבער האב איך צובראכן מיין הארץ פארן אייבערשטן, און אזוי ארום האב איך באקומען א תיקון, און איך קען אריין גיין אין די סוכה.
- ענליך צו דעם וועט דערציילט אז הרה"ק רבי מרדכי מ'קוזמיר זצ"ל האט אמאל אלץ קליין קינד גערעדט אין סוכה, האט זיין טאטע דער טריסקער מגיד אים געזאגט, דו וייסט אז וועך עס רעדט דברים בטלים איז גענגליכן צו א חרס, און די הלכה איז אז אין א סוכה טאר מען נישט אריינברענגען א כלי חרס, מרדכי'לע האט זיך צו וויינט, און ער האט חרטה געהאט דערויף, האט אים זיין טאטע בארואיגט, אזוי ווי די ביסט געווארן צובראכן מעגסטו שוין זיין אין סוכה, ווייל די הלכה איז אז "כלי חרס אין להם תקנה אלא שבירה" (מפי סופרים וספרים, מועדים חג הסוכות עמוד מ"ה).

ד.

שאלה: **וואס איז די הלכה וועגן לאזן טעלערס אין סוכה, פארן עסן און נאכן עסן?**

תשובה: עס וועט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך אז מען זאל נישט לאזן אין די סוכה ליידיגע טעלערס נאכן עסן (מחבר ס"א), דאס זעלבע דין איז מיט אומריינע עסצייג.

וועו דארף מען ארויסנעמען די טעלערס

וועו עס עסן עטליכע מענטשן אינאיינעם, איז נישטא קיין חיוב ארויס צו טראגן יעדנס טעלער עקסטער גלייך

נאכדעם וואס יענער האט געענדיגט צו עסן, נאר מען קען ארויס טראגן אלע טעלערס אינאיינעם נאכדעם וואס יעדער האט שוין געענדיגט צו עסן, אזוי ווי עס איז דער סדר א גאנץ יאר וועט מען עסט אינדערהיים.

באמערקונג

מען מעג ארויס טראגן די כלים פון די סוכה נאכן עסן אפילו שבת וועט עס איז נאנט צו מוצאי שבת, און עס איז נישט שייך דער איסור פון הכנה, וויבאלד מען טוט דאס וועגן די כבוד פון סוכה.

פלעסטיק דישעס

עס זענען דא וואס זענען מהדר צו עסן אין די סוכה נאר אין געהעריגע טעלערס, און נישט אין קיין פלעסטיג דישעס, אלץ כבוד הסוכה, עס איז א שיינער מנהג.

אנגרייטן די טעלערס מיט די עסצייג אויפן טיש

אבער מען מעג אנגרייטן צום טיש טעלערס מיט עסציג, לויט וויאזוי עס דער סדר אנצוגרייטן יעדן שבת און יום טוב (פרמ"ג א"א ג').

א טאץ

מען מעג אריין ברענגען אין די סוכה א טאץ וואס מען טיילט אויס מיט דעם די פארציעס, וויבאלד דאס איז דער סדר אויך א גאנץ יאר, אבער נאכן אויסטיילן דאס עסן זאל מען דאס ארויס טראגן.

ה.

שאלה: וואס דארף מען אלץ אכטונג געבן ביים אפרוימען די טיש נאך די סעודה?

תשובה: גלייך נאך די סעודה דארף מען אכטונג געבן אפצורוימען אלע זאכן פונעם טיש, און אויסקערן די פלאה, און מסדר זיין יעדע זאך אויף זיין פלאץ, אזוי ווי עס פאסט פאר די כבוד פון די סוכה (מעורר ישנים סימן כ"ו אות קנ"א).

באמערקונג

עס איז כדאי מדגיש צו זיין אז לויט טייל ראשונים, איז א סוכה וואס געפונט זיך אין דעם זאכן וואס זענען נישט קיין כבוד פאר די סוכה, ווי אומריינע כלים א.ד.ג. איז די סוכה פסול, און מען איז נישט יוצא די מצוה פון סוכה (כ"כ בעל המאור והראב"ד בדעת הרי"ף, והריטב"א ועוד), און כאטש להלכה נעמען מיר נישט אן אזוי, אבער די פוסקים שרייבן אז מען דארף חושש זיין צו די שיטה, אז בשעת עס געפונט זיך אין סוכה שמוציגע כלים א.ד.ג., זאל מען נישט מאכן די ברכה פון לישב בסוכה, (חיי"א ס"ב, מ"ב ס"ק ו', שעה"צ ס"ק י"ג, ועיין פת"ז ס"ק ב').

איבער דעם וועט איינער גייט עסן א סעודה אין די סוכה, נאכדעם וואס אנדערע האבן שוין געענדיגט צו עסן, זאל ער זיך אומקוקן צי עס איז נישט איבערגעבליבן אויפן טיש שמוציגע כלים א.ד.ג., און ער זאל דאס ארויס טראגן פון די סוכה, כדי עס זאל נישט זיין א חשש פון א ברכה לבטלה, אבער אויב די אנדערע מענטשן האלטן נאך אינמיטן עסן, דארף מען נישט חושש זיין דערויף.

ו.

שאלה: מעג מען לאזן אין סוכה ליידיגע גלעזלעך און בעבערס?

תשובה: מען מעג איבער לאזן אין די סוכה ליידיגע גלעזלעך, אפילו זיי זענען נישט אויסגעשוועפנקט, וויבאלד דאס טרינקען האט נישט א באשטימטע צייט, דעריבער איז עס שטענדיג ראוי צום ניצן (מחבר ס"ה, מ"ב ס"ק ג', ויל"ע מה הדין של גביע, וכוס של יין שרף, דלטעם שאין נמאסין יש להתיר, ולטעם שאין קבע לשתיה אין להתיר, שאין רגילים לשתות בגביע ובכוס יי"ש רק בסעודה וצ"ע).

פלעסטיק קאפס

מען מעג אויך איבערלאזן אין די סוכה א פלעסטיק אדער א פאם קאפ נאכן טרינקען, כל זמן עס איז ראוי צו טרינקען דערין, אבער אויב עס איז שוין מער נישט ראוי צום ניצן, זאל מען דאס נישט לאזן אין די סוכה, איבערהויפט אז היינטיגע צייטן נוצט מען נישט איבער א קאפ עטליכע מאל (עפ"י המג"א ס"ק ג' שמתיר אפילו בחרס).

ז.

שאלה: מעג מען לאזן אין סוכה פלעשער מיט משקה, אדער ליידיגע פלעשער?

תשובה: מען מעג האלטן אין די סוכה פלעשער, און א קאנטשע מיט משקה א גאנצן טאג, וויבאלד דאס טרינקען האט נישט קיין באשטימטע צייט, במילא איז עס שטענדיג ראוי (גמרא סוכה כ"ט ע"א מאני משתיא במטללתא, בערוה"ש ס"ב כלי השתיה מעלה לסוכה, כגון צלוחיות וקנקנים).

אבער ליידיגע פלעשער דארף מען יא ארויס טראגן פון די סוכה, אזוי ווי אנדערע כלים.

ח.

שאלה: מעג מען האלטן אין סוכה א פערקיולעטער, אדער א טערמוס מיט היים וואסער?

תשובה: די פוסקים שרייבן אז מען זאל נישט אריין ברענגען אין סוכה א קעסל אדער א טשייניק מיט הייס וואסער, וויבאלד עס איז נישט דער סדר אריין צו ברענגען אין דיניג רום (א"ר ס"ק ה' וכן יורה ודוה, חיי"א כלל קמ"ז ס"ב), אבער א פערקיולעטער זענען דא מתירין וויבאלד עס איז יא די סדר דאס צו האלטן אין דיניג רום אדער דיינעט, איבער דעם אויב עס פאדערט זיך קען מען מקיל זיין.

א טערמוס

א טערמוס וואס האט אין זיך וואסער א.ד.ג., מעג מען האלטן אפילו בשעת מען טרינקט נישט, אבער אויב עס איז שוין ליידיג, זאל מען עס ארויסטראגן פון די סוכה, אזוי ווי א ליידיגע פלאש.

פרידזשידער - סטאוו

מען זאל נישט האלטן אין סוכה א פריזער אדער א פרידזשידער, אפילו וועט מען וויל האלטן דארט מאכלים אויף סוכות, אזוי אויך זאל מען נישט האלטן אין סוכה, א סטאוו, האט-פלעיט, מייקרא-וועיוו, טאוסטער, א.ד.ג.

חג כשר ושמח!

המדור נתנדב ע"י הרב **משה יואל שפירא** שליט"א (מאנטריאל)
לרגל שמחת **אירוסי בנו החתן יחזקאל שרגא נ"ו** למזל טוב
ובזכות זה יברכהו השי"ת שיזכה לדוות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

נועם העבודה

אונזער עבודה אין יום טוב סוכות

אותיות מחכימות:

למ"ס איז די ענין וועמ"ס איז ידוע פון זוהר הקדוש (ח"ג דף ק"ג ע"ב) אז די ז' מופתיזין זיבן זיין די סוכה אלע זיבן טעג. למ"ס איז פארקערט וויבל די ז' מופתיזין זענען קעגן די ז' מדות, קומען זיי כדי מרייניגטלייכקען זיין מוח די תורות פון די ז' מדות, יעדער פון די שבעה רועים לייכט מרויף דער אור פון זיין מדה, ממילא דארף מען מאכן ז כלי ט דעם אור, פון דעם אליין אז מ'וויסט אז זיי זיבן דא, פון דעם האט מען נאך גמרניסט, מ'דארף דאך וויסן פארוואס זיי קומען און זען אז דער אור זאל האבן וויי חל ט זיין, אז מ'האלוועט ניסט אויף טהרת המדות, אז די מדות זענען ניסט רייין, קען דער אור פון די מופתיזין ניסט שורה זיין זיין אוז, זיין מיי והוא יכולין לדור במדור אחד.

און למ"ס איז דער ענין וועמ"ס מז"ל זאגן אז די ענני הכבוד זענען געקומען פאר די מידן בזכות אהרן. וויבל די ענני הכבוד זענען דאך אויך געווען זיבן (תנחומא במדבר ג'). למ"ס זענען אויך געווען קעגן די ז' מדות, למ"ס האט בחסידט און גענומען יודיסע קינדער, אז דער כח הקליפה זאל זיך ניסט מתלבש זיין זיין וויערע מדות, און דורכדעם האבן זיי געקענט טון די מדות אויף די קדושה. פארקערט איז למ"ס גשותן בזכות אהרן, וויבל למ"ס איז גשותן די עבודה פון אהרן הכהן, מרויפטלייכטן אויף ילדיסע קינדער זיי זאלן קענען מטהר זיין די שבע מדות.

(עבודת עבודה ומ"ק ח"ב דף של"ב-של"ד)

די שולחן ערוך הייבט אן הל' סוכה סי' תרכ"ה: בסוכות תשבו שבעת ימים, די תורה זאגט אזוי, כי בסוכות הושבתי את בני ישראל, הם ענני הכבוד שהקיפם בהם, לבל יכם שרב ושמש.

דאס טייטשט, אז "כי בסוכות הושבתי" גייט ארויף אויף די ענני הכבוד, און די פוסקים זענען מסביר, וויבאלד די תורה זאגט דא א טעם, דארף מען עכ"פ לכתחילה אינזינען האבן בשעת'ן זיצן אין סוכה, אז די טעם פארוואס דער אייבערשטער האט געהייסן זיצן אין סוכה, איז כי בסוכות הושבתי את בני ישראל, ווייל בשעת מען איז ארויס פון מצרים האט דער אייבערשטער אריינגענומען די אידן אין די ענני הכבוד.

אבער די פוסקים שטעלן זיך שוין, לכאורה וואלט עס געדארפט זיין פסח ווען מען מאכט אלע מצות זכר ליציאת מצרים, וואס עפעס איז יעצט די זמן חודש תשרי?

נאר וואס דען, זכר איז נישט נאר אז מען געדענקט א זאך וואס איז אמאל געווען, זכר איז א לשון זָכָר, א לשון פון השפעה, משפיע, די נס ווערט נשפע כסדר אין יעדן דור, און דער אייבערשטער הייסט מאכן א זכר אויף א געוויסע נס וואס איז געווען, איז די פשט אז ס'ווערט נאכאמאל נשפע דער נס מיט דעם וואס אונז מאך מיר דעם זכר.

האמיר שוין גערעדט, מיט דעם וואס אונז טו מיר דא אונטן אויף דעם וועלט א פעולה, א פעולה פון א מעשה המצוה טוט דאס אויף אין די עולמות עליונים, מען מאכט די אלע תיקונים וואס איז געווען דעמאלטס בשעת ס'איז געווען די נס, וואס די נס איז דאך נישט נאר געווען דא למטה, די נס איז דאך געווען א נס למעלה אין די עולמות עליונים, און דאס חזר'ט זיך איבער. און פון דעם וואס אונז טו מיר די פעולה דא אונטן די מעשה המצוה און דאס איז מעורר למעלה די זעלבע הערה וואס איז געווען דעמאלטס בשעת'ן נס, קומט עס אראפ למטה אויף אונז אויך, אז אונז קען מיר נאכאמאל האבן אין זיך די כוחות וואס איז געווען דעמאלטס בשעת נס קען מיר אונז נאכאמאל האבן יעצט.

און די תורה האט געהייסן מאכן דעם זכר פאר ענן הכבוד דוקא יעצט, זעט אויס אז ס'האט א שייכות מיט די יעצטיגע זמן נאכדעם וואס מען איז דורך ראש השנה, יום כיפור, מען האט אנגעהויבן דעם נייעם יאר, - ווי מיר האמיר גערעדט, די השפעה פון די וועלט, - וואס בריאת העולם איז דאך געווען אין תשרי און דאס חזר'ט זיך כסדר איבער יעדעס יאר, און נאך מען ענדיגט יומים נוראים, עשרת ימי תשובה מיט די יום כיפור, מען האט גענענדיגט די עבודה פון מחדש זיין די פרישע מלוכה פונעם אייבערשטן פון דאס יאר, קומט יעצט א עבודה פון די ענן הכבוד. בפועל האמיר אונז נישט די ענן הכבוד וואס אידן זענען דעמאלטס געווען, אבער למעלה אין די עולמות עליונים דארף מיר אונז מעורר זיין די ענין וואס איז געווען ביי די ענן הכבוד, און מיט דעם וואס אונז טו מיר די מצוה פון סוכה דא אונטן, איז מען עס מעורר למעלה, אויטאמאטיש קען מיר אונז האבן דא אונטן אויך דעם סגולה וואס איז געווען דעמאלטס.

דארפן מיר נאר וויסן וואס איז טאקע געווען די סגולה פון די ענן הכבוד, וואס האבן אידן געהאט פון די ענן הכבוד, אויסער די פשטות אז מען איז ניצול געווארן אין מדבר, גראד געמאכט די בערג און די לעכער אנגעפולט, און ס'האט ארומגענומען, ס'האט אויסגעוואשן די בגדים, די אלע זאכן וואס בגשמיות האבן זיי געהאט פון די ענן הכבוד, וואס דאס פשטות איז נישט די זאך וואס ס'פעלט אונז יעצט אויס, אבער פארשטייט זיך אז דאס איז אויך געווען א רוחניות'דיגער כח די ענן הכבוד וואס אידן זענען געווען בצילא דמהימנותא, און דער רוחניות'דיגער כח דאס האמיר אונז היינט אויך.

און וואס איז די רוחניות'דיגע כח וואס עס שטייט אז די ענן הכבוד זענען געווען בזכות אהרן, און ס'איז געווען זיבן וואלקענעס, פון די זעקס זייטן, און איינס איז געגאנגען פאראויס, וואס דארף עס צו מיינען ברוחניות?

איז דער הייליגע רבי מבאר אז ס'שטייט אז ווען אידן זענען ארויס פון מצרים האבן זיי געדארפט האבן א כח מלמעלה וואס זאל זיי היטן פון אלע קליפות, פון אלע שלעכטע מידות, ס'איז דאך דא זיבן מידות, ס'איז דא זה לעומת זה, ס'איז דא די מדה פון די קדושה און ס'איז דא די מדה פון די טומאה, און דער אייבערשטער האט אונז ארויסגענומען דעמאלטס פון מצרים, ער האט אונז געוואלט אפהיטן אז ס'זאל זיי היטן פון אלעם בייזן, לחסות מזרם וממטר, פון די אלע בייזע קליפות און די אלע מידות רעות, איז די ענן הכבוד האט דעם כח וואס האט זיי געהיטן פון אלעם.

די ענן הכבוד איז א אור המקיף, עס נעמט ארום און דאס היט אפ דעם מענטש אז ער זאל נישט נאכגעשלעפט ווערן נאך די אלע שלעכטע מידות.

ממילא אז אונז פארשטיי מיר וואס דאס איז די רוחניות, היינט צוטאגס אויך, מיט דעם וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן די מצוה פון סוכה, ער גיט אונז די כח היינט אויך אז אונז זאל מיר קענען מיט דעם ווערן אפגעהיטן פון אלע מידות רעות און אריינברענגען אין זיך די מידות טובות.

נאר וואס דען, פאר דעם דארף מיר אונז פארשטייט זיך טון עפעס פאר דעם, מען דארף ארבעטן אויף די מידות, אזוי ווען עס האבן א שייכות מיט אונז. אז מען ווען נישט ארבעטן אויף די מידות וועלן אונז נישט האבן קיין אחיזה אין דעם. א מענטש ארבעט אויף זיך, פרובירט קונה צו זיין די מידות, אבער א גאנץ יאר ארבעט ער אבער יעצט איז דא א ספעציעלע סייעתא דשמיא, א ספעציעלע הארה מן השמים וואס קומט אראפ בשעת ער זיצט אין די סוכה בצילא דמהימנותא, וואס ער קען קונה זיין די מידות טובות, און לעומת זה ווערן ניצול פון די אלע מידות רעות.

דאס איז די כח פון די זיבן אושפיזין וואס קומען אראפ סוכות, וואס די זוהר הק' זאגט בסוכות תשבו שבעת ימים, גייט ארויף אז שבעת ימים הייסן די שבעה ימים, די זיבן מידות ווערן אנגערופן די שבעת הימים, די ימים עליונים. בסוכות תשבו, ווער זיצט אין די סוכה, די שבעת ימים, די זיבן מידות זיי זיצן אין סוכה, דאס זענען די זיבן אושפיזין, די שבעה רועים וואס זיי האבן אריינגעברענגט פאר כלל ישראל ווי אזוי מען פירט זיך אויף מיט די זיבן מידות טובות.

וואס דאס איז ידוע פון זוהר הק' מען לאדענט איין די אושפיזין פאר יעדע סעודה, ס'איז דא אזעלכע וואס מאכן א בענקל פאר די אושפיזין, אבער באמת איז אלעס נאר ממחיש צו זיין צו דערהערן וואס ס'מיינט אז די אושפיזין קומען אראפ. אבער די עומק דערפון שטייט אין ראשית חכמה, אז די נשמה פון די אושפיזין, די נשמה פון די שבעה רועים דאס איז די נשמה פון די סוכה. איז טייטש, די גאנצע סוכה וואו ס'איז כשר אין די סוכה האט אין זיך א נשמה, ס'איז נישט סתם א מקום גשמי, ס'האט אין זיך א רוחניות'דיגער אור, א נשמה'דיגע אור וואס דאס איז די נשמה פון די אבות הקדושים, די נשמה פון די שבעה רועים זיי קומען אריין און זענען מאיר אין די סוכה, און דאס שיינט אריין אין יעדן איד וואס זיצט אין די סוכה.

די ערשטע טאג שיינט אריין מער די אור פון אברהם, די מדת אהבה, שטייט אין פסוק אברהם אוהבי, וואס אברהם אבינו האט מפרסם געווען לכל באי עולם די אהבת ה', ווי אזוי דער אייבערשטער האט זיי ליב, ער האט אויסגעלערנט יעדן איינעם, מקבל געווען גרים מיט דעם, געזאגט יעדן איינעם ווי אזוי די אהבה פונעם אייבערשטן, וויאזוי דער אייבערשטער געט פאר יעדן איינעם, דער אייבערשטער גיט פאר יעדן איד, און ווי אזוי מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט די מדה פון אהבה.

יצחק אבינו, די מדה פון פחד יצחק, זיך מתגבר צו זיין, נוצן די מדת הגבורה מתגבר זיין אויפ'ן יצר הרע, נישט נוצן מדת הגבורה צום שלעכטן נאר צום גוטן. און אזוי ווייטער די מדה פון יעקב אבינו, די מדה פון תפארת, תורה, די מדה פון יושב אהלים, וואס יעקב אבינו האט עוסק געווען אין דעם.

און אזוי ווייטער משה און אהרן די מדה פון נצח והוד, מנצח זיין אין די קדושה און מודה זיין וואו ס'פעלט זיך אויס, און די מדה פון יוסף הצדיק די יסוד, די יסוד פון א איד זיך פירן בקדושה וטהרה, און דוד המלך די מדה פון עול מלכות שמים.

די אלע מדות קומען אראפ אין אונז, און דאס איז די נשמה פונעם סוכה, די נשמה פון די סוכה איז, די נשמה פון די אבות, די נשמה פון די שבעה רועים. און מען גייט אריין אין די סוכה באקומט מען דעם הארה פון די אבות הקדושים, און דאס היט אונז פון נשפע צו ווערן פון נאכגעשלעפט צו ווערן נאך די אלע כוחות הטומאה. און דאס איז

המשך בעמוד יח

באור הילולא (א)

תולדות וסיפורים מצדיקים שיודה"ל
חל בשבוע הבעל"ט

הרה"ק רבי יעקב יוסף מאוסטראה זי"ע

דעם קומענדיגן דאנערשטאג ד' ד'חוה"מ | כ' תשרי הבעל"ט |
געפאלט אויס די יומא דהילולא קדישא פונעם הייליגן רב ייבא,
הרה"ק רבי יעקב יוסף מאוסטראה ב"ר יהודה לייב זי"ע

ואלה מתולדותיו:

דער הייליגער רב ייבא איז געבוירן געווארן אין יאר תצ"ח לפ"ק. ער איז געווען פון די נאנטע תלמידים פונעם הייליגן מגיד מ'מעזריטש זי"ע.

מען האט אים גערופן "רב ייבא", צוליב דעם וואס צדיקים האבן געזאגט אז ער פארמאגט דעם נשמה פונעם "תנא אלקי רב ייבא" זי"ע.

רב ייבא איז געווען איין שטיק קדושה און התלהבות. עס ווערט דערציילט אז זיין רעבעצין האט אמאל אראפגעלייגט דעם בעזעם אינמיטן קערן די הויז, זאגענדיג "איך הער יעצט די קדושה פון די מלאכים"...

נאכ'ן הסתלקות פון זיין פאטער אין יאר תקכ"ו, האבן די ראשי קהלה פון אוסטראה אים נישט געווואלט אויפנעמען על מקום אביו, נישט וויסענדיג צו ער איז פאסיג צו דינען אויף דעם פאזיציע, האבן זיי דעריבער גערופן דעם גרויסן מעזריטשער מגיד זי"ע זאל דינען אלטס מגיד אין שטאט. לכבוד די אנקום פונעם מגיד האט מען געמאכט א גרויסע סעודה, ביי יענעם סעודה איז געזיצן אויבן אן נעבן דעם מגיד, דער רב ייבא.

בעפארן בענטשן האבן די ראשי קהלה געברענגט דעם פנקס קהלה וועלנדיג חתמ'נען אז דער מגיד נעמט איבער דאס מגידות שטעלע אין שטאט. דאן האט זיך דער מגיד אנגערופן "עס איז שוין דא א ממלא מקום", ווייזענדיג אויף רב ייבא.

תיכף דערנאך האט שוין קיינער נישט געהאט קיין ספק אויב רב ייבא איז פאסיג אויפ'ן פאסטן, און מען האט אים תיכף מכתיר געווען אלטס ממלא מקום.

רב ייבא האט מחבר געווען דעם ספר "רב ייבא", עה"ת ותהלים, אזוי אויך האט ער מחבר געווען דעם קונטרס "מורא מוקדש" איבער דאס הארבקייט פון נישט רעדן ביים דאוונענען, אויף וואס ער פלעגט אלעמאל מעורר זיין.

רב ייבא איז נסתלק געווארן אום כ' תשרי, חוה"מ סוכות אין יאר תקנ"א לפ"ק, ומקום מנוחת קדשו איז אין שטאט "אוסטראה".

מצות סוכה באליבט און חשוב ביי אים

ביי רב ייבא איז דער מצות סוכה געווען גאר חשוב און באליבט ביי אים.

המשך מעמוד יז

דער אור וואס די רבוש"ע גיט אונז, מימינו תחבקני, וואס דאס איז דעם יום טוב סוכות, די רבוש"ע איז אונז מקרב צו זיך, און אונז מקרב צו זיך דורך א אופן פון ער נעמט אונז אריין אין זיין שאטן, יחביאנו צל ידו תחת כנפי שכינה, דאס איז דורך די סוכה.

און די זעלבע זאך איז מיט די לולב און פון אנדערע סארט אופנים ווי אזוי מען איז ממשיך, ווי מען זאגט ביי די יהי רצון, להמשיך שפע עליון מדעת עליון לנוה אפריון, ממשיך צו זיין די אלע מידות טובות, די אלע מידות פון די קדושה זאל נמשך ווערן למעלה פונעם מקור הדעת אריין נשפע ווערן אין אלע זייטן, מזרח מערב צפון דרום למעלה למטה, דאס ווייזט אויף די אלע רוחות און אלע מידות פונעם מענטש, זאלן זיי נשפע ווערן למטה.

דאס איז די גאנצע עבודה פון יום טוב סוכות וואס די רבוש"ע שיינט אונז אריין און האט אונז געגעבן די מצות, וואס מיט די מצות איז מען עס ממשיך, און מיט דעם וואס א מענטש טוט די מצות איז עס מעורר למעלה, עס קומט אראפ דא למטה און דאס היט אים פון אלע שלעכטס, דאס רופט זיך די אור המקיף וואס היט פון די חיצוניות וואס נעמען ארום און ארום דעם מענטש, ס'היט אים אפ.

אבער וואס אונזער עבודה איז פאר דעם, אונז זאל מיר ארבעטן דערויף. אז מען ארבעט דערויף און מען פרובירט אנצוקומען צו דעם, מען באקומט א שייכות מיט דעם, דעמאלטס קען מען טאקע ריכטיג קונה זיין די אור, און דורכדעם איז מען זוכה צום סוכת עורו של ליתן, וואס דאס רופט זיך די ענין פון דביקות וואס מען איז זיך מדבק צו די מידות פונעם אייבערשטן, וואס דאס איז די שלימות איז אין שמיני עצרת, דעמאלטס קומט מען צו צו די ריכטיגע דביקות ה', נאכדעם וואס מען האט געהאט די אלע ימים נוראים קומען זיך צוזאם די אלע הארות וואס מען האט געהאט, די אלע כוחות וואס די רבוש"ע גיט אריין פאר א איד, און מיט דעם קומט מען צו צו די ריכטיגע "אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו".

ער פלעגט זאגן מיט גרויס התרגשות פון חביבות המצוה: "די מצוה איז אזא טייערע מצוה, מ'גייט אריין מיט די שטיוול אין די מצוה אריין".

רב ייבא פלעגט זיך זעלבסט מטריח זיין צו קויפן סכך, און דאס אהיימשלעפן, טראץ דעם וואס עס האט געוואוינ‌גן גאר שטארק.

אין רב ייבא'ס סוכה האט מען קיינמאל נישט געזעהן קיין פליג ארום פלינן. ווי אויך פלעגט רב ייבא בלייבן א גאנץ יו"ט סוכות אין די סוכה, אפילו עס האט גערעגענט. ער פלעגט זאגן "כאטש אין גמ' שטייט אז מען ווערט אנגערופן אן הדיוט, וויל איך אבער זיין א הדיוט פונעם אייבערשטן".

רב ייבא האט מקפיד געווען צו מאכן אין זיין סוכה א "דופן עקומה", זאגענדיג אז וויבאלד די גמרא דערמאנט די דאזיגע הלכה, וויל ער עס מקיים זיין.

די לעצטע טאג בעפאר רב ייבא איז נסתלק געווארן, דעם פיפטן טאג חול המועד, זייענדיג שוין גאר קראנק, האט רב ייבא געבעטן זיינע תלמידים אז מען זאל שטעלן זיין בעט אונטערן "דופן עקומא". די תלמידים האבן נישט פארשטאנען די סיבה דערצו, אבער באלד ווען מען האט אים אהינגעשטעלט, האט ער אויסגעהויכט זיין לויטערע נשמה.

די אתרוג פארשלאסן ביז סוכות

ווי געברענגט ביז אהער שוין, זעהט מען די גרויסקייט און חביבות המצוה וואס רב ייבא האט פארמאגט צו מצות סוכה, אבער ווען עס איז געקומען צו זיין ד' מינים האט ער געהאט א באזונדערע עבודה וויאזוי ער איז צוגעגאנגען.

רב ייבא פלעגט זיך פירן צו קויפן אן פשוט'ן אתרוג, וואס איז אונטערגעקומען אויפ'ן מארק, נישט קוקענדיג אפילו צו דאס איז ראוי' אז מען זאל אתרוג בענטשן דערויף, און פלעגט גלייך איינוויקלען דעם אתרוג אין זיין פישקע, און עס אוועקלייגן אין שאפע. דורכאויס די צייט ביז סוכות האט קיינער נישט געהאט רשות דאס אנצורירן, און דאס באקוקן.

דעם ערשטן טאג סוכות ווען רב ייבא האט ארויסגענומען זיין אתרוג פון פישקע, האט זיך באוויזן אן הערליכן אתרוג, א הדר שבהדרים, פיל שענער פון די וועלכע פלעגן זיך וועלן שעה'ן לאנג, און וועלכע פלעגן זיך לאזן קאסטן גאר טייער.

די פסול'ע אתרוג לכל הדיעות

איין יאר האט געהערשט אויפ'ן גאנצן מארקעט א מאנגל פון אתרוגים, פאר רב ייבא איז געלונגען צו שאפן אן אתרוג, וויבאלד ער האט זיך נישט געקליבן, נאר געמומען כל הבא ליד, האט ער דעריבער זוכה געווען צו האבן א אתרוג. אבער פאר'ן הייליגן רבי פינחס'ל קאריצער זי"ע איז נישט געלונגען געווארן צו שאפן א לייטישער אתרוג צו מאכן א ברכה, האט ער באשלאסן אריבער צוגיין צו רב ייבא אינדערהיים און בליקן אויפ'ן אתרוג פון רב ייבא זעהן צו ער וועט קענען יוצא זיין מיט דעם די מצות ד' מינים היי יאר.

אנקומענדיג צום שטוב פון רב ייבא, און זיין זוהן רבי אליקים גע"א זי"ע האט געהערט די בקשה פון רבי פינחס'ל אז ער וויל זעהן דעם טאטן'ס אתרוג, האט ער דאס בשום אין אופן געוואלט ווייזן וויסענדיג אז זיין טאטע איז גאר שטארק מקפיד אז קיינער זאל דאס נישט צורירן, דעריבער האט ער מפני כבודו פון רבי פינחס'ל צוגעווייזן דעם פלאץ וואו דאס אתרוג ליגט, און באלד פארלאזט דאס פלאץ לאזענדיג פאר רבי פינחס'ל זעלבסט מחליט צו זיין אויב ער וויל צורירן צום אתרוג.

רבי פינחס'ל קאריצער האט זיך נישט געזומט, ער האט תיכף פארזיכטיגערהייט ארויסגענומען דעם אתרוג, און מיט בלויז צוויי פינגערס ארומגעדרייט דאס אתרוג אלע זייטן, און זיך אנגערופן "דאס אתרוג איז לכל הדיעות פסול". ער האט דאס צוריקגעלייגט, און פארלאזט דעם שטוב.

דעם ערשטן טאג סוכות אינדערפרי, רב ייבא עפענט אויף דעם אתרוג פושקע צו אתרוג בענטשן, און תיכף גיבט ער א געשריי "וועך האט צוגערירט צום אתרוג"?, זיין זון רבי אליקים געץ וועלכער איז נאך דאן געווען א קינד זיך אנגערופן "רבי פינחס'ל קאריצער, ער האט דאס באטראכט".

רבי אליקים געץ האט אין די שפעטערע יארן דערציילט, אז יענע יאר האט זיין פאטער רב ייבא פארמאגט דעם זעלבן זעלטן שיינעם הערליכן אתרוג ווי יעדע יאר, נאר אויפ'ן אתרוג האט מען אנגעזעהן צוויי סימנים וואו עס זענען געליגן רבי פינחס'ל קאריצער פינגער'ס ביים באטראכטן דעם אתרוג. רב ייבא האט פארמאגט הייליגע חשבונות פארוואס מען האט נישט געטארט צורירן צו זיין אתרוג.

אפגעשטעלט א שריפה דורך זיין פיסטריט

עס ווערט דערציילט איבער זיין גרויסקייט, אז אמאל האט אויסגעבראכן א שריפה אין די געגענט וואו רב ייבא האט געוואוינט, רב ייבא איז דעמאלטס ארויס אויפ'ן גאס, און זיך ארומגעדרייט אהער און אהין אויפ'ן גאס, וואונדערליך איז געווען, אז וואו רב ייבא האט געטראטן האט זיך די פייער פארלאשן, און אזוי איז דער גאצע שטאט ניצול געווארן פון דעם שריפה.

שבת ליכט פארטרייבן די יצר הרע

רב ייבא האט אמאל געזאגט אז ער האט געזעהן ווי די יצר הרע לויפט נאך א מענטש, אבער ער קען אים נישט גרייכן, וויבאלד יענער האט געצינדן ליכט לכבוד שבת קודש, און די קדושה פארטרייבט די טומאה פון אים.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

באור הילולא (ב)

תולדות וסיפורים מצדיקים שיודה"ל
חל בשבוע הבעל"ט

הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע

דעם קומענדיגן דינסטאג בראשית | כ"ה תשרי הבעל"ט | געפאלט אויס
די יומא דהילולא קדישא פונעם הייליגן סניגורן של ישראל, דער הייליגער
בארדיטשוב'ער צדיק, הרה"ק רבי לוי יצחק בן שרה סאסיא ב"ר מאיר זי"ע.

ואלה מתולדותיו:

דער הייליגער קדושת לוי זי"ע איז געבוירן געווארן אין יאר ת"ק לפ"ק. בשעת ווען ער איז געבוירן האט דער בעשטה"ק זי"ע געשטעלט משקה אויפ'ן טיש, אויסרופענדיג "יעצט איז געבוירן געווארן א נשמה וואס וועט זיין א מליץ טוב אויף אידישע קינדער".

עס זענען געווען צדיקים וואס האבן געזאגט אז די נשמה פונעם קדושת לוי איז משורש נשמת התנא רבי עקיבא.

ער איז געווען א תלמיד פונעם הייליגן מגיד הגדול מ'מעזריטש זי"ע. דער קדושת לוי איז געווען רב אין די שטעט פון ריטשוואל, זעליחוב, פינסק, בארדיטשוב.

די ערשטע פלאץ האט ער געדינט ברבנות אין שטאט ריטשוואל, וווערענדיג אויפגענומען בשנת תקכ"א אויפ'ן פלאץ פונעם הייליגן רבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זי"ע.

אין יאר תקמ"ה איז ער אויפגענומען געווארן אין שטאט אין בארדיטשוב, דער קדושת לוי האט דאן געזאגט מיט א מליצה, "עס איז א חוט המשולש פון מ"ה, אצינד שטייט מען אין יאר מ"ה, איך בין אלט היינט מ"ה שנים, היינט איז דאך מ"ה לספירה, און איבער אלעם ונחנו מ"ה...

ער איז נפטר געווארן אום כ"ה תשרי תק"ע לפ"ק. ער האט מחבר געווען די באקאנטע הייליגער ספר "קדושת לוי" וואס באשיינט די וועלט ביז צום היינטיגן טאג. אזוי אויך האט ער מחבר געווען די ספר "שמועה טובה".

דריי תנאים אידער'ן אראפקומען אויף דעם עולם

דער הייליגער מעזריטשער מגיד זי"ע האט אמאל געזאגט פארן קדושת לוי, אז ער וועט אים מגלה זיין פארוואס ער האט קיינמאל נישט געזעהן דעם בעשטה"ק זי"ע, טראץ דעם וואס דער קדושת לוי איז געווען צוואנציג יאר ביים פטירה פונעם בעשטה"ק.

האט דער מעזריטשער מגיד געזאגט פארן קדושת לוי: בעפאר דו ביסט אראפגעקומען אויף דעם וועלט, איז אויבן אין הימל געווארן א גרויסע קטרוג פונעם צד הטומאה, היתכן דער קדושת לוי קומט אראפ אויף דער וועלט, אזא הייליגע נשמה וועט דערלייכטן יעדעמס הארץ לתיקון המעשים, און זיי וועלן דאך מער נישט האבן וואס צו טון. דערויבער האט מען צוגעזאגט פארן ס"מ דריי זאכן, א) דו וועסט נישט קענען דעם בעשטה"ק, ב) דו וועסט זיין א רב, ג) דו וועסט אלעמאל ליידן רדיפות.

געדאנקט דעם אייבערשטן פאר'ן בארדיטשובער צדיק

דער הייליגער תפארת שלמה זי"ע שרייבט אין פר' כי תבוא, "דער הייליגער רבי פון לובלין זי"ע, האט אין א משך פון זעכצן יאר, יעדן טאג געהאט א באשטימטע שעה, אין וועלכע ער האט געלויבט און געדאנקט השי"ת אז ער האט אראפגעשיקט אויף דער וועלט אזא צדיק ווי דער הייליגער בארדיטשובער"...

בעפארן דאוונען טאר מען נישט קידוש מאכן

די עבודה פונעם הייליגן קדושת לוי איז צוגעגאנגען מיט א פלאקער פייער, א יעדע מצוה איז געטוהן געווארן מיט א הייליגע ברען און דביקות בקדושה וטהרה.

עס וועלט דערציילט אז דער קדושת לוי איז אמאל געווען אויף שבת אין טשערנאוויץ ביים הייליגן באר מים חיים. דער שטייגער ביים באר מים חיים איז געווען, אז נאכן דאוונען שבת אינדערפרי האט ער קידוש געמאכט אין ביהמ"ד. די וואך וועלן דער קדושת לוי איז געווען ביי אים, האט ער אנדערש ווי געווענדליך נאכן דאוונען נישט קידוש געמאכט.

אויף די אנפראגע פון די חסידים פארוואס ער מאכט נישט קידוש, האט דער באר מים חיים געענטפערט, "יעדע וואך מאך איך טאקע קידוש נאכן דאוונען, אבער די וואך נאכן זיך צוזעהן צו די פייער'דיגע עבודת התפלה פונעם הייליגן קדושת לוי, האב איך זיך איבערצייגט אז איך קען פשוט נישט דאוונען, נו בעפארן דאוונען טאר מען דאך נישט קידוש מאכן".

דאס וואונדערליכער בריוו פארן פריץ

דער קדושת לוי פלעגט האבן א צייט אין יאר, געווענדליך חנוכה צייט,

ארומצוגיין צווישן די דערפלעך און זאמלען געלט פאר נויטבאדערפדיגע נצטרכים.

ביי אזא געלעגענהייט איז אמאל דער קדושת לוי אנגעקומען אין דעם דערפל זעליחאוו, צום הויז פון רבי יענקל. רבי יענקל האט אויפגענומען דער קדושת לוי, אים געגעבן א שיינעם סכום, און פארבעטן דעם קדושת לוי אז היות דער נאכט פאלט שוין צו, זאל ער נעכטיגן ביי אים.

דער קדושת לוי האט מסכים געווען, און ווען ער האט געזהען אז רבי יענקל שלאפט שוין, איז ער ארויסגעקומען פון בעט, און זיך אנגעהויבן ארומדרייען אין הויז, פראווענדיג זיין עבודת הקודש.

אינדערפרי איז דער קדושת לוי געפארן אין וועג, און רבי יענקל האט זיך ווייטער באשעפטיגט מיטן סערווירן די קונדן אין זיין קרעטשמע. אינמיטן זעהט רבי יענקל ווי ער האט געסט אין קרעטשמע, די באדינער פונעם פריץ איז אים געקומען לאזן וויסן אין נאמען פון פריץ, אז צוליב דעם וואס ער צאלט נישט צייטליך דאס ארענדע געלט, דעריבער צום קומענדיגע יאר וועט ער נישט קענען באנייען דעם שטר פונעם קרעטשמע, און דערצו זאל ער זהען ביז ענדע יאר צו באצאלן זיינע אלע חובות וואס ער האט זיך אנגענזאמעלט, אז נישט וועט מען אים אריינשליידערן אין טורמע.

רבי יענקל האט געזהען ווי די מצב איז נישט גוט, האט ער זיך באלד דערמאנט אז פריער איז דא געווען דער קדושת לוי, און ער האט אים מכבד געווען, דעריבער וועט ער אצינד פארן צו אים מזכיר זיין דעם פראבלעם וואס איז אים אונטערגעקומען.

אנקומענדיג צום קדושת לוי, האט אים דער קדושת לוי געבעטן ער זאל אים געבן א ליידיג-שטיקל פאפיר, און דער קדושת לוי האט דאס איבערגענומען און ארויס פון צימער מיט דעם אין האנט.

נאך א פערטל שעה איז ער צוריקגעקומען מיטן פאפיר איינגעוויקעלט, און דאס איבערגעגעבן פאר רבי יענקל, און געזאגט "פאר אפ צום פריץ, און געב אים איבער דעם בריוו".

פרייליכערהייט האט זיך רבי יענקל געלאזט אין וועג, וועז אינמיטן וועג האט אים געגעבן א בליץ אויף אין געדאנק, "איך האב נישט געזהען דעם רבי'ן זאל עפעס שרייבן אויפ'ן בריוו, ער האט דאך נישט געבעטן קיין טינט".

רבי יענקל האט באשלאסן צו עפענען דעם בריוו, עפענענדיג דעם בריוו איז אים קלאר געווארן זיינע צווייפלענישן, דאס פאפיר איז ליידיג!

צום ערשט האט ער זיך געוואלט צוריקדרייען צום קדושת לוי צו ווייזן זיין טעות, וויסענדיג אז אויב ער גיבט איבער דעם ליידיגן בריוו פארן פריץ, וועט מען אים תיכף שיסן אין קאפ.

באלד האט אבער רבי יענקל מיט זיין אמונת חכמים געטראכט צו זיך, דער קדושת לוי איז דאך א גרויסער צדיק, אז ער האט דאס געשיקט מיט מיר איבערצוגעבן פארן פריץ, וועט דאס מיר זיכער העלפן.

אנקומענדיג צום פריץ, האט ער איבערגעגעבן דעם בריוו, און ווי ערשטוינט איז ער געווארן ווי דער פריץ ליינט עפעס אינעם בריוו, און נאך עטליכע רגעים רופט ער זיך אן צו זיינע באדינערס, "וואס האב איך צו פארדינגען דעם קרעטשמע פאר אן אנדערע מענטש וועם איך קען נישט, איך ווייס נישט צו ער איז באגלייבט, אפשר וועט ער מיר אויך נישט צאלן אין צייט, דעריבער קלער איך מיר יעצט איבער, אז איך ווייל יא ווייטער פארדינגען פאר דעם רבי יענקל דאס קרעטשמע". דער פריץ האט זיך גלייך אויסגעדרייט צו רבי יענקל און געזאגט "דו בלייבסט מיטן קרעטשמע, דאס געלט וואס דו ביסט מיר שילדיג געב איך דיר א מתנה, נאר פון יעצט און ווייטער זעה צו באצאלן צייטליך".

רבי יענקל איז ארויס מלא שמחה פונעם פריץ און גלייך געשפאנט זיינע טריט אויפ'ן וועג צוריק צום קדושת לוי, צו דאנקן פאר'ן נס וואס ער האט געפראוועט פאר אים.

אנקומענדיג האט אים דער קדושת לוי געפרעגט מיט א ליבליכקייט "זאג די אמת, וואס האסטו געטוהן מיטן בריוו איידערן איבערגעבן פארן פריץ"? "איך האב געבליקט דערינען" האט רבי יענקל זיך מודה געווען. האט זיך דער קדושת לוי שטארק צוקרעכצט זאגענדיג "וען דו וואלסט נישט אריינגעקוקט אינעם בריוו וואלט דאס בריוו משפיע געווען אז די ארענדע וואלט געקענט זיין דיינס, און דערנאך אריבערגיין פאר דיינע קינדער און אייניקלעך, אבער דורכן עפענען דעם בריוו האסטו דאס קאליע געמאכט"...

זכותו יגן עלינו ועכי"א

באור השיחות

ליקוט בקצרה מגדולת הצדיקים אשר יומדה"ל חל בימים האלו
מתוך ספרי הקדושים עבודת עבודה שיחות קודש ג"כ

ט"ו תשרי

הרה"ק ר' מרדכי ב"ר ישכר בער - מ'נדבורנא זי"ע

מדרגתו

די רבי ר' מרדכי'לע היה גבוה מאוד, העכער פון השגות אנושית, ער איז געווען אן אפענעם בעל רוח הקודש.

עבודת התפלה

ער פלעגט דאוונענען גאר שפעט נאכמיטאג. ווען מען האט פארציילט פאר'ן הייליגן דברי חיים ווען ר' מרדכי'לע דאוונענט האט זיך די דברי חיים אנגערופן, "פארוואס איז מען מהרהר נאך ר' מרדכי'לע, ער טראגט דאך אליינס ארויף זיינע תפלות צום אייבערשטן און ער דארף נישט צוקומען צו די מלאכים".

ווייל געווענליך נעמען די מלאכים צוזאמען די תפלות פון אלע אידן און זיי זענען עס מזכך און מטהר פון אלע שלעכטע מחשבות וכדומה, און נאכדעם גייט עס ארויף צו עולם היצירה און פון דארט צו עולם הבריאה און פון דארט גייט עס ארויף און עס ווערט אן עטרה פאר כביכול, אבער די רבי ר' מרדכי'לע ער האט נישט געדארפט צוקומען צו די גאנצע מהלך, וויבאלד זיינע תפלות זענען ארויס פון א ריינע הייליגע מויל מיט ריינע מחשבות, און זיינע תפלות פלעגט ער גלייך ארויף טראגן צום כסא הכבוד.

(שיח"ק ח"ב תס"ד)

י"ט תשרי

הרה"ק ר' יעקב יצחק ב"ר אשר - היהודי הקדוש מ'פרשיסחא זי"ע

צדקתו וקדושתו

הוא הקדוש היה צדיק נפלא מאוד.

כשמו כן הוא

צדיקים האבן געזאגט א טעם פארוואס מען האט אים גערופן יהודי הקדוש, וויבאלד א יעדן טאג פלעגט ער זיך אויפהייבן אויף אזא הויכע מדרגה מער ווי די נעכטיגע טאג, אזא מרחק פון צווישן א איד און א גוי, און צוליב דעם האט מען אים גערופן יהודי הקדוש, וויבאלד ער איז א יעדן טאג געווארן א נייעם איד.

אויך קען מען זאגן סתם פשט אז יהודי הקדוש מיינט סתם אז ער איז געווען מפורסם אלץ אן הייליגער איד.

עבודת התפלה

דער הייליגער מנחת אלעזר ברענגט אז ווען ער איז געווען אין מדינת פולין האט ער גהערט דארט פון א איד, אז דער יהודי הק' איז אמאל איינגעשטאנען ביי זיין זיידן, און זיין זיידע האט אים געגעבן א ספעציעלן שטוב כדי צו קענען דאוונענען דארט און טון זיין עבודת הקודש, האט אים זיין זיידע פארציילט אז ער האט אריין געקוקט אינעם קלאמקע און ער האט געזעהן ווי דער יהודי הק' איז מעוטף בטלית ותפילין, און ער שטעלט זיך דאוונענען באש קודש, און פאר ער האט אנגעהויבן הודו האט ער זיך אראפגעווארפן אויפ'ן ערד בפישוט ידים ורגלים, און ער האט זיך געשטעלט על בוהן ידיו ורגליו און ער האט זיך אנגערופן "רבונו של עולם אפילו דו וועסט מיך ווארפן אין שאול תחתית אריין וועל איך דיך פון דארט אויך דינען". און נאכדעם האט ער זיך געשטעלט דאוונענען.

און פארשטייט זיך אליינס אז דער יהודי הק' האט דאס נישט סתם געזאגט נאר ער איז געווען דערביי ער איז טאקע געווען גרייט אויף מסירות נפש פאר עבודת ה' נישט קיין חילוק פון וועלכע מצב.

(שיח"ק ח"א שצ"א)

מנהגי קדשינו

מקורות וביאורים אייבער אונזער הייליגע מנהגים

המאמר יופיע בעז"ה לכבוד שבת מברכים וימים טובים

נושא המאמר:

שטייענדיג אינעם יו"ט סוכות, וועלן מיר בעז"ה ארומרעדן איבער כמה מנהגים בענין סיבוב, וואס רבינו הקדוש האט זיך געפירט ביים שאקלען לולב און אזוי אויך ביים טאנצן הקפות.

עס שטייט אין די גמרא מסכת סוכה (דף לז ע"ב): "א"ר יוחנן מוליך ומביא למי שהארבע רוחות שלו, מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו. במערבא מתנו הכי, א"ר חמא בר עוקבא א"ר יוסי ברבי חנינא, מוליך ומביא כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים".

אז מען שאקלט דעם לולב אויף אלע פיר זייטן, אין שולחן ערוך (סימן תרנ"א סעיף י) שטייט: "יקיף דרך ימין, בנענועו מזרח, דרום, מערב, צפון". דאס הייסט אז דער סדר וויאזוי צו שאקלען צו אלע רוחות איז קודם מזרח, דערנאך דרום, מערב, און צפון. דער טו"ז (ס"ק י"ג) איז אויך מסכים צו דעם סדר; אזוי אויך ברענגט דער מגן אברהם בשם כתבי האריז"ל אז מען דארף שאקלען קודם צו מזרח, נאכדעם דרום, מערב, און צפון, אזוי ווי דער מחבר. דער משנה ברורה (ס"ק מ"ז) איז מבאר אז דער טעם איז לויט וואס די גמרא זאגט אין מסכת יומא (דף נ"ח עמוד ב): "כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין" (דער פירוש דערפון וועט שפעטער אויסגעשמועסט ווערן באריכות). ממילא דארף מען קודם שאקלען צו דער זייט וואו מען שטייט, און נאכדעם זיך די גאנצע צייט דרייען דרך ימין, וואס דאס איז דרום, מערב, און צפון. אזוי פירט מען זיך טאקע ביי די אשכנזים.

אבער דער לבוש (ס"י) קריגט זיך מיטן מחבר און האלט אז מען זאל טון פארקערט: קודם שאקלען קעגן מזרח, און נאכדעם צפון, מערב, און דרום. (די שיטה פונעם מחבר און די שיטה פונעם לבוש, און איבער וואס זיי קריגן זיך, וועט שפעטער נתבאר וועדן).

ווייטער אינעם באר היטב (ס"ק כ) שרייבט ער בשם האריז"ל פארקערט ווי דער מגן אברהם האט געברענגט, אז מען שאקלט קודם אויף דרום, און דערנאך צפון, מזרח, מעלה ומטה, און מערב. אזוי שטייט אויך אין שער הכוונות (דף ק"ג) און אין פרי עץ חיים (שער כ"ט סוף פרק ג). אזוי אויך שטייט אינעם ספר מחזיק ברכה (ס"ק ו') בשם זיין רב'ן אינעם ספר גט מקושר, אז דאס איז דער מנהג ירושלים כמ"ש האר"י הקדוש, און פירט אויס "ומינה לא תזוז כי תורת אמת היתה בפיהו". אינעם כף החיים (ס"ק ק"ג) ברענגט ער אויך אראפ דעם מנהג און ברענגט דעם טעם, אז דער סדר הנענועים איז אזויווי דער סדר פון די זיבן מדות: וויבאלד דרום איז קעגן חסד, צפון איז קעגן גבורה, מזרח איז קעגן תפארת, נצח והוד זענען מעלה ומטה, און יסוד איז מערב, דעריבער זאל מען אויך אזוי מאכן דעם סדר הנענועים.

און על פי קבלה שטופט מען דא אוועק דעם ענין פון "כל פינה שאתה פונה" אז עס דארף זיין לימין, וויבאלד עס איז דא אן ענין צו מתקן זיין די שבע מדות. אזוי אויך שטייט אין ליקוטי מהרי"ח (סדר חג הסוכות), אז אזוי שטייט אין אלע כתבי האריז"ל שלפנינו.

אינעם מגן אברהם (ס"ק כ"א) ברענגט ער בשם דעם מעגלי צדק, אז בשעת די נענועים זאל מען אלץ בלייבן שטיין קעגן מזרח. אזוי שטייט אויך אין מהרי"ל (מנהגים סדר תפלות סוכות אות ז') צו בלייבן שטיין אויף איין פלאץ מיט דעם פנים צו דער מזרח זייט ביי אלע נענועים, נאר מען זאל בייגן די הענט קעגן אלע זייטן; און קעגן מערב זאל מען אויפהייבן דעם לולב אויף די אקסלען פון הינטן קעגן מערב. און אזוי פסקנ'ט טאקע דער משנה ברורה (ס"ק מ"ז).

אבער אינעם מאמר מרדכי (ס"ק י"ג), נאכדעם וואס ער ברענגט די שיטה פונעם מהרי"ל, שרייבט ער וזה לשונו: "באלו המקומות נוהגין שמהפכין ממש לאותו רוח שמנענין". אזוי אויך זאגט ער אז אזוי איז משמע פונעם מהר"י סמיגו און פון אנדערע רבנים. דער כף החיים (ס"ק צ"ו) ברענגט אויך דעם מנהג אז מען זאל זיך יא אויסדרייען קעגן אלע זייטן צו וואו מען שאקלט, און ער זאגט אז אזוי איז משמע פונעם אריז"ל, און אזוי פירן זיך חסידי בית-אל וואס גייען שטענדיג מיט דעם אר"י ז"ל.

אזוי האט מען זיך געפירט אין אסאך פלעצער, ווי אין צאנז, ראפשיץ, און מונקאטש, און אזוי האט זיך אויך געפירט רבינו הסב"ק ולאחריו מרן רבינו הקדוש זי"ע, וכן אנו נוהגין.

בענין אויף וועלכן אופן זיך צו דרייען פון איין צד צום צווייטן - ווי למשל ווען מען ענדיגט שאקלען צו דרום און מען וויל גיין צו צפון, צי זאל מען גיין דורך מערב אדער דורך מזרח - דאס ווערט נישט מבואר דא אין הלכות נטילת לולב. אבער דאס גייט אריין אין א גרויסע כלליות'דיגע מחלוקת ראשונים ואחרונים בענין דאס וואס די גמרא זאגט "כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין", וויאזוי מען לערנט אפ דעם פשט דערפון.

בעיקר זענען דא אין דעם צוויי שיטות. דער בית יוסף אין סימן קכ"ח (סעיף י"ז) - און אין דער שיטה שטייגן רוב גדולי הראשונים ואחרונים - לערנט אפ דעם פשט אז מען דארף זיך אלץ קערן צו דער זייט וואס איז די רעכטע זייט. ממילא, ווען איינער שטייט אויף דער מזרח זייט און ער וויל זיך דרייען, אדער ער וויל דרייען א גענויסע זאך, אדער

ער וויל ארומגיין א געווייסע זאך, וועט ער אלץ גיין דורך דרום. און אויב זיין פנים איז צו מערב, וועט די דרך ימין זיין פארקערט: צפון, מזרח, און דרום.

די צווייטע שיטה איז די שיטה פונעם לבוש, וואס האלט פונקט פארקערט: אז מען דארף זיך דרייען צו לינקס. ער לערנט פשט אז "כל פינה שאתה פונה יהא לימין" מיינט אז די רעכטע זייט פונעם מענטש דארף זיך דרייען, וואס דאס פאסירט נאר ווען מען דרייט זיך צו לינקס; משא"כ ווען מען דרייט זיך צו רעכטס, בלייבט די רעכטע זייט פונעם מענטש אויפן זעלבן פלאץ און די לינקע זייט פונעם מענטש דרייט זיך צו רעכטס. (ועכשיו מובן שיטת הלבוש דלעיל דס"ל דמקיף בעת הנענועים מזרח, צפון, מערב, דרום). (אזוי אויך איז דא א שיטה פונעם טורי זהב און די שיטה פונעם חתם סופר (תשובות חת"ס או"ח סימן קפ"ז) וואס לערנען אביסל אנדערש דעם פשט, אבער לגבי אונזער ענין איז נישט דא קיין חילוק, און זייער מחלוקת מאכט נאר אויס לגבי אנדערע הלכות פון ימין ושמאל; אם ירצה השם וועט מען דאס ביי אן אנדערע געלעגנהייט אויסשמועסן מער באריכות).

לכאורה אבער, לויט די שיטה פונעם בית יוסף אז ווען מען שטייט קעגן מזרח איז די דרך ימין "דרום", וועלכע שווער פארוואס ביי הוצאת ספר תורה טראגט מען דעם ספר תורה דורך צפון; לכאורה וואלט מען גענדארפט טראגן דעם ספר תורה פונעם ארון הקודש צו דער בימה דורך דרום, וואס דאס איז די רעכטע זייט. דער בית יוסף אין סימן קכ"ח זאגט אויף דעם וזה לשונו: "ומטעם זה כשמוציאין ספר תורה מהיכל להוליכו לתיבה מוליכין אותו דרך צפון, וכשמחזירין אותו מהתיבה להיכל מוליכין אותו דרך דרום. שההיכל במזרח והתיבה במערב, וכשמוציאין אותו מההיכל האוחז אותו מחזיר פניו לתיבה ואחוריו להיכל, נמצא שיד ימינו לצד צפון. וכשאוחז אותו מהתיבה להוליכו להיכל, נמצא שיד ימינו לצד דרום. ועל דרך זה מקיפין התיבה בימות החג, העומדים במזרח, מצפון למערב דרום מזרח, לפי שהמקיפים אחוריהם להיכל שהוא במזרח נמצא שיד ימינם לצד צפון, והעומדים במערב מקיפים מדרום למזרח וכו' לפי שאחוריהם למערב נמצא שיד ימינם לצד דרום", עד כאן לשונו.

דער פשט איז, אז וויבאלד מען דרייט זיך דאך אויס מיט דעם ספר תורה אין די הענט כדי צו גיין צו דער בימה, און נאכן זיך אויסדרייען איז דאס פנים קעגן דער מערב זייט, און אז דאס פנים איז לצד מערב קומט אויס אז די רעכטע זייט איז צפון, דעריבער גייט מען דורך צפון. פאר דעם זעלבן טעם גייט מען טאקע בשעת די הושענות און ביי די הקפות שמיני עצרת ושמחת תורה, ווען מען גייט ארום די בימה מיט דעם ספר תורה, אויך דורך צפון, מערב, דרום; וויבאלד דאס פנים איז אויסגעדרייט אויף דער מערב זייט, איז די דרך ימין צפון.

אבער לכאורה לויט דעם קומט אויס, אז אפילו די הקפת הבימה איז דורך צפון, אבער ווען מען דרייט זיך ארום פון מזרח צו מערב, וואלט מען זיך געדארפט דרייען דורך דרום, וואס דאס איז די "דרך ימין", וויבאלד דעמאלטס איז נאך דאס פנים קעגן מזרח. און אזוי זאגט דער מגן אברהם (סימן תר"ס ס"ק א) בשם דעם מהרי"ל, אז אזוי דארף מען זיך פירן, אבער ער פירט אויס אז למעשה פירט זיך דער וועלט נישט אזוי. דער מגן אברהם ענטפערט, אז וויבאלד מען דארף דורך גיין די בימה פון דער צפון זייט, און ווען מען שטייט נאך מיט'ן פנים צו מזרח און מען וויל זיך ארומדרייען צו מערב כדי צו גיין צו צפון, איז דאס די געווענליכע וועג וויאזוי א מענטש גייט צו צפון, וויבאלד ער איז דאך נאכדעם ממשיך צו גיין צו צפון; און זיך ארומצודרייען אויף דרום און נאכדעם צו גיין צו צפון איז נישט דרך הליכתו, און עס איז א עיכוב א אומווועג, דעריבער דארף מען דא נישט מקפיד זיין אויף "כל פינות שאתה פונה". אבער דער פרישה (סימן קכ"ח ס"ק כ"ג) שרייבט, אז מען זאל יא זיך קודם ארומדרייען צו מעריב דורך דרום, און נאכדעם ממשיך זיין און גיין צפון.

ביי רביה"ק זי"ע האט מען געזען, אז יעדע מאל וואס ער האט זיך געדארפט אויסדרייען פון איין זייט צום צווייטן, האט ער מקיים געווען דעם כלל פון "כל פינות שאתה פונה יהא לימין", כשיטת הבית יוסף און ווי רוב פוסקים. ער פלעגט זיך פירן אז יעדע מאל ווען ער האט זיך געווואלט אויסדרייען, האט ער מקפיד געווען אז דאס זאל זיין דרך ימין; ער האט זיך שטענדיג געדרייט אויף זיין רעכטע זייט. אויב ער איז געווען אויסגעדרייט כלפי מזרח, איז "דרך ימינו" אויסגעקומען דורך דרום. דאס האט מען געזען סיי ביי "בואי בשלום", וואס ביים זיך אויסדרייען צו מערב איז דאס געווען דורך דרום און ביים זיך צוריקדרייען צו מזרח איז דאס געווען דורך צפון; סיי ביי הולכת ספר תורה; און סיי ביי די הקפות, וואס אפילו דעמאלטס איז דאס א "דרך עיכוב" און על פי המגן אברהם קען מען מיקל זיין, האט ער נאך אלס מקפיד געווען און זיך קודם געדרייט צו דרום, וואס דאס איז געווען זיין רעכטע זייט, און נאכדעם ממשיך געווען צו צפון. אזוי אויך פלעגט ער טאנצן אלע ריקודי מצוה, למשל ביי די ריקודי הקפות און פורים בשעת "תמחה זכר עמלק" וכדומה, אויפן סדר פון דרום, מערב, צפון, מזרח און אזוי ווייטער. און רבינו הק' דערציילט אז דער סבא קדישא האט זיך אויך אזוי געפירט, און אזוי פירט זיך ווייטער **כ"ק מרן רבינו שליט"א**.

דאס איז פארשטייט זיך נאר געווען ווען ער האט געטאנצן אליין. אבער ווען ער האט געטאנצן אינאיינעם מיט נאך מענטשן, למשל ליל שבת ביי "רננו צדיקים" וכדומה, דעמאלט האט ער זיך יא געפירט צו טאנצן פון מזרח צו צפון, צו מערב און צו דרום, ווייל אויף דעם אופן קומט עס אויס אויף די רעכטע זייט.

ספעציעל שטארק איז דאס ניכר געווען ווען ער פלעגט דאוונען פארן עמוד און ער האט געוואלט צוריקגיין צו זיין פלאץ. היות דעם רבי'נס מקום איז דאך געווען אויף די לינקע זייט פונעם עמוד, קומט אויס אז ווען ער האט געוואלט צוריקגיין צו זיין פלאץ וואלט געווען גרינגער צו גיין גלייך צו צפון זייט, אבער ער האט נישט אזוי געטון; ער האט זיך אויסגעדרייט צו דרום, מערב, און נאכדעם צו צפון, און אזוי ווייטער ממשיך געווען צו זיין פלאץ. (פון דעם

קען מען אויך זען די זהירות פון רביה"ק, אז עס איז נישט געווען קיין שום ריר וואס איז נישט געווען מיט א מורא'דיגע זהירות און איז געווען כל כולו לה', אלעס דורכגעטראכט). ממילא, צוליב דעם האט ער זיך בשעת די נענועים שטענדיג ארומגעדרייט צו זיין רעכטע זייט, וואס דאס קומט אויס - שטייענדיג קעגן מזרח - אז מען דרייט זיך דורך דרום.

אפילו לויט דעם סדר המקובלים וואס מיר האבן פריער געזעדט, וואס ביי דעם סדר וויאזוי מען מאכט די נענועים זענען זיי נישט מקפיד און עס גייט נישט לויט דעם סדר פון "כל פינות שאתה פונה", וויבאלד עס איז מתקן צו זיין די שבעה מדות, מיט דעם אלעם האט דער רבי יא מקפיד געווען אז די הקפה וואס מען דרייט זיך ארום פון אין זייט צום צווייטן זאל יא זיין צו רעכטס. דאס הייסט, אז מען הייבט אן צו שאקלען אויף דרום זייט, און פון דארט גייט מען צו צפון זייט דורך מערב.

און ביים שאקלען צוויי מאל, אזויווי ביי "אנא ה' הושיעה נא" וואס מען שאקלט נאכאמאל א צווייטע מאל ביי יעדע זייט, דעמאלטס ווען ער האט געענדיגט די ערשטע מאל ביי מערב, האט ער געמאכט א דריי פערטל סיבוב און זיך געדרייט רעכטס צו צפון, מזרח, און נאכדעם צו דרום. און דאס הייסט נישט "אין מעבירין על המצוות", אפילו עס זענען דא צוויי זייטן וואס מען קען דארט שאקלען און מען לאזט זיי אויס, ווייל וויבאלד דער סדר הנענועים קומט אויף א געוויסן אופן מתקן צו זיין די שבע מדות, איז נישט שייך דער ענין פון "אין מעבירין על המצוות".

אזוי אויך איז געווען שטארק ניכר ווי דער רבי פלעגט מקפיד זיין אויף "כל פינה שאתה פונה יהא לימין" ביי די הקפות. ווי אויבן דערמאנט, גייט מען ביים טראגן דעם ספר תורה צום בימה - און אזוי אויך בשעת די הקפות ווען מען גייט ארום מיטן ספר תורה ארום דעם באלעמער - דורך צפון, וואס דאס איז די "דרך ימין" לויטן תירוץ פונעם בית יוסף וואס איז פריער דערמאנט געווארן. אבער ווען עס איז געקומען צום טאנצן איינעם חלל, פלעגט ער זיך פירן צו טאנצן ארום און ארום צו זיין רעכטע זייט.

כדי בעסער צו פארשטיין די סדר העבודה, דארף מען מסביר זיין די אויסשטעל: אמאל פלעגט דער באלעמער (וואס ארום אים גייט מען ביים זאגן "שמע ישראל" און ביים זאגן דעם קאפיטל פון די הקפה) שטיין אונעם אונטערשטן טייל פונעם בית המדרש נאנט צום ווייבער שול, און פארנט פונעם באלעמער איז געווען דער עיגול פון די מענטשן. ווען דער רבי פלעגט ענדיגן ארומצוגיין דעם באלעמער דאס צווייטע מאל נאכן זאגן דעם מזמור פון יענע הקפה, פלעגט ער אריינגיין אינעם חלל אינמיטן דעם עיגול. עס פלעגט צוגיין אזוי: ווען ער איז אנגעקומען פארנט פונעם באלעמער ביי די מערבית דרומית זייט פונעם עיגול און געווואלט דא אריינגיין אינעם חלל, האט ער זיך יעצט געדארפט ארומדרייען און אנפאנגען צו טאנצן אויף די ריכטונג פון מעריב-צפון-מזרח (אזוי ווי ביי "בואי בשלום"), - פארקערט ווי ביז יעצט ווען ער איז ארומגעגאנגען דעם באלעמער אויף די ריכטונג פון צפון-מעריב-דרום. שטייענדיג דארט מערבית דרומית פון די עיגול מיט די פנים צו מזרח, האט ער אנשטאט מאכן א לינקס אריינצוגיין געהעריג אינעם חלל און פון דארט אנהויבן צו טאנצן מערב-צפון-מזרח, האט ער זיך געגעבן א דריי רעכטס צו דרום-מערב-צפון, און נאכדעם אריינגעלאפן אינעם חלל און אנגעהויבן צו לויפן מערב-צפון-מזרח-דרום. דאס אלעס איז געווען כדי מקיים צו זיין דעם כלל פון "כל פינה שאתה פונה לא יהו אלא לימין".

בכלליות, דער ענין פון "כל פינות שאתה פונה" איז א גאר בריטער ענין, און גאר אסאך מנהגים בענין ימין ושמאל זענען תלוי אין דעם. בעזר השי"ת וועלן מיר מער מבאר זיין נאך מנהגים אין די נושא אין א צווייטע געלעגנהייט, "ועוד חזון למועד".

אבותינו ספרו לנו

זכרונות ועובדות מאנשי שלומינו בצל קדשו של רביה"ק זי"ע

המדור נתנדב ע"י
מוה"ר **יואל קלמן הערשקאוויטש** הי"ו
גבאי בית מדרשינו ק"ק
לרגל שמחת
הולדת נכדו הבכור
למזל טוב ובשעטו"מ
ובזכות זה יברכהו השי"ת
שיזכה לרוות רב תענוג ונחת
מכל יוצ"ח לאורך ימים
ושנים טובים אמן

הרה"ג ר' שמשון פויגעל שליט"א (ג)

ר"מ בישיבתינו הק' רבות בשנים - ומחשובי תושבי קריתינו הקדושה

נישט אין דעם וועבדט זיך עס...

דער הייליגע רבי האט אויך זייער נישט ליב געהאט וועו מען האט זיך אנגענומען לכבודו, אדער וועו מען האט זיך געשטעלט אויף מנהגים וכדומה וועו עס האט געמאכט אומבאקוועם פאר אנדערע.

איין זאך וואס איך געדענק איז געווען איבער דעם נוסח פון "דוי הסר" וואס אסאך פירן זיך צו זאגן ביים ברכת הזימון פאר ברכת המזון ביי א שבע ברכות, וואס דער רבי פלעגט נישט זאגן, אזויווי דער מנהג ביי רבותינו הקדושים זי"ע.

איז אמאל געווען ביי א שבע ברכות וואו דער רבי איז אנווועזנד געווען וון דער וואס האט געבענטשט אויפן כוס האט אנגעהויבן צו זאגן "דוי הסר". איינער האט זיך דארט אנגערופן אז ביי אונז זאגט מען עס נישט, וון ער האט אים אפגעשטעלט.

שפעטער, נאכ'ן בענטשן, האט דער רבי אים געגעבן א זאג "נישט אין דעם וועגדט זיך עס, נישט דאס מאכט אזא גרויסער חילוק..." וי שוין גערעדט האט דער "כי אם ליראה" געמאכט א גרעסערן חילוק וי אין פארשידענע מנהגים, הגם דער רבי האט זייער שטארק טייער געהאלטן יעדן מנהג מאבותיו וון עס אנגעהאלטן בכל נימי נפשו, האט ער אבער נישט געמאכט אזא גרויס עסק וי וועו עס איז געקומען צום עיקר פון תורה ויראת שמים.

תמידין כסדרן

געווענליך א מענטש האט טעג וואס ער איז 'דערביי' וון אויך טעג וואס זענען נישט ממש אזוי... אבער ביים הייליג'ן רבי'ן האבן מיר געזען אז די עבודה איז געווען וי דעם קרבן תמיד, תמיד בכל יום ערב ובוקר, זיין עבודת הקודש איז אנגעגאנגען בכל עת ובכל זמן.

ספעציעל דאס דאוועזנען האט דער רבי יעדן טאג געדאוועזנט מיט די זעלבע ברען. איך געדענק אז איינמאל איז דער רבי געווען זייער מיד פארן דאוועזנען, עד כדי כך אז ער איז ארויסגעגאנגען אויף א שפאציר אינעם 'רינג' נעבן דעם ביהמ"ד וון ישיבה, כדי די פרישע לופט זאל אים אביסל אויפרישן אז ער זאל קענען צוגיין צום דאוועזנען.

וועו דער רבי איז אריינגעקומען צום דאוועזנען יענעם טאג, האט ער - כדי ער זאל נישט איינשלאפן - גענומען א בענקל וון ער האט געלייגט אויפן אנלאנער זיין סידור, וון זיך אזוי איינגעבויגן, אז ער זאל שטיין אין דעם אומבאקוועמען פאזיציע, כדי ער זאל זיך אויפהאלטן צו קענען דאוועזנען. אבער וועו עס איז געקומען שפעטער אינמיטן פסוקי דזמרה, וועו מען האט אנגעהויבן זאגן "אז ישיר", האט שוין דער רבי אזוי געברענט מיט אן אש קודש, אז ער האט זיך געגעבן א הייב אויף וון געגעבן א רוק אוועק דאס בענקל וון אנגעהויבן פראוועזנען די געווענליכע עבודה, כמדי יום ביומו, וון מען האט גארנישט געקענט דערקענען אז דער רבי איז אויסגעמוטשעט.

די זעלבע זאך איז געווען נישט נאר ביים דאוועזנען וון לערנען, נאר אויך אין שמחה, דער רבי איז אייביג געווען אויפגעלייגט. ס'איז נישט געווען אזא מושג אז היינט קען מען נישט צוקומען צום רבי'ן, נאר עס איז אייביג געווען עוז וחדוה במקומו, וון די בחורים האבן טאקע אלץ ליב געהאט צו זיין ארום דעם רבי'ן וואו דער רבי האט ארויסגעשיינט פון זיין מאור פנים אויף יעדן איינעם, וון עס איז געווען זיס וון לעכטיג זיך צו געפינען במחיצתו.

נישט קיין חילוק צי א יא צי א ניין

איבער די מידת השמחה פונעם רבי'ן,

אויב האט איר א מעשה
צו פארציילן פון רבינו הקדוש זיעועכ"י
אדער איר ווייסט פון א מענטש וואס האט צו פארציילן

ביטע לאזט א מעסידש אויף
קול איחוד טאהש
718-451-8674
אוו דחוקש 842

וויל איך דערציילן א מורא'דיגע מעשה. עס איז געווען א מגיד שיעור **הרה"ג רבי פישל ראבינאוויטש ז"ל**. דער ר' פישל האט אלץ געזאגט אז ער וועט נישט עפעס אזוי נתפעל פונעם רבי'ן, ווייל ער האט א ברודער רבי בנימין, דאס איז געווען **הגה"צ רבי בנימין ראבינאוויטש זצ"ל** פון די חברי ביד"ץ העדה החרדית אין ירושלים עיה"ק וועמען מען האט געפונען "רבי בנימין הצדיק", און ער איז אויך אויף די זעלבע דרגה. אזוי האט ער געזאגט ביז איין מעשה וואס ער האט מיטגענאלטן, וואס דאס האט אים געטוישט זיין בליק אויפן צדיק יסוד עולם.

דאס איז געווען איין יאר בעפאר דעם יו"ט פסח, און ס'איז נישט געווען מיט וואס צו באצאלן די איינגעשטעלטע אין ישיבה. דער רבי האט געזאגט אז ער גייט רופן איינעם, א געוויסן עושה, בעטן געלט צו באצאלן אלע מגידי שיעור. דער רבי האט יענעם געפרופן, און ער האט געזאגט אז ער איז מסכים צו געבן דעם פולן סכום, ער דארף עס נאר איבערערדן מיט זיין ווייב, און אויב זי איז מסכים וועט ער עס אריבערשיקן.

ביני לביני האט זיך דער רבי געשטעלט דאוועננען מנחה. ווען דער רבי האט שוין געהאלטן אינמיטן קרבנות, האט דער איד צוריקגערופן. די שטוב מענטשן זענען געווען מסופק וואס מען זאל טון דא, דער רבי האלט שוין אינמיטן קרבנות, אבער למעשה האט מען יא איבערגעגעבן פארן רבי'ן אז דער איד האט צוריקגערופן. דער רבי איז ארויסגאנגען צום טעלעפאן, און ער איז צוריקגעקומען מיט א מורא'דיגע שמחה אויף זיין פנים, אז רבי פישל איז געווען זיכער אז ער האט שוין באקומען דאס גאנצע געלט.

ווען מען האט געענדיגט דאוועננען האט דער רבי זיי דארט דערציילט אז דער איד האט אים צוריקגעקאלט זאגן אז די ווייב איז נישט מסכים אויף דעם... און ער וועט יעצט זען פון וואו ער וועט נעמען דאס געלט. דעמאלטס האט רבי פישל געזאגט "אזוינס האב איך שוין נישט געזען ביי קיינעם. די זעלבע שמחה ביי א יא און ביי א ניין..." דער רבי איז געווען אזוי זיכער אז אלעס איז פונעם רבונו של עולם, און ער האט נישט פארלוירן זיין שמחה אפילו אויף איין מינוט.

אויף מיר פארציילט מען

דער רבי איז אייביג געווען אויפגעלייגט. ס'איז נישט געווען אזא מושג אז היינט קען מען נישט צוקומען צום רבי'ן, נאר עס איז אייביג געווען עוז וחדוה במקומו.

דאס נישט...

דעם רבי'נס אהבת ישראל איז דאך - כידוע - געווען געוואלדיג. ער האט ליב געהאט יעדן איד אהבת נפש. **הרה"ח ר' דניאל זוסמאן ע"ה** האט מיר אמאל געזאגט, ער איז געווען א תלמיד פון הרה"ק בעל ויגד יעקב מ'פאפא זי"ע, אז דער רבי האט ליב א פאפא תלמיד פונקט ווי זיינע אייגענע תלמידים...

איין וואך ביי מלוה מלכה האט הרה"ק רבי יאנקעלע מ'פשעווארסק זי"ע געשמועסט פונעם רבי'ן, און ער האט זיך אויסגעדרוקט בלשון קדשו "מ'זאגט נאך אויף דעם טאהשער רבי'ן אזעלכע מדרגות אין צדקה וואס מ'האט נישט געהערט ביים צאנזער רב... איך ווייס אז חסידים זענען טאקע מגזם, אבער אויף מיר פארציילט מען דאס נישט..."

איך פארלאז מיך נאר אויפ'ן רבוש"ע

איבער דעם וואס מען האט דערמאנט דאס אז ביים רבי'ן איז יעדע זאך געווען אנגענומען פאר גוט, די אויסטערלישע אמונה און בטחון וואס דער רבי האט געהאט, האב איך געהערט פון **מוה"ר זיידא ישראל חיים סג"ל קרויס ע"ה** אז ווען דער רבי איז געגאנגען צו הרה"ק מסאטמאר זי"ע אין איינע פון די ערשטע יארן, איז ער מיטגעגאנגען.

דער רבי האט דאן געבעטן א ברכה פון סאטמאר'ער רבי אז ער עפענט די ישיבה און שטעטל, און דער סאטמארער רבי האט אים געגעבן א פרעג צי ער האט עפעס א חשבון פון געלט? וויבאלד דאס האט געדארפט אפקאסטן אוצרות מיט געלט. דער רבי האט אים געענטפערט "דער רבונו של עולם וועט העלפן, איך פארלאז מיר אויפ'ן אויבערשטן, דער אויבערשטער וועט מיר געבן..."

דער סאטמארער רבי האט אים אזוי נאכאמאל איבערגעפרעגט "אבער דאך, עפעס א פלאן, וויאזוי און וואס, עפעס א חשבון האט אירי?" און רבי האט איבערגעזאגט נאכאמאל אז ער האט נאר דעם אויבערשטן, אזויווי עס איז טאקע געווען דער מציאות, אז עס איז גארנישט געווען...

מען האט זיך געזעגנט, און דער סאטמארער רבי האט אנגעווינטשן אסאך הצלחה. אזויווי ער איז ארויסגעגאנגען, איז א גבאי אים נאכגעלאפן, און איבערגעפרעגט,

וויבאלד עס האט אויסגעזען אז דער רבי האט זיך נאר געוואלט ווי ארויסדרייען פון ענטפערן, אבער דער רבי האט אים קלארגעשטעלט אז דאס איז דער פולער אמת... וועז דער רבי האט נאכדעם געהערט אז דער סאטמאר'ער רבי האט געוואלט וויסן צי עס איז ריכטיג, האט ער זיך אנגערופן "מעיד אני עלי שמים וארץ אז איך האב נישט קיין שום פלאן נישט פון וואו צו נעמען עפעס געלט, איך פארלאז מיך נאר אויפ'ן רבונו של עולם..."

רק הכסא אגדל

איך בין אריינגעקומען אין ישיבה אום ווינטער שנת תשל"ב לפ"ק. דעמאלטס איז נאך דעם רבי'נס עמוד מיטן עמוד פונעם בעל תפילה געווען אויף די רעכטע זייט. נאר שפעטער האט מען עס געטוישט צו די לינקע זייט, איך האב נישט פונקטליך מיטגעהאלטן פארוואס. אבער וואס עס איז יא געווען בערך אין יענע יארן, לכאורה שנת תשל"ג, האט דער רבי צום ערשטן מאל באקומען אזא רבי'שן שטול. ביז דעמאלטס האט דער רבי געהאט א האלצערנעם בענקל, עס ליגט מיר נאך אין זכרון דעם געשטעל ביז היינט, וואס איז בכלל נישט געווען עפעס גרויס אדער באקוועם.

תשל"ג האט איינער, געקויפט די ערשטע שטול. דער רבי האט עס מתחילה נישט אזוי געגליכן, ער האט כסדר גערעדט פון דעם אז ער וויל ענדערש זיצן אויף א געהעריגן בענקל, און ער האט זיך אויסגעדרוקט אז ס'שטעכט אים דאס זיצן אויפ'ן שטול, אבער למעשה איז ער געבליבן זיצן אויף דעם שטול. פון דאן האט דער רבי גענוצט די האלצענע בענקל ביי די מקוה פאר לאנגע יארן.

ובאבנט בד יחגור

דאן איז דער רבי געגאנגען מיטן גארטל, און דעם קניפ, דעם קשר, איז געווען אויף די לינקע זייט. די סיבה פון בינדן דעם גארטל אויפן וועג וויאזוי דער רבי האט עס געבינדן, כידוע ביי אנשי שלומינו, איז געווען אזויווי עס ווערט געברענגט אין די ספה"ק אז מען דארף מגביר זיין ימין על שמאל און מען האט געציגן דאס גארטל פון די לינקע צו די רעכטע זייט.

דעמאלטס, וועז אלעס איז נאך געווען בזעיר אנפין, האט דער רבי נאכנישט געהאט קיין געשטריקטע גארטל, נאר א גארטל וואס ער האט געקויפט, און ס'איז געווען זייער א לאנגע גארטל, און וועז ער האט עס אריינגעבינדן האט זיך עס געענדיגט ביי די לינקע זייט, נישט ביי די רעכטע זייט. אבער איין זאך וואס איך האב יא אויפגעפאסט אז דער רבי איז קיינמאל נישט געגאנגען מיט די 'קניפ' פון אונטן, אויף דעם האט ער מקפיד געווען.

די ערשטע יארן אין די ישיבה

איך בין געקומען אהער קיין טאהש נאך איידער מיין בר מצוה. איך בין אויפגעוואקסן אין וויליאמסבורג, אבער אזויווי איך האב געהאט א זיידן **הרה"ח רבי ברוך לייב דייטל ע"ה** וואס האט געוואוינט אין מאנטריאל, זענען מיר אפטמאל דא געווען.

וועז עס האט זיך געמאכט פראבלעמען מיט די כיתה אין ניו יארק, האט מיין טאטע **הרה"ח ר' נתן נטע פוגעל ע"ה** געטראכט אז ס'וואלט געווען א גוטע זאך פאר מיר אז איך זאל קומען דא לערנען דא קיין טאהש. מיין זיידע האט אסאך געדאוועט ביים רבי'ן אין די יארן וועז דער רבי האט געוואוינט אין מאנטריאל, און ער האט אנגעהאלטן א קשר מיט'ן רבי'ן, אזוי אז עס איז מיר נישט געווען אזוי פרעמד וועז מען האט אויפגעברענגט דעם געדאנק צו קומען לערנען קיין טאהש.

ס'איז געווען א כיתה פון יונגלעך בר מצוה בחורים, און מען האט געלערנט אינאיינעם. מיין בר מצוה איז געווען יענעם זומער, און איך בין אהיימגעפארן אויף די בר מצוה, אבער תיכף נאכדעם בין איך צוריקגעקומען, און זינט דאן בין איך שוין דא אלע יארן לחסות בצל כנפיו פון רביה"ק און זיין נאנט צו אים צו שעפן מבאר החיים. נאך מיין חתונה בין איך אהערגעקומען וואוינען דא, וואו מען האט די זכי' צו וואוינען אינעם הייליגן שטעטל, און זיין פונעם לגיון של מלך.

דעמאלטס, אין די אנהייב למ"ד יארן, איז די גאנצע שטעטל געווען געשטעלט אויפן "רבי'ן מיט די בחורים". ס'איז געווען עטליכע אידן וואס האבן געוואוינט דא, אבער נישט צופיל, אזוי אז אלעס האט זיך געדרייט ארום די בחורים. אין יענע צייטן זענען נאכנישט געקומען קיין סאך גענסט, דער שטראם מיט הונדערטער אידן איז ערשט געווען שפעטער, דאן האט מען אויף א 'שיינעם שבת' געקענט האבן עטליכע צענדליגער גענסט...

פארט אבער איז עס געווען א לעכטיגע צייט. בחורים פלעגן קענען אריינגיין צום רבי'ן זיך דורכרעדן אין ענייני עבודת השם, אין וויאזוי ס'זאל גיין בעסער דאס לערנען און דאוועננען. דער רבי האט געהאט א קשר מיט יעדן בחור וואס האט געהאט א געפיל צום רבי'ן און אים מקרב געווען צו זיך. איך האב געהאט א קשר צום רבי'ן, דער רבי האט מיר אזוי 'געכאפט', ממילא האב איך פרובירט צו זיין נאנט צום רבי'ן. ווער ס'האט געוואלט האט געקענט נאכטון, אבער דאן האבן נישט אלע געוואלט, מען האט נישט פארשטאנען וואס דאס מיינט.

די שבתים זענען געווען מעין עולם הבא. דער רבי האט געדאוועט מיט אזא ברען אזוי ווי אין די שפעטערדיגע יארן, אבער מיט אזא געשמאקן טעם. ס'האט אויסגעקוקט יעדן א שבת אזוי ווי ס'איז נאך קיינמאל נישט געווען קיין שבת... דער רבי האט געהויבן דעם דאוועננען און די טישן, אז עס זענען נישט דא קיין ווערטער דאס אראפצוגעבן. דעמאלטס זענען נאכנישט געווען קיין פארענטשעט, און ביי די טישן זענען די בחורים געזעסן. נישט ביים מיטלסטן טיש, נאר נאכן טיש איז געווען נאך א באנק, און דארט זענען די בחורים געזעסן און מיטגעהאלטן דעם גאנצן טיש.

דעמאלטס איז עס אינגאנצן עפעס אנדערש

דער רבי איז נאך דאן געגאנגען מיט א שווארצע בעקיטשע מיט סטראקעס. אינטערעסאנט צו באמערקן אז עס האט נישט געהאט קיין העקעלעך, כנהוג ביי די וואס גייען סטראקעס. איך האב געהערט אז דער רבי האט חושש געווען אז די העקעלעך קענען זיך אריינכאפן אין זיין בארד און ארויסרייסן האר אום שבת, ממילא האט ער געלאזט לייגן פינף קנעפלעך אויף די בעקיטשע.

יעדן פרייטאג צונאכטס נאכן דאוועגען איז מען אריבער געגאנגען זאגן "גוט שבת". אין די פריערדיגע יארן איז דער רבי געשטאנען משך די גאנצע צייט ווען דער עולם איז אריבערגעגאנגען. דאס איז געווען אזוי ביז ווען דער רבי איז געווארן אפגעשוואכט.

איך האב מיך אלץ געוואונדערט פארוואס דער רבי שטייט ביים גוט שבת זאגן. אבער כפי השערתי איז די פשט געווען אז ער האט געוואלט געבן כבוד פאר יעדן איינעם, ער האט נישט געוואלט אויפשטעלן פאר איינעם יא און פאר איינעם נישט, מילא איז ער געשטאנען און אזוי האט ער אויפגענומען יעדן. שפעטער, ווען ער איז שוין געזעסן פלעגט ער זיך אייביג אויפשטעלן פאר א שיינעם איד, פאר א רב, פאר א דיין.

נאך א נקודה דער רבי האט נישט אויסגעטון דעם טלית מיט וואס ער האט געדאוועגט פרייטאג צונאכטס ביז נאכן גוט שבת זאגן. דאס גוט שבת זאגן איז אויך נישט געווען סתם אזוי. דער רבי איז געשטאנען, די הענט אזוי איינס אויפ'ן צווייטן, און יעדן שטארק אריינגעקוקט אין די אויגן און גענזאגט א וואערעמען "גוט שבת...". מען האט געפילט א קשר פנימי, עס האט געפילט ווי א ברכה וואס איז אריין אין די ביינער, נישט סתם אזוי גענזאגט גוט שבת. דער רבי איז געווען 'מיט' יעדן איינעם ביים גוט שבת זאגן.

ס'איז אינטערעסאנט צו באמערקן אז ער פלעגט בענטשן די אייניקלעך יעדן פרייטאג צונאכטס נאכ'ן גוט שבת זאגן, כמבואר אין די ספה"ק איז דאס א זמן מסוגל מאוד צו בענטשן די קינדער.

איך געדענק אז ווען איך האב בר מצוה געמאכט מיין עלטסטן זון הי"ו איז די יום הבר מצוה געווען פרייטאג. איך בין אריינגעגאנגען פרייטאג מיט א קוויטל און איך האב גענזאגט פארן רבי'ן אז ס'איז די טאג פון די בר מצוה און דער רבי זאל בענטשן און וואונטשן פארן בר מצוה בחור. איך געדענק נאך אז פאר איך בין אריין האט מיר **הרה"ח ר' אלימלך קליין ע"ה** געזאגט "קום ענדערש ביינאכט", אבער איך האב אים געזאגט "וואס איז די נפקא מינה? אז דער רבי בענטשט, וואס איז א חילוק יעצט אדער נאכדעם?"

אבער למעשה האט מיר דער רבי אליין אויך געזאגט "קום הייבט נאכ'ן דאוועגען ווייל דעמאלטס איז עס אינגאנצן עפעס אנדערש". דאס איז די דיבורים וואס דער רבי האט מיר געזאגט אז "דעמאלטס איז עס אינגאנצן עפעס אנדערש..."

פארשטיין דעם תרגום

נאכדעם האט ער צוזאמגעלייגט דעם טלית, נישט געהעריג, נאר אזוי נישט מסודר'דיגערהייט, און ער איז אריין לחדרו המיוחד. ביים אריינקומען האט ער זיך איינגעקוקט אויף די לעכט, און גענזאגט צו זיך שטילערהייט "רבונו של עולם, גוט שבת... רבונו של עולם, גוט שבת..." און ער האט מעביר סדרה געווען.

ס'איז נישט געווען קיין צייט ווען דער רבי קומט אריין צום טיש, נאר ווען ער האט געענדיגט זיין מעביר סדרה זיין, אדער די אנדערע הכנות, איז דער רבי אריינגעקומען צום טיש. מען האט געוואוסט אז ווען עס איז דא א לאנגע פרשה אדער אסאך רש"י'ס וועט דער רבי אריינקומען שפעטער צום טיש...

דער רבי איז אריינגעקומען ווען ער איז געווען גרייט, נישט קיין חילוק וויפיל אידן עס זענען שוין דארט געווען. עס האט צומאל געקענט דארט זיין איינס צוויי בחורים, אבער דער רבי'ן האט עס נישט אינטערעסירט.

אגב, אז מען האט דערמאנט דאס מעביר סדרה זיין, וועל איך דערמאנען אז דער רבי האט אלץ גענזאגט אז מ'זאל מעביר סדרה זיין פסוק בפסוק, און איינמאל האב איך געהערט פונעם רבי'ן א הסבר אז "אויב מ'איז מעביר סדרה פסוק ביי פסוק, העלפט דאס צו דעם אז מ'זאל פארשטיין דעם תרגום, אזוי וועט מען קענען לערנען זוהר..."

דער רבי פלעגט אויך ביים מעביר סדרה זיין דורכלערנען אלע רש"י'ס אויף די פרשה, און דער רבי האט אויך כסדר מעורר געווען אויף דעם אז מען זאל לערנען חומש מיט רש"י, סיי פאר די בחורים אין ישיבה און סיי ביי די של"ס תורות און ער האט דערמאנט די מורא'דיגע תועלת וואס מען האט פון דעם.

איך ווייס נישט וויאזוי א רעזשוואלקע אנצוטון...

אן אינטערעסאנטע שמועס וואס איך האב געהערט פון איינעם פון מיינע קרובים וואס איז געגאנגען פרעגן דעם רבי'ן צי ער זאל אנטון א רעזשוואלקע יעדן פרייטאג צונאכטס. דער רבי האט אים געענטפערט בלשונו "איך ווייס נישט וויאזוי א רעזשוואלקע אנצוטון. ווייל איך, פון נאך די חתונה, בין איך אלץ געגאנגען מיט א טלית. די ערשטע שבת נאך מיין חתונה האב איך שוין געדאוועגט מיט א טלית אלץ אור המקיף..." אבער רבי האט אים צוגעלייגט אז זיינע קינדער גייען יא מיט א רעזשוואלקע.

צוצולייגן צו דעם, דאס האב איך שוין יא אליין מיטגעהאלטן, אז מיטל נאכט יום טוב, ווען דער עולם טוט זיך אן א רעזשוואלקע צו מעריב, האט דער רבי דאס נישט אנגעטון, כאטש דער רבי האט געוועלט נישט געדאוועגט פארן עמוד די צווייטע נאכט און ער האט נישט געהאט קיין טלית, איז ער געבליבן געהעריג מיט די בעקיטשע אן א רעזשוואלקע.

איינמאל געדענק איך אז דער רבי האט געהאט א גאנצע שמועס איבער דעם אז ער גייט נישט מיט קיין טלית ביז נאך קידוש. כאטש די עלטער זיידע די שרף ז"ע איז יא געבליבן אנגעטון מיטן טלית פרייטאג צונאכטס ביז נאך קידוש, איז דער רבי דעמאלטס נאכנישט געגאנגען אזוי. אין די שפעטער'דיגע יארן האט דער רבי יא אנגעהויבן בלייבן מיט'ן טלית ביז נאך קידוש, אבער דעמאלטס פלעגט ער אויסטון די טלית נאכן גוט שבת זאגן.

האט ער דעמאלטס גענזאגט אז דער שרף איז טאקע געגאנגען מיט דעם טלית ביז נאך קידוש, אלס אור המקיף וואס איז געגאנגען ביז נאך קידוש, אבער הרה"ק רבי מרדכי'לע נאדבורנא'ער זי"ע איז נישט געגאנגען מיט'ן טלית נאר צום דאוועגען, און דער רבי האט צוגעלייגט "איך גלייב נישט אז איך וועל באקומען גיהנום פאר דעם אז איך גיי נישט מיט קיין טלית... רבי מרדכי'לע נאדבורנא'ער איז דאך אויך נישט געגאנגען מיט קיין

בס"ד

קרית טאהש

Communauté Ste Anne

כי ירחיב ה' את גבולך

על בשורות טובות מבריכים ברוב השוב והמשמב

בשורה טובה ומרנינה

לתושבי עירנו

וי באאמאם ואקמסא אין בלייקט אונטער היילינג שואם אויף א שטעלע פארגעם בלי עין הרע. כן ירבו, אין שוין עמליכע יאהר ואם די הצלחה והקרי ליטש איריין בריסנן כוחות אחיך צו שמעלק פריישן מעגליכקייטן צו ברינן נאך ביין דיהות פאר צוגענגליכע פריין.

באמש דאם איז נישט קיין ליימטער אינטערעסאנט, נעמענדיג אין באטראכט די פארשידענע שוערניסן ואם קומען טוט דערצו. אין עם ענדיגערס ציט וכסום תרחי משמע. טוען די נעמעיינע ועד הקהל וך נישט אפשטעלן פאר נארישט. אין פראבירן אלע מעגליכקייטן דאם אינסומרין למטרת העיבור.

תלית אין מזל אציר – בברכת הקדוש פון כ"ק מרן רבינו שליט"א – איריינעמען אין די לעצטערע אותיות פון מחיב יין די נבולי הקהילות. דורכן וויטער ציען די משרי נאם

אין אנדירען די אינפאטראקטשער אין די קומענדיגן חדשים

פאר פרישע 150 דירות

פאר צוגענגליכע פריין.

דער היופט ציל פון דעם פראיעקט איז, או די דירות זאלן זיין איף דעם מערסט צוגענגליכע פריין ואם איז נאר שייך, אזוי ארום וועלן די דירות פריין היבש רעדוצירט ווערן לשמחת לב פון אלע תושבים.

פארשטייט זיך אליינס, או מיר פון אונזער זייטען דארפן וויטערע מתפלל זיין או דער איינערשטנער אל העלפ אלעם זאל דורכגיין טוט הצלחה, וחשה לב המלכות ושרי ויועצי עליו למטב, אין מיר זאלן אלע זוכה זיין צו א שנת גאולה וישועה ומלכנו בראשנו בב"א.

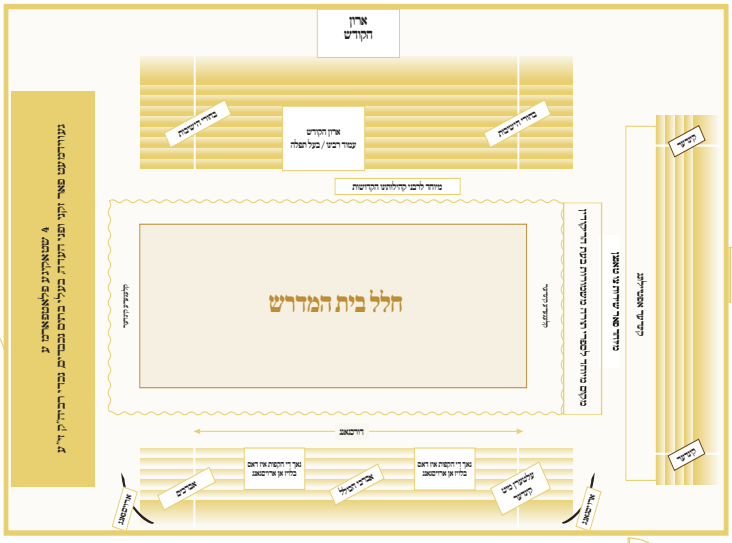
בפרים יבו הרחמים והרצון תשפ"ז פקק קרית טאהש יע"א

בעזהי"ת
קהל אור החיים ד'טאהש
קרית טאהש
חע"א
2 Beth Halevy Ave, Kiryas Tosh Boisbriand QC J7E 4H4 Tel. (450) 430-6380

פרטים און אויסשטעל פון די סדר הקפות

זמן שמחתינו תשפ"ז לפ"ק

- בשעת די הקפות וועט די גאנצע היכל ביהמ"ד הגדול ווערן אויסגענוצט צו די מאקסימום, אריינעמענדיג אין זיך די גאנצע היכל פון עק צו עק, כדי צו קענען אקאמאדירן די פלייץ פון געסט וועלכע קומען מיטהאלטן די דערהויבענע צווייטע טעג יו"ט בצל הקודש.
- היי-יאר איז ספעציעל צוגעלייגט געווארן א ספעציעלע פלאץ פאר די משמורות וועלכע האלטן א ספר תורה בעת די ריקודין, עס געפינט זיך לצד דרום פון ביהמ"ד.
- אזוי אויך האט מען צוגעלייגט נאך א העבערע פלאטפארמע לצד דרום, וואס איגאיינעם מיט די ביז יעצטיגע, וועט זיין 4 שטאקן וועלכע זענען גענוידמעט פאר די זקני ופני העדה, בעלי בתים נכבדים, און נכדי רביה"ק זי"ע.
- עס וועט זייער געבעטן מען זאל אויספאלגן די אנווייזונגען פון די עסקנים, און ספעציעל וועט אויפגעפאדערט נישט צו וואדפן קיין קענדי'ס.

מוסדות
קהל אור החיים ד'טאהש
קרית טאהש

2 Bath Halevy Ave, Kiryas Tosh Boisbriand QC J7E 4H4 Tel.(450) 4304380

סדרי וזמני חג הסוכות

זמני היום

זמן תחלת הנרות ערב שבת ויו"ט 6:32

יום א' דסוכות: עלות 5:36 | סוזק"ש 9:11 | נאמט 7:58	יום ב' דסוכות: עלות 5:37 | סוזק"ש 9:11 | מוצי"ש 7:56	יום ב' - א' דחוה"מ: עלות 5:38 | סוזק"ש 9:12 | נאח"ט 7:53	יום ב' - ב' דחוה"מ: עלות 5:39 | סוזק"ש 9:12 | נאח"ט 7:51
יום ב' - ג' דחוה"מ: עלות 5:41 | סוזק"ש 9:13 | נאח"ט 7:49	יום ב' - ד' דחוה"מ: עלות 5:42 | סוזק"ש 9:14 | נאח"ט 7:48		

ימים הראשונים

מנחה ערב יו"ט ..... **בשעה 7:15**
שלחן המהור תיכף אחר התפלה בהיכל הסוכה בביתו נאוה קודש
ותהיים יום א' שב"ק בבוקר בשעה 7:30

שחרית ב' ימים ..... **בשעה 9:45 ברכות**
שלחן המהור תיכף אחר התפלה בהיכל הסוכה בביתו נאוה קודש
ביום א' מחלקין המעודה ומתפללין מנחה
מנחה בערך שעה אחר תפלת מוסף בביהמ"ד הגדול
ואח"כ של"ש בהיכל הסוכה בביתו נאוה קודש

מעריב ליל ב' ..... **בזמנה 7:58**
שלחן המהור שעה אחר התפלה בהיכל הסוכה בביתו נאוה קודש

מנחה יום ב' ..... **בשעה 7:25**

ימי חול המועד

קבלת קהל מוצאי יו"ט ראשון בשעה 8:40 עד 9:40 בחדר פרטי למטה בבנין הישיבה #2

שלחן המהור מוצאי יו"ט אשפיזא דיקבע בהיכל הסוכה הגדולה ..... **בשעה 9:45**
כל התפלות חוה"מ בביהמ"ד הגדול | המפות בבנין ביהמ"ד הגדול פתוחה

שחרית ..... **בשעה 7:45 ברכות**
שלחן המהור ביום ב' ג' ד' בבוקר בשעה 9:45 בהיכל הסוכה בביתו נאוה קודש
ביום ב' לא יתקיים שלחן המהור בבוקר
ויהא מוכן פת שחרית לאורחים בסוכה בביתו נאוה קודש משעה 10:00 עד 11:00
קבלת קהל ביום ב' ג' ד' משעה 5:45 עד 7:00 אחצ"ה בחדר פרטי למטה בבנין הישיבה #2

מנחה ומעריב ..... **בשעה 7:15**

שלחן המהור ביום ב' ג' ד' בערב בהיכל הסוכה הגדולה ..... **בשעה 8:15**
ריקודין לכבוד שמחת בית השואבה ליל ד' אחר שלחן המהור בביהמ"ד הגדול

האורחים החשובים מוזמנים לסעוד בימי יו"ט וחוה"מ אצל השלחנות המהורות
שמחת יו"ט
הנהלת הקהלה

מוסדות
קהל אור החיים ד'טאהש
קרית טאהש

2 Bath Halevy Ave, Kiryas Tosh Boisbriand QC J7E 4H4 Tel.(450) 4304380

סדרי וזמני חג הסוכות - ימים האחרונים

זמני היום

חוהמ"ג ערב: עלות 5:43 | סוזק"ש 9:14	שקיעה 6:34	שמיני עצרת: עלות 5:44 | סוזק"ש 9:14 | נאמט 7:45	
זמן הדלקת הנרות ערב שבת ויו"ט 6:19		שמחת תורה: עלות 5:46 | סוזק"ש 9:15 | מוצי"ש 7:43	

הושענא רבה

מנחה ומעריב ואח"כ קריאת משנה תורה ..... **בשעה 7:20**
ואחריו קריעת שלחן המהור בהיכל הסוכה הגדולה, ואמירת ספר תהלים

שחרית ..... **בשעה 9:45 ברכות**
שלחן המהור תיכף אחר התפלה בהיכל הסוכה הגדולה

שמיני עצרת

מנחה ערב שבת ויו"ט ..... **בשעה 7:00**
שלחן המהור תיכף אחר הקפות בחדר האוכל בבנין הישיבה #14

שחרית ..... **בשעה 9:45 ברכות**
יזכור בערך 12:30
קדושא רבה ומעמד פרידה מהסוכה תיכף אחר התפלה בהיכל הסוכה הגדולה
ואח"כ שלחן המהור
מחלקין המעודה ומתפללין מנחה
מנחה בשעה וחצי אחר תפלת מוסף בביהמ"ד הגדול
ואח"כ של"ש בהיכל הסוכה הגדולה
מניני מנחה בביהמ"ד אברכים משעה 4:00 ואילך

שמחת תורה

מעריב ליל שמח"ת ..... **בשעה 8:15**
מכירת העליות אחר הקפות קודם קריאה"ת
שלחה"מ תיכף אחר קריאה"ת בחדר האוכל בבנין הישיבה #14

שחרית ..... **בשעה 9:45 ברכות**
יהה בעונם לעליות להורה בהיכל שיבה גדולה בביהמ"ד אברכים משעה 8:00 בבוקר
מכירת העליות אחר תפלת שחרית (תפסקה לערך חצי שעה)

עפל מוש וגעילת החג ..... **בשעה 6:15**

יום טוב היה עושה בצאתו בשלום מן הקודש
מעמד באגליימן וברכת הקודש אחר הבדלה

האורחים החשובים מוזמנים לסעוד בימי יו"ט אצל השלחן המהור בהיכל הסוכה

זמן שמחתינו
שמחת תורה
בעל הקודש

מוסדות
קהל אור החיים ד'טאהש
קרית טאהש

מועמד הבאלויטן

מוצאי שמח"ת תורה תשפ"ז
בצל הקודש של
כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

וויכטיגע אנווייזונגען

- תיכף נאך בהמ"ז וועט מען ראזענגען המלת מעריב, אין דערנאך וועט רבינו שליט"א טיילן די עפל פארן באנגען ציבור.
- באנען ערגרען טיילן עפל וועט רבינו שליט"א מאכן הבדלה אין בהמ"ד הגדול.
- דער ציבור וועט אפוואדען דעם רבין ארגשטעלן ביהמ"ד הגדול בשירה ובזמרה.
- דער 'מקהלות המגנים בחברות קדישא' וועלן אנפרען מיט די גבוה לכבוד המארגע.
- באנען ברכת הקודש וועלן וויישער פארזעגען די פייעלילכע ריקודין אויפן פלאץ בשבת החזרה להשם הטוב על כל החסד, ובבקשה על הצעתיו.

מ'בעט זייער דעם ציבור אויסצופאלן די אנווייזונגען פון די עסקנים.

אריב די וועסער וועט נישט ערלויבן, וועט די מעמד הבאלויטן ובדרכת הקודש פארקומען אין בהמ"ד הגדול.

והיה מחניך קדוש:

- כדי אנצוהאלטן די גדרי הצניעות כראוי, זאלן די נשים וכל האלטן בליחי אויף די זייט אפגעט אויבער ביתו נאוה קודש.
- אויך אויפן באנגען קודש וועט ניט קיין נשים זיין קיין נשים אויף רחוב בית הלחי די ערד ציבור וועט זיך ביים באלייגן.
- אויפן וועגן אהיים, נאר די ברכת הקודש וחריקודין זאלן די נשים נוען בליחי די ערד שנעם בערעל, אין די שענער בליחי רחוב בית הלחי.
- כפי הוהאת דיינר בית הוראה דקרית הקדושה שליט"א זענען נעשטעלט נעוואָרן צוויי עסקנים וועלכע וועלן אכטונג נעבן אויף די שמירת גדרי הצניעות. יעדער וועט נעבעגן כל לשון של בקשה אויסצופאלן אלע וויישע אנווייזונגען.

זמן שמחתינו
שמחת תורה
בעל הקודש

טלית, און איך גלייב נישט אז ער האט באקומען גיהנום דערפאר...״

די ווייסע בעקיטשע האט דער רבי אויך אנגעהויבן גיין ערשט שפעטער. איך געדענק אז ס׳איז געווען איין שבת צופרי ביומא דהילולא קדישא כ״ח סיון, די יארצייט פונעם הייליגן שרף זי״ע, וועו דער רבי האט כמנהגו יעדע וואך געזאגט תהלים מיט די געבלומטע בעקיטשע, און שפעטער איז ער אריינגעקומען צום דאוונען און ער איז צום ערשטן מאל געבליבן מיט די געבלומטע בעקיטשע. ס׳איז געווען אזא וויסליכע, אזוי וויס-זילבערע, און דאס איז געווען דאס ערשטע מאל וואס ער איז געבליבן ביים דאוונען מיט אזא בעקיטשע.

געבליבן מיט די שבת׳דיגע בעקיטשע

אינטערעסאנט צו באמערקן אז איין יאר שבת חול המועד סוכות - אין די פריערע יאהרן - האט גאר שטארק געריגנט, ס׳איז געווען א גאס רעגן אין די סוכה, און יעדער איז געווארן דורכגעווייקט נאס. דער רבי האט שלאק איבער די סוכה בשעת א סעודה, אפילו ביים זינגען. ממילא וועו עס איז געקומען צום דאוונען מעריב איז דעם רבי׳נס בעקיטשע געווען דורכגעווייקט נאס. דער רבי האט געגעבן א פרעג ״ס׳איז נישט דא נאך עפעס א בעקיטשע דא?״

מען איז צוריקגעקומען זאגן אז ס׳איז נאר דא די שווארצע בעקיטשע וואס האט געהאנגען אין בית המדרש אונטן, און דאס איז טרוקן אז מען קען עס אנטון. אבער דער רבי האט נישט מסכים געווען עס אנצוטון, און ער איז געבליבן דאוונענען מעריב מיט די וויסע טיש בעקיטשע, אפילו עס איז געווען דורכגעווייקט פונעם רעגן.

והיה מדי חודש בחדשו

נאך אן אינטערעסאנטע נקודה, אז דער רבי האט געהייסן די בחורים אז זיי זאלן גיין מיט א בעקיטשע יעדן ראש חודש. די וואס זענען געווען נאנט צום רבי׳ן זענען טאקע געגאנגען מיט די בעקיטשע אום ראש חודש. אין יענע יארן איז דער ראש חודש טיש נאכנישט געווען אן אפיציעלער טיש וואס איז געווען פאר יעדן אזויווי היינט, נאר עס איז געווען מיוחד פאר די בחורים וואס האבן מיטגעדאוונט מיט׳ן רבי׳נס מנין.

פארשטייט זיך אז די בחורים פלעגן זיך ארויס׳גנב׳ענען פון ישיבה, און מען פלעגט יא גיין... דער רבי האט דאך גערעדט כסדר ביים דעם טיש דברי תורה וחסידות, און עס איז געווען א שאד צו פארפאסן.

ס׳האט אויסגעקוקט אז עס איז געווען ניחא פארן רבי׳ן אז מען קומט. דער מנהל **הרה״ג רבי משה ברוך ווייס ז״ל** איז געשטאנען דארט כאילו צו היטן אז קיינער זאל נישט אריינגיין, אבער אפילו וועו ער האט געזען איינעם קומען האט נישט געזאגט קיין ווארט... דאס איז געווען אזא סארט אומעמטליכער מהלך אז מען קען גיין.

דער רבי האט לכאורה אויך קען באשטיין אז מ׳זאל קומען, ווייל דער רבי האט דאך גערעדט עבודת השם, ער האט דאך געוואלט מחנך זיין יעדן בחור וויאזוי מ׳דארף דאוונענען, וויאזוי מ׳דארף לערנען, יראת שמים, מיט מדות טובות. ער האט דאך דאס גערעדט כסדר א גאנצן טאג, און דער רבי האט געוואלט אז די בחורים זאלן עס הערן.

המשך יבא בעז״ה

אור לישרים

זכרונות מאנשי שלומינו שהלכו לעולמם

המדור נתנדב
לזכרון ולכבוד נשמת הרה"ח
ר' **אלימלך** ב"ר **חיים** ז"ל
משב"ק

על ידי בנו היקר מוקיר זכרו
מו"ה **משה יוסף קליין** הי"ו
מחשובי אנ"ש תושבי קרית יואל

ובזכות זה יברכהו השי"ת שיזכה
לרוות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח
לאורך ימים ושנים טובים אמן

הרה"ח ר' אלימלך קליין ז"ל (ג)
משב"ק ויד ימינו של רביה"ק זי"ע רבות בשנים

י"ב תשרי תש"ס

אתקינו סעודתא

מידי שבת בשבתו פלעגט ר' אלימלך ז"ל ארומגיין נאכן דאוועגען לענגאויס דעם בית המדרש הגדול איינצולאדן אלע געסט צו די שבת צופרי סעודה ביים שולחן הטהור.

איין שבת צופרי, ר' אלימלך זיצט אינדערהיים ביים טיש און פארברענגט מיט די קינדער, הערט זיך א קלאפ אין טיר. שטייט דארט איינער מאנשי שלומינו און דערציילט, אז ער האט נארוואס אנגעטראפן איינעם פון די געסט אין בית המדרש וואס האט נישט ווען צו עסן די סעודה, און געפרעגט "פארוואס גייסטו נישט צום רבינ'ס טישווי אלע געסט געפינען זיך"? איז זיין אנטווארט געווען, "קיינער האט מיר נישט געלאדנט, איך שעם זיך אהינצוגיין אן אן אפיציעלע איינלאדונג"...

תיכף האט זיך ר' אלימלך אויפגעהויבן און איז ארויס אפזוכן דעם גאסט. ער האט אים איבערגעבעטן, פערזענליך גע'שתדל'ט פאר אים און צוגעשטעלט מכל טוב וטוב, און ער איז נישט ארויס פון דארט ביז דער אורח איז געווען פולשטענדיג מסודר.

לב מלא רחמים

ר' אלימלך'ס הארץ פלעגט אויסגיין פאר די צרות פון די אידן וואס זענען געקומען זיך מזכיר זיין ביים הייליג'ן רבי'ן. מיט זיין ווייכע הארץ איז ער געווען מיצר ודואג מיט אלע מרי נפש וואס זענען געקומען אויסגיסן דאס הארץ ביים רבי'ן. ר' אלימלך פלעגט זיי אויסהערן מיט אן אוזן קשבת און אוועקגעבן צייט צו הערן זייער פיין און מיטפילן מיט זיי.

איין טאג זענען אנגעקומען צום רבי'ן צובראכענע עלטערן, שבור ורצוץ, מיט א עלטערער בחור לכל הדעות וואס האט שוין לאנג איבערגעטרעטן די יארן פון איש מקדש.

צובראכענע זענען זיי אריין אל הקודש פנימה אויסצוגיסן זייער ביטער הארץ און בעטן פאר א ישועה בקרוב. דער רבי האט זיי ווארעם אנגעוואונטשן און געגעבן ברכת קדשו אז זיי זאלן טרעפן א זיווג בקרוב.

אבער דא האבן זיך די עלטערן צעווויינט אויפן קול און געשריגן פאר ביטערניש, אז עס איז שוין כלו כל הקיצין, מיר האלטן דאס מער נישט אויס. ר' אלימלך, זענענדיג זייער צער, איז געווארן גאר מרוגש, און מיט א ווארעם הארץ פול מיט רחמנות זיי מחזק געווען מיט דברי חיזוק ועידוד, ביז זיי האבן זיך באראיגט און זענען ארויס צופרידענע.

די מעשה שטעלט זיך נישט אפ דא; נאר צומארגנס האט ר' אלימלך זיי פריש אנגעקומען און פארציילט ווי שטארק זיי ליגן על לוח לבו הטהור פונעם רבי'ן, וועלכער איז כסדר מתפלל לטובתם. נאך ביז היינט פארציילן די עלטערן מיט א התפעלות און ברענגען ארויס זייער הרגש טוב וואס ר' אלימלך האט געמיינט פאר זיי אין יענע שוועריע צייטן, און ווי ער איז זיי געשטאנען לימין פאר א הילף במשך די גאנצע צייט ביז די ישועה איז אנגעקומען.

עס פארציילט איינער מאנשי שלומינו:

מיין מאמע איז געלעגן ביטער קראנק אין שפיטאל, און אין איינע פון די נעכט האט מען געדארפט דן זיין א וויכטיגע ענין לגבי איר רפואה, ער האט אנגערופן דעם רבין'ס שטוב, זיך בעטנדיג דורכצוריעדן מיט'ן רבי'ן דרינגענד. ר' אלימלך, וואס האט אויפגעהויבן דעם רוף, האט אים געזאגט אז מען קען יעצט נישט צוקומען צום רבי'ן, און ער זאל צוריקרופן א שעה ארום. אזוי איז עס אנגעגאנגען עטליכע מאל, וועו ר' אלימלך הייסט אים צוריקרופן שפעטער, ביז גאר שפעט אויפדערנאכט.

זענענדיג אז עס נעמט נישט קיין עק צו די שפעטונגען, האט זיך ר' אלימלך געוואנדן צו אים : "א שאד דו זאלסט דיר אויפהאלטן אזוי שפעט, וועו עס וועט קומען די צייט וועל איך דיר רופן." דער איד האט פארשטאנען אז היינט גייט שוין נישט קומען קיין תשובה, און די וועדטער זענען נאר כדי אים אפצוזאגן, צו הערן אזעלכע וועדטער פון א גבאי מיינט געווענליך אפשטופן בדרך כבוד .

אבער נישט ר' אלימלך.

איז געווען געקנאטן פון אן אנדערע סארט גבאות, א גבאי מיט א ווארעם הארץ... עס גייט נישט דורך קיין האלבע שעה און ר' אלימלך איז אויף דער אנדערער זייט טעלעפאן, איבערגעבנדיג דעם טרייבל פארן רבי'ן.

אויסהערנדיג די שבורי לב איז געווען קענטיג אז ער נעמט דאס צום הארצן, און עס האט אים בארירט ממש ביז טרערן, וויינענדיג אינאיינעם מיט די נדכאים ווי די צרה וואלט געווען זיין אייגענע. ווי ער האט זיך אמאל אויסגעדריקט צו א ידיד זיינער: "גלייב מיר, איך וויין מיט מיט יעדן איד וואס קומט פוקד זיין ביים רבי'ן פאר א ישועה."

ווי א נאנטער משפחה מיטגליד דערציילט:

און א געוויסער תקופה איז ר' אלימלך דורך א געוויסע פראצעדור, בתוך שיחתו גיבט ער אים א פרעג "מיילעך, וויאזוי שפירסטו?" האט ר' אלימלך געענטפערט, "גלייב מיר, בעסער ווי צו זיין אינעם רבינ'ס שטוב און הערן נאכאנאנד צרות ישראל..."

ער פלעגט זיך כסדר אויסדריקן צו די ארומיגע: "וויפיל כוחות הנפש דארף א מענטש האבן צו קענען אויסהערן אזויפיל צרות ישראל..."

א פחד'דיגע מעשה דערציילט זיין משפחה בשם א איש נאמן, אז ר' אלימלך האט זיך אויסגעדריקט פאר אים סמוך לפטירתו: "גלייב מיר, אויב די טויט כאפט מיר, און גיי פון די וועלט פלוצלינג חס ושלום, וועלן זיין מענטשן וואס וועלן זאגן אז די סיבה איז דאס, און אנדערע וועלן זאגן אן אנדערע סיבה; אבער איך זאג דיר, די אמת'ע סיבה וועט זיין אז איך קען מער נישט סובל זיין די צרות ישראל וואס איך הער אן אויפהער ביים רבי'ן אין צימער!" ואף על גב איהו לא חזי, מזליה חזי...

זיין אמת'ע אהבת ישראל און מידת החסד האט מען געקענט זען דערפון, ווי יעדן טאג פלעגט ר' אלימלך מקבל פנים זיין דעם רבי'ן מיט די פאלגענדע בקשה: "איך בעט דעם רבי'ן זאל מתפלל זיין פאר גאנץ כלל ישראל, סיי די וואס איך האב מזכיר געווען, און אויך די וואס האבן מיר געבעטן אבער איך האב פארגעסן איבערצוגעבן זייערע נעמען להזכרה; אלע זאלן געהאלפן ווערן בדבר ישועה ורחמים."

מדת החסד:

זיין אויסטערלישע מידת החסד פלעגט פארשטומען ווער עס האט זיך נאר געדרייט אין זיינע ד' אמות. עס איז נישט קיין וואונדער, פאר א איד א בן בית ביים הייליגן רבי'ן וואס האלט די עבודה פון דער נאנט, וכל המחובר לטהור - טהור.

א ידיד זיינער, וואס האט אנגעפירט מיט א חשוב'ע בית חינוך, האט אים געבעטן א טובה ער זאל שתדל'ן פאר זיינעט וועגן ביי א גרויסן נדיב פון מאנסי מיט וועמען ער האט געהאט גוטע קשרים, ער זאל אים מנדב זיין א סכום הגון פאר זיין מיידל שולע. "דו ביסט גאר נאנט מיט אים," זאגט ער פאר ר' אלימלך, "בעט אים ער זאל מיר העלפן פאר מיינע צוועקן."

ר' אלימלך האט אים אפגעזאגט צוליב א פריוואטע סיבה, וואס צוליב דעם האט ער אים נישט געקענט בעטן די טובה יעצט. דער איד האט פארשטענדליכער אנגענומען זיינע רייד.

צומארגנס קומט ר' אלימלך צו אים מיט א סכום הגון לטובת זיין מוסד, פון אייגן טאש זאגנדיג: "וויבאלד איך האב דיר אפגעזאגט פאר מיינע אינטערעסן און איך האב נישט געקענט העלפן, אבער די האסט דאך דערלייגט געלט. דא האסטו בערך דעם סכום וואס איך משער אז דער נדיב וואלט דיר געגעבן..."

הצנע לכת

מוצש"ק וישב תשנ"ו כ"ג כסליו ביומא דהילולא קדישא פון די הייליגע סבא קדישא זי"ע, איז פארגעקומען א פייערליכער מעמד חנוכת הבית פאר דעם דעמאלטסדיגן פריש געענדיגטן בית מדרש אברכים, אינאיינעם מיט א מעמד חגיגת הכנסת ספר תורה פאר די היכל בית מדרש נדבת אחד מהנגידים.

צו אלעמענס וואונדער, ביי סיום כתיבת האותיות, פאלגט נאך אונטער'ן רבי'ן א צווייטע נייע ספר תורה פארן בית מדרש אברכים. קיינער האט נישט געווואוסט דערפון בעפאר. אויפן מענטעלע איז געווען אויפגעקריצט מיט באשיידענע ווערטער: "נתנדב על ידי קהל אור החיים דטאהש", אין גם אחד מיט די מינדעסטע השגה ווער עס האט באמת מנדב געווען דעם ספר תורה.

נאך ר' אלימלך'ס פטירה, ווען דער הייליגע רבי זי"ע איז געקומען מנחם אבל זיין די משפחה, האט ער זיך אנגערופן: "איך וועל אייך פארציילן א דבר נורא וואס קיין שום נברא ווייסט נישט דערפון."

"ידוע תדע, אז אייער טאטע האט זוכה געווען מקיים צו זיין די מצוה פון כתיבת ספר תורה בחיים חיותו, אן דעם וואס קיין איין מענטש זאל וויסן דערפון. די זאך האט ער געהאלטן בסוד כל ימיו, ווי זיין דרך זייענדיג א הצנע לכת; און יעצט נאך זיין פטירה בין איך אייך מגלה, אז אייער פאטער איז געווען דער מיסטעריעזער נדבן פון די צווייטע ספר תורה אין בית מדרש אברכים."

א חיבה יתרה האט דער הייליגער צדיק ארויסגעווייזן צו דעם ספר תורה; און וואס ער פלעגט א לאנגע צייט - נאך בחייו פון ר' אלימלך - ליינען אין דעם ספר תורה יעדן שבת ביי מנחה. ווען עס האט זיך אמאל געמאכט אז מען האט פארטוישט די ספרי תורה, האט דער רבי באפוילן אז אויף די קומענדיגע וואך זאל מען זיכער מאכן צו ברענגן די תורה וואס ער איז רגיל דערין צו ליינען יעדע וואך. די אנוועזנדע האבן נישט פארשטאנען טעמו ונימוקו, אבער ווען סודן של דברים איז נתגלה גלוואורן, האבן אלע געזען די חיבת הקודש וואס דער רבי האט ארויסגעווייזן צום ספר תורה וואס איז נתנדב גלוואורן דורך זיין משמש בקודש באופן הצנע לכת.

המשך יבא בעז"ה

מאנ"ש לאנ"ש

בריוון און
מעסעדזשעס פון
אנשי שלומינו
צו אנשי שלומינו

דער פארווארט איז אויך גופי תורה

לכבוד מערכת גליון באור החיים.

איך וויל זיך שטארק באדאנקען פאר די גליון בכלליות, ובפרט יעצט מיט'ן עס איבערפרישן, אז פנים חדשות באו לכאן.

אין די ראש השנה גליון, האב איך שטארק הנאה געהאט פון די 'פארווארט' פון די מערכת; געווענליך אין א גליון איז דער פארווארט א לופטיגע נישט אינטערסאנטע ארטיקל. אבער דא האב איך באמערקט ווי עס איז מלא תוכן, מיט א רייכע תורה'דיגע אפהאנדלונג איבער תקיעת שופר ראש השנה שחל להיות בשבת. ס'איז געווען שיין און געשמאק באשריבן אזוי אז עס האט געצויגן צו ליינען, איך האב עס דורכגעליינט פון אנפאנג ביז'ן סוף.

כ'ווייס נישט וויפיל מענטשן האבן באמערקט אז די פארווארט איז אזוי תוכנ'דיג, געווענליך אין גליונות איז מען צוגעוואוינט ניטאמאל אנצוקוקן די אריינפיר. אבער פאר מיר האט עס זייער אסאך צוגענגעבן.

דעם ערשטן טאג יו"ט, פאר מוסף איז געווען א הפסקה, איז מיר דעמאלטס שטארק צונוצגעקומען דער מאמר, און עס האט מיר אסאך באריייכערט.

זאל דער אויבערשטער אייך געבן כח און מוט אנצוגיין ביתר שאת ועוז, און וויטער קענען מזכה זיין אנשי שלומינו מיט די רייכע ארטיקלען און גליון.

ש. ה.

די וויכטיגקייט פון "אבותינו ספרו לנו"

לכבוד די חשוב'ע מערכת.

ווי אלע אנ"ש איבער די וועלט, האב איך אויך זייער שטארק הנאה געהאט פון די איבערגעפרישטע גליון. כ'וואלט זיך געטרויעט צו זאגן אז דער קשר אמיץ וואס הערשט צווישן אנ"ש איבער די וועלט, די נאנטקייט און שייכות קיין טאהש, איז גאר אסאך צו פארדאנקען דעם הייליגן גליון באור החיים, וואס גייט אן מיט אזא שטארקקייט, און פארבינדט דעם ציבור בכל קצוי תבל. יעדער טאהש'ער תלמיד טרעפט את שאהבה נפשו, א 'כרכא דכולא ביה', מיט אלעס וואס מען זוכט נאר אויף שבת קודש.

באזונדער געבט עס זייער אסאך צו, מיטצוהאלטן אלע אנטוויקלונגען בצל הקודש, און בקרב קהילתינו ומוסדותינו איבער די וועלט, אזוי אז מען שפירט און מען געדענקט "כולנו בני איש אחד נחנו", מען האלטן אן א קשר אמיץ מיט רבינו שליט"א און די גאנצע עדה הקדושה.

פון מיין קוק ווינקל וואלט איך זיך געוואלט עקסטער באדאנקען, פארן צוריק מחדש זיין די קאלום פון "אבותינו ספרו לנו", מיט די רייכע זכרונות פון זקני אנ"ש. איך האב דאס געהאט געבעטן אויף די 'סורווע' וואס מען האט ארומגעשיקט זומער, און כ'האב הנאה צו זען אז מען רעכנט זיך מיט'ן דעת הקהל.

כ'מיין אז ס'איז פשוט איבריג יעדעס וואכט מסביר צו זיין ווי וועלדפול דער מדור איז, די ארגינעלע זכרונות, רייך געשילדערט, עס ברענגט צוריק יענע בראשית יארן, און געבט א שטיקל השגה אויף די גאנצע הלוך ילך פון יענע תקופות. דעם "וירד משה מן ההר אל העם", וויאזוי דער הייליגער רבי האט זיך אראפגעלאזט פון זיינע הימלישע מדריגות, צו בויען די ישיבה און שטעטל, און זיך אפגעבן מיט יעדן תלמיד כרחם אב על בנים.

דער אוצר המנוצר איז זייער וויכטיג פאר'ן היינטיגן דור, למען ידעו דור אחרון, צו וויסן און געדענקען פעולות צדיק לחיים, און זיך קלאמערן צו דעם הייליגן דרך און דעם אור הדורות.

יישר כחכם, כה לחי!

י. ב. ה. לאנדאן יצ"ו

איבערצוגעבן
אייער בריוו

שיקט א בריוו אויף
פאסט
11 VAN BUREN DR. #205
MONROE, NY 10950

שיקט א
פעקס
845.610.8674

לאזט א מעסעדזש אויף
קול איחוד
718.451.8674 #841

וויבאלד עס נעמט צייט צו מגיה זיין די בריוון אין דעם אפטיילונג כראוי, ביטע אנטשולדיגן אויב זעהט איר נאך נישט גלייך אייער מעסעדזש אדער בריוו אינעם מדור.

דאוונען שטילער איז א סימן פון הכנעה

איינער האט דא געשריבן אין די "מאנ"ש לאנ"ש" וועגן נישט מיטברומען מיט דעם בעל תפילה ביי די תפילות ימים נוראים. וואס איז נוגע איבעראל און א גאנץ יאר. אבער בעיקר בצל הקודש ביי די הארציגע תפילות ימים נוראים.

איז אינטערסאנט צו צוצייכענען א שטיקל פלא יועץ (ערך כיפור) ווי ער רעדט זיך שטארק אפ אויף די מענטשן וואס שרייען ביים דאוונענען יום כיפור, אבער וועז עס קומט צו אנדערע מצוות פארגעסן זיי לגמרי. שרייבט ער דארט בתוך הדברים: 'וכל התפלות והתחנונים יאמר בלב נשבר באמת ובכוונה נכונה, כי ההכנעה היא עיקר גדול מאד ליטהר גברא ולקיבול התפלות, ולכן לא ירים קול בקולי קולות רק כל תפלותיו יהיו בשפל קול התחנה ובקול בוכים'.

דאכט זיך אז ווער עס האט געהערט די תפילות פון רבינו הקדוש, וואס זענען געזאגט געווארן מיט א אש להבה, אבער מיט אזויפיל הכנעה וקול בוכים, זעט דערין די ווערטער פונעם פלא יועץ, און געבט א שטיקל השגה וויאזוי דער הייליגער רבי האט מעלה געווען תפילות ישראל.

זאל מען זוכה זיין צו קיבול תפילות און א זיס לעכטיג יאר.

די קוויטל פון ר' אלי' שפיטצער ע"ה

ווי יעדן מאנ"ש בין איך נאכאלץ צוטרייסלט פון די פלוצלינג'דיגע פטירה פונעם אלעמען באקאנטן **הרה"ח ר' אלי' שפיטצער ע"ה**, וואס יעדער אין שטעטל האט געקענט, זיין טעם זקנים און נעימות האט קיינעם נישט איבערגעהיפט. עס גלייבט זיך זייער שווער אז מיר האבן אים פארלוירן, און נאך אויף אזא פלוצלינג'דיגע אומגערישטע פארנעם, וועז בלויז א קורצע צייט פארדעם איז ער נאך געשטאנען אויפן באלעמער ביים ליינען די קריאה ביום הקדוש דינענדיג אלס גבאי לאנגע יארן כולם שוין לטובה, און דערנאך נאך אויך געמאכט די מי שברך נאך יזכור, און מיטאמאל אזוי אומגערישט האט ער אונז ליידער פארלאזט, נאכ'ן זיך ביקן ביי די פארכטיגע עבודה, כשהיו שומעים את השם נכבד והנורא ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

עס כאפט א פחד אריינצוטראכן אין וועלכע פארכטיגע צייט ער איז צוזאמגעפאלן, נעמליך בפני כל הקהל ועדה, כל העדה כולם קדושים, אינעם הייליגסטן טאג פון יאר, פארנט פונעם ארון הקודש, נאכ'ן זאגן עטליכע מאל ווידוי ברבים און זיך קלאפן על חטא, און דערנאך זיך געביקט צום בורא כל עולמים, און תיכף דערנאך צוזאמגעפאלן, וואס זינט דאן האט מען אים ליידער נישט געקענט צוריקברענגן, נאר איז געלעגן אין שפיטאל אין א קריטישע צושטאנד, ביז ער האט טאקע אויסגעהויכט זיין נשמה דעם נעקסטן אינדערפרי במעמד בני משפחתו.

עס לאזט זיך ממליץ זיין אויף אים די מאמר חז"ל אויפ'ן פסוק ביי די קרבן מוסף פון ראש השנה ועשיתם עולה, אז ביי אלע קרבנות שטייט והקרבתם, און דא שטייט ועשיתם, ווייל דער אויבערשטער רעכנט עס כאילו מען וואלט זיך אליינס מקריב געווען אלס קרבן. אזוי האט ר' אלי' בפועל געברענגט א קרבן עולה, וועז ער איז ארויף אין דעם הייליגן טאג לויטער און ריין.

עס איז אינטערסאנט צו ברענגען די באקאנטע פלא'דיגע קוויטל וואס ר' אלי' האט געלייגט ביים ציון הקדוש פאראיאר ערב ראש חודש אדר תשפ"ה העעל"ט.

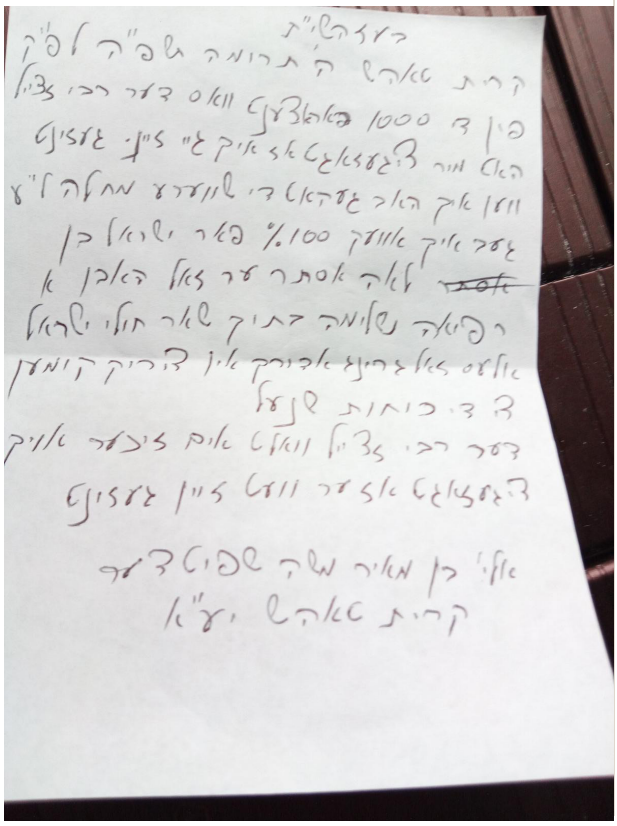
אינעם קוויטל שרייבט ר' אלי' צום הייליגן רבי'ן, אז היות וועז ער איז געווען נישט געזונט מיט דרייסיג יאר צוריק, און געליטן פון די ביטערע מחלה ה"י, האט אים דער הייליגער רבי אנגעוואונטשן ער זאל זיין "טויזנט פראצענט געזונט", ממילא וויל ער אוועקגעבן הונדערט פראצענט פון די טויזענט פאר יבלחט"א מרן **אדמו"ר מ'וויזניץ שליט"א** לרפו"ש בתוך שאר חולי ישראל.

ר' אלי' שמועסט זיך דערביי אויס מיט'ן הייליגן רבין "דער רבי זצ"ל וואלט אים זיכער אויך געזאגט אז ער וועט זיין געזונט".

ויהי לפלא, וויאזוי ר' אלי' האט געהאט אזא קירבות יתירה, ווי מען זעט פון די קוויטל, און וויאזוי ער איז געווען גרייט אוועקצוגעבן פונעם רבי'נס הייליגע ברכה פאר צדיקי הדור.

זאל ער זיין א מליץ יושר פאר אלע זיינע באקאנטע, ולכל ישראל.

יהא זכרו ברוך.

במקהלות

נייעס, באריכטן, און
אנטוויקלונגען, אינערהאלב

קהילותינו הקדושים

צווישן מקהלת אנשי
שלומינו ברחבי תבל

תלמוד תורה עבודת משולם פייש טאהש - מאנסי:

קוֹל מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר: קוֹל רַבָּתִי עָם בְּהַמְלִיכוֹ. מִגְּדוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ:

טאהש'ער פלאם פלאקערט אויף אין מאנסי מיט עקסטאזפולע מקח אויף מעגא-גיגאנטישער בנין אדיר ומפואר און שטח ענקי פארן פרעכטיגן אויפבלי פון "תלמוד תורה עבודת משולם פייש טאהש"

הנהלת המוסדות אין פרעצעדענטלאזער אונטערנעמונג שפרינגען אריין אין מולטי-מיליאן דאלאר'דיגן קאנטראקט אויף גיגאנטישן תלמוד תורה געביידע און ארומיגע שטח אדיר, וואו עס וועלן בעז"ה איינקווארטירט ווערן די הייליגע טאהש'ע תלמידים לתורה ועבוד"ה ויראת שמים.

היסטארישער מקח אין סאמע ברען פון פארנומענעם ערב יום טוב סעזאן צעמענטידט וויטערדיגער עתיד און וואוקס פון די הייליגע טאהשע מוסדות אימפעריע אין שטאט מאנסי, בברכתו ועידודו של רעיא מהימנא קדישא כ"ק מרן רבינו שליט"א

בנין המוסדות החדש ושטח האדיר, גענפינט זיך אויף סטראטעגישע לאקאציע אין צענטער פון שטאט אויף די צענטראלע הייוויו גאס, נאנט צו די היימישע באוואוינטע געגענטער און אין צענטער פון די בתי חינוך ראיאן אין שטאט מאנסי פארקערפערט אלע איינצלהייטן פארן געברויך פון רחבות'דיגער תלמוד תורה פעסטונג, מיט דריי פול-אויסגערישטע שטאקן מיט ברייטע ליכטיגע קלאס-צימערן, א פראכטפולן היכל בית המדרש, א גרויסער עס-זאל און אהערגעשטעלטע קיך, א צאל שיינע אפיסעס און נאך פולע דעטאלן וועלכע ערגענצן דעם בנין אלס פאסיגער אכסניא של תורה ועבוד"ה לחינוך דורותינו.

פרישע גאלדענע קאפיטל בקורות דברי הימים לממלכת טאהש מאנסי וועלט געעפענט, וועלכע פארזיכערט וויטערדיגע לויטערע טאהש'ע חינוך הדורות לתורה ועבוד"ה ויראה טהורה אין שפיץ פון די באריטע מחנכים ומרביצי תורה, אויפן אויסגעטראטענעם וועג פון אבינו רועינו מרן רבינו הקדוש זי"ע תחת דגלו והדרכתו בעוז וברמה של בנו ומ"מ נשיא אלקים בתוכינו **כ"ק מרן רבינו שליט"א**.

ארבעה צריכים להודות - ארבעה שנים הם:

טאהש'ער מוסדות אימפעריע אין שטאט מאנסי צייכענט אפ פיר יאר זינט היסטארישער התייסדות, אויסשטייגנדיג אלס ליכטיגער לויטערער חינוך פעסטונג לשם ולתפארת.

גייענדיג צום דרוק:

אנשי שלומינו זענען אין טיפע שאק נאך פלוצלונג׳דיגער פטירה פון הרה״ח ר׳ אלי׳ שפיצער ז״ל

אויסגעהויבט די נשמה ממחרת יום הכיפורים, ויצאה נשמתו בטהרה

דער שאק איז נאך אין די לופטן, בעת די שורות ווערן געשריבן עטליכע שעות נאך די סתימת הגולל, און מען קען זיך נישט צוזאמקלויבן פון די ביטערע טראגעדיע. ״אבידה היא שאין לה תמורה״ - די פטירה פונעם איש החסד ורך הלבב, **הרה״ח ר׳ אליהו ב״ר מאיר משה שפיטצער ז״ל**.

אין די ראמען פון א קורצע הערכה איז זייער שווער צו קאטעגאריזירן א איד ווי ר׳ אלי׳, וועלכע איז כל ימיו געווען אן עוסק בצרכי ציבור און געטון למען הכלל והפרט, אבער פטור בלא כלום אי אפשר .

אשרי ילדתו שלא בייש את זקנתו

ר׳ אלי׳ איז געווען פון די בחורים מייסדי הישיבה נאך אין שנת תשכ״ד, ווען ער איז געפארן לערנען קיין טאהש אין דעם ערשטן יאר פון איר גרינדונג. ער איז געווארן אדוק ומקושר בכל נימי נפשו צו רבו ומאורו מרן רבינו הקדוש זי״ע, א קשר וואס האט אנגעהאלטן ביזן היינטיגן טאג ביי ממשיך דרכו בקודש **כ״ק מרן רבינו שליט״א**.

נאך א תקופה פון 11 יאר וואוינען אין ווילליאמסבורג נאך זיין חתונה, האט ער זיך געצויגן קיין קרית טאהש כדי צו קענען זיין נאנט צום הייליגן הויף ולשאוב מבאר מים חיים, און ווי א ריכטיגע פארצייטישע חסיד זיך נישט געירט פון רביה״ק זי״ע.

אלו מציאות שלו - מרביץ תורה ומחנך רבות בשנים

יארן לאנג איז ר׳ אלי׳ געווען א מרביץ תורה אין תלמוד תורה, ווו ער האט געדינט אלס מלמד ומרביץ תורה רבות בשנים

און אויפגעשטעלט תלמידים הגונים לה' ולתורתו. די תלמידים דערציילן איבער די אויסטערלישע ווארעמקייט און שטארקע ליבשאפט מיט וואס ער האט מדריך געווען זיינע תלמידים ווי א רועה צאן.

זיינע מדות השתות זענען געווען אויסערגעווענליך; ער האט זיך נישט געקימערט אין וועלכע פאזיציע מען האט אים געשטעלט, נאר געטון זיין מלאכה בנאמנות און מיט ענוות חן. ער האט אריינגעלייגט זיין גאנצע חיות למען הצלחת תשב"ר, און ביז זיין לעצטן טאג האט ער געדינט אלס פארהערער פאר די צאן קדשים.

אויך אלס משגיח איז ער געווען פארנומען צו העלפן יעדן תלמיד מיט אלעס וואס ער האט געדארפט, און ער האט זיך געזארגט פאר יעדן תלמיד כאב על בנו.

עד שיבא אליה"ו

ר' אלי קען מיט רעכט באצייכנט ווערן אלס ״איש החסד״, זייענדיג דער מייסד און עוסק אין השבת אבידה זיין גאנץ לעבן. מיט אן אויסטערלישע חביבות המצוה האט ער זיך געפאדעט דערמיט, זיך אפגעגעבן מיט יעדן חפץ ווי א אייגענע. מיט זיין פונקטליכקייט האט ער מחזיר געווען אבידות לבעליהם, ווי הונדערטער אידן קענען מעיד זיין אויף די טויזנטער דאלארן וואס ער האט זיי געשפארט במשך ימי חייו, ער פלעגט זיך אלץ ווערטלן אז ווען משיח וועט קומען, וועט ער האבן א לענגערע שמועס מיט אליהו הנביא, איבערגייענדיג אלע חפיצים צו קענען מחזיר זיין לבעלים...

עוסק בצרכי ציבור באמונה - גבאי נאמן בבית מדרשינו הגדול

איינע פון די שטארקע זאכן וואס מען קען זאגן אויף ר' אלי' ז"ל, איז זיין עבודה אלס גבאי נאמן אין בית המדרש הגדול פאר לאנגע יארן. ער פלעגט אויסרופן די עליות, וואס דאס האט פארלאנגט צו האנדלען מיט אזויפיל אידן מדי שבת בשבתו, און דאך איז נישטא קיין איין מענטש וואס זאל האבן א שוועך ארץ אויף אים, נאר מיט א חכמה ואינו מלאכה זיך געזארגט אויף כבודו של יחיד ווי א ריכטיגער גבאי נאמן.

פיל קען פארציילט ווערן איבער נועם מידותיו, ובפרט במידתו של אהרן. אט איז א עפיזאד ווי אחד מן המספידים האבן פארציילט.

ר' אלי' פלעגט שטענדיג דאוונען ותיקין, ייראוך עם שמש נישט פארפאסט די ותיקין מנין, האט זיך געמאכט א שטיקעלע געפעכט צווישן די מתפללים, ווען צו אויסשטעלן די מנין סליחות און שחרית, ר' אלי' כדרכו כאטש זייענדיג פון די מתפללים קבועים איז געשטאנען אין די זייט און געמאכט א רושם כאילו אינו, די טענה'ריי האט זיך ערווארבן צו הויכע טענעה, ביז א אוועזנדער האט באמערקט ר' אלי' שטיין אין די זייט ולא חלי ומרגיש כלל, כאילו עס גייט נישט אפעקטירן זיין סדר היום. האט ער זיך געגעבן א ריף אן, 'ר' אלי, איר זענט דאך פון די מתפללים קבועים וואס איז אייער מיינונג?' האט ר' אלי' געענטפערט, 'מיין מיינונג איז, אז אויב עס פירט צו מחלוקת פעלט מיר ניש אויס די גאנצע סליחות זאגן'.

מת במוצאי יום הכיפורים סימן יפה הוא לו

א עקסטערע קיצעל אין הארץ איז ווען מען איז זיך מתבונן ווען ר' אלי' איז צוזאמענגעפאלן, נישט קיין צווייטע צייט, נאר אינעם סאמע הייליג'סטען טאג פון יאר, ונתנה תוקף קדושת היום, א פיל געפאקטע בית מדרש מלובש בלבינים, פארנט פונעם ארון הקודש אויף זיין מקום קבוע, מעוטף בטלית וקיטל בשעת אמירת עבודתו של כהן גדול נאכ'ן פאלן כורעים, איז ליידער געווען נגזר הגזירה, ווען נאכן זיך אויפשטעלן פון כורעים, איז ר' אלי' צוזאמגעפאלן בפני כל עם ועדה. ויצאה נשמתו בברוך שם.

טראץ די איבערמידליכע ארבעט פון די אנווענדע חברה הצלה האט מען אים ליידער נישט געקענט צוריקברענגען ממות לחיים, נאר נאך א קורצע תקופה ממחרת יום הכיפורים בשעת די מנין ותיקין, שבק לן חיים לכל חי.

דאס הארצרייסענדע לוי' איז פארגעקומען דינסטאג מיטאג, ווען צום ערשט איז די מיטה אנגעקומען צום בנין התלמוד תורה, - דארט ווי ר' אלי' ז"ל האט מרביץ תורה געווען פאר לענגערע יארן, ועינו וליבו שם כל הימים - עס האט מספיד געווען די מנהל הת"ת **הרב ר' ישעי' סג"ל קרויס שליט"א**, וועלכע האט באווייניט די אבידה שאין לה תמורה, און דערנאך איז פארגעקומען די לוי' פארנט פון זיין שטוב ווי עס האבן מספיד געווען אלע קינדער און איידעמער, און פון דארט איז די מיטה געפירט געווארן צום ביה"ח אין קריתינו הק', ווי ער איז געקומען לקבורה.

אליהו מלאך הברית

וויכטיג אונטערצושטרייכען די געוואלדיגע השגחה פרטית און סייעתא דשמיא, ווי ר' אלי' ז"ל האט זוכה געווען ביום פטירתו צו א ברית פון א אייניקל למזל טוב, ווען תיכף נאכ'ן לוי' איז פארגעקומען א ברית פון א אייניקל, בן לחתנו **מוה"ר משה יצחק הערשקאוויטש הי"ו**, מנכ"ל המוסדות, "ויקרא שמו אליהו" נאך די זיידן וועלכע איז געווען א מוסטער פאר זיין משפחה, דור ישרים ומבורך תלמידי חכמים וחסידים.

יהא זכרו ברוך.

ישיבה של רבי

באריכטן און
אנטוויקלונגען פון די
4 תורה פעסטונגען
ישיבה גדולה אור החיים טאהש
ישיבה גדולה תורת משולם פייש טאהש -ניו יארק
ישיבה קטנה אור החיים טאהש
ישיבה קטנה תפארת משולם פייש טאהש -ניו יארק

לאור
באור החיים

נייעס, באריכטן, און
אנטוויקלונגען אינערהאלב
ישיבה גדולה אור החיים
קרית טאהש יע"א

כותלי בית המדרש יוכיחו!

זמן הלימודים שנת תשפ"ו בישיבה של רבי - ישיבה גדולה אוה"ח ד'טאהש

עד ראויה! ווער עס האט נאר אמאל אריינגעטראטן צווישן די ישיבה ווענט און מיטגעהאלטן די תפילות און לימודים, איז א עד ראיה צו דעם קול תורה און די ריתחא דאורייתא וואס קומט דארט פאר; והמפורסם אין צריך ראיה, ישיבתו של רבי, דער הייליגער מבצר לתורה ויראת שמים, איז דאס שפיגעלע פון קהילותינו הק' אומעטום, און דאס פינטעלע פון יעדע טאהש'ע חסיד באשר הוא שם, די הייליגע ירושה פון רביה"ק זי"ע, דאס ערשטע קערנדל פונעם שטעטל, וואס ווערט נמשך דורך אבינו רועינו כ"ק מרן רבינו שליט"א בגאון ובעוז, און אנשי שלומינו קוועלן מיטצוהאלטן ווי די הייליגע ירושה שיינט און בליעט וויטער, און יעדער ווייסט צו דערציילן איבער די הויכע ניוואו און די פעסטע סדרי הישיבה וואס זענען א שם דבר מקרוב ומרחוק.

יומם ולילה לא ישבותו! אינאיינעם מיט די צוות ורמ"י הישיבה, וואס ארבעטן מיט א זעלטענעם פלייס צו זען די הצלחה פון יעדן איינציגן תלמיד, האבן זיי ברוך השם גדלו והצליחו וגם עשו פרי. די רעזולטאטן זענען למעלה מן המשוער; במשך דעם יאר האבן די בחורים געהארעווט נאכאנאנד, און מיט א זעלטענע פלייס אריינגעלייגט גרויסע כוחות קונה צו זיין די לימודים על בוריה, מיט א שטוינענדע קלארקייט און בהירות, כמאן דמונח בקופסא.

חג האסיף סיום השנה! שטייענדיג יעצט נאכן אפצייכענען א שטארק מוצלח'דיגע יאר בין כותלי הישיבה, איז פאסיג צו געבן א שטיקל אריינבליק צווישן די שפאלטן און זען "מה קרא כאן" די לעצטע צוועלף חדשים בין כותלי הישיבה.

ומחבורה לחבורה תעלינו: כח הרבים אין די חבורות הישיבה

א גרויסער טייל פון די שטארקע סוקסעסן אין דעם הצלחה'דיגן יאר ווערט צוגעשריבן צו די פילע חבורות אין ישיבה, וואס זענען געווידמעט צו געבן א שטארקע טרייבקראפט אין די לימודים, זיי טאקע קונה צו זיין על בוריה מיט א כח הרבים. אט זענען טייל פון זיי:

"חיים הם למוצאיהם" - חבורת חיינו:

די חבורה איז געווידמעט צו איבער חזרן די לימודי השיעור פשוט אין די פרייע צייט אונטער א ספעציעלן סיסטעם, וואו יעדע וואך חזרט מען איבער די לימודי השבוע פון צווי ווען פריער.

די חבורה איז גענאיגנט פאר די זמנים הפנויים מיט פראקטישע עצות און לוחות צו האלטן די לימודים פריש אין זכרון "כמונח בקופסא". די חבורה ארבעט אונטער א ספעציעלע סיסטעם, וואו מען פארהערט זיך עטליכע בלעטער שקלא וטריא ביי די מגידי שיעור. און איז אויסגעשטעלט איבערצוחזרן יעדע וואך דעם לימוד השיעור פשוט אין גמרא מסכת בבא בתרא וואס מ'האט געלערנט די פאריגע וואך, און א וואך דערזיף חזר'ט מען איבער נאכאמאל דעם בלאט פון צווי ווען צוריק, און אזוי וייטער; אזוי חזר'ט מען איבער יעדע וואך נאך און נאך בלעטער גמרא. דער ציל פון די חבורה איז צו האלטן די לימודים אפן אין קאפ, כדי אז ביי די חזרת הלימודים סוף יאר זאל עס זיין פריש אין זכרון, מען זאל קענען צוזאמנעמען די לימודים מיט א אויסערגעווייניליכע קלארקייט און פלייס, און עס קונה זיין בקנין נצחי.

די בחורים האבן אריינגעגליגט שעות על גבי שעות אויף די אייגענע האנט און אויסגעוועט די פרייע צייטן בכח האיגוד.

"קנים של תורה" - חבורת קנין שלם:

שעות של תורה האבן די תלמידי שיעור ב' וג' אריינגעגליגט אין די ראמען פון די חבורה, וואס כשמו כן הוא - צו מאכן א קנין שלם פון די לימודים פון א יאר פריער, "ולא תתנשי מנך". דעם פארגאנגענעם יאר האט מען איבערגעחזר'ט א חלק מסכת בבא בתרא, די פרקים וועלכע מען האט געלערנט במשך די פארגאנגענע יאר, מיט א סדר צו לערנען יעדע וואך עטליכע בלעטער פון די פאריריגע פרקים, וואס די בחורים קענען דאס "ישר והפוך" א דאנק די אפעקטיוזקייט פון "חבורת חיינו" וואס האלט די לימודים פריש כנייר חדש.

יעדע וואך קומט פאר א בחינה בכתב, וואו די בחורים האבן א געלעגנהייט צו זען זייער פארשריט און בחינת "בחון את עצמך", כדי יעדער זאל קענען מיטהאלטן וואו ער האלט אין זיינע לימודים.

"שבועת קנין שלם" - א וואך פון השלמה:

דעם פארגאנגענעם יאר האט די ישיבה אוועקגעגעבן א ספעציעלע וואך פאר די חבורות "קנין שלם" צו מאכן א געוצליכע השלמה אויף די לימודים. די בחורים האבן איבערגעחזר'ט דף נאך דף, און זיך פארהערט גאנצע צווי און פערציג בלאט בעל פה! עס איז שווער זיך פארצושטעלן די פנימ'ער פון די מבחינים זענענדיג די פירות פון זייער עמל, בחינת "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו". עס איז איבריג אונטערצושטרייכן אז סוף יאר, נאכן מיטהאלטן די חבורה במשך דעם גאנצן יאר, קען מען זיך שטעלן פארהערן אויף די גאנצע מסכת בעל פה - איבער 200 בלאט גמרא שקלא וטריא.

"לעסוקי בשמעתתא אליבא דהלכתא" - חבורת חחר וניעור:

דער סדר לימודי הלכה אין ישיבה איז אויסגעשטעלט צו בויען א השלמה אין די דריי הויפט עיקרים אין יורה דעה חלק א': הלכות בשר וחלב, תערובות, מליחה, טריפות. די "חבורות חוזר וניעור" דינען וויי א שירעם צוזאמצוברענגען אלע נושאים תחת פונדק אחד, וואו מען חזרט איבער יעדע וואך די סימנים פון א יאר פריער "לדעת את המעשה אשר יעשון".

היי יאר איז גענוגע א זעלטענע יאר, וואו די מגידי שיעור פון הלכה זענען מעיד אויף די אויסטערלישע בהירות פון די תלמידים. דאס איז געקומען אונטער דער באגלייטונג פון די גענטריי רמ"ם וואס האבן אריינגעגליגט שווערע כוחות אז די תלמידים זאלן געדענקן די מקצועות מיט א קלארקייט.

"ופרוש עלינו סוכת שלומך" - חבורת סוכת שלם:

חבורת סוכת שלם איז א חבורה מיוחדת פאר די תלמידי שיעור א', קונה צו זיין נאך א מסכת בש"ס, נאכדעם וואס זיי זענען נישט אין די ראמען פון "חוזר וניעור" און "קנין שלם", איז געגרינדעט געווארן א ספעציעלע חבורה קונה צו זיין מיט א שלימות נאך א מסכת בש"ס - מסכת סוכה.

אזוי ווי אין די סדר שיעור עיון האט מען גערארעוועט אין די ערשטע פרק אין מסכת סוכה, האט מען אוועקגעגעשטעלט א ספעציעלע שיעור פאר תלמידי שיעור א', יעדע וואך אין די פרייע צייטן שלא בסדרי הישיבה, כדי צו געבן א געלעגנהייט קונה צו זיין די מסכת מיט א שלימות. אינאיינעם קומען מיט בחינות יעדע וואך, וואו די בחורים האבן מיט פלייס קונה געווען נאך א מסכת בש"ס.

לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה'!!

עס איז שווער צו אילוסטרירן די שטארקע התעלות וואס די חבורות האבן אויפגעטון, ארויפצובערענגען דעם מקום תורה אין אלע אספעקטן. עס איז א פאקט אז ערב בוקר וצהרים דרייט זיך אלעס ארום לימוד התורה, און דער דארשט פון די בחורים צו לערנען מער און פארשטיין בעסער וואקסט מיט יעדע פארבייגייענדיגע טאג. כן יעזור ה' להלאה.

א עקסטערע דגוש ווערט געלייגט אז די חבורות זאלן נישט שטערן די לימודי הישיבה, און יעדער בחור זאל קענען אנטיילנעמען ליט זיין כח. ווי פארשטענדליך זענען די חבורות הויפטזעכליך באזירט אויף צייטן שלא בין הסדרים ארויסצוהעלפן די סדרים. במשך די יארן האבן די מגידי שיעור זיך געלערנט אנצוהאלטן דעם באלאנס להגדיל תורה ולהאדירה. אזוי אויך לייגן דער געטרייער מגידי שיעור אין שפוץ פון די חשוב'ע מנהל שליט"א א באזונדערע דגש עס צו קאסטומעזירן ליט יעדע'ס כשרונות, געבנדיג א געלעגנהייט פאר אלע בחורים צו זיין א טייל - למחצה, לשליש אדער לרביע - און עוועטועל קונה זיין די לימודים מיט א שלימות.

וממדריגה למדריגה תעלינו: א כלליות׳דיגע בליק אריין אין ישיבה

חסידישע ספרים א עיקר:

א שטארקע עבודה וועט אריינגעלייגט און די חלק לימודי החסידות הן אין די טעגליכע לימודי החסידות פארן דאוונען וואס איז א שיעור ווי אלע שיעורים, ווי די תלמידי הישיבה טוען דורך די ספרי בעל שם בעיון מידי יום ביומו.

און באזונדער די לעכטיגע ספרים "עבודת עבודה" און וואס די בחורים טוען זיך כסדר קאכן, און עס איז שגור על לשונם, ווי ריכטיגע טאהש׳ע בחורים פילעוועט און ספרי רבינו כיתד שלא תמוט.

עבודה שבלב - די פלאמיגע תפילות מיט׳ן טאהשער פלאם:

כידוע הייבט זיך הבנת התורה אן מיט תפילה. די תפילות און השתפכות הנפש, וואס קומען נאך א הכנה פון פילעוועט אין א בלאט גמרא און דערנאך אין חסידישע ספרים, האבן אן אנדערן באדייט וואס זיט זיך אן באשיינפערליך ביי די געהויבענע תפילות אין ישיבה. די קול קול יעקב און ווארעמקייט ביי א פשוט׳ע וואכענדיגע שחרית בשלהבת אש קודש. ולעבדו בכל לבבכם מיט א ברען ווי א טאהש׳ער בחור.

כי הם חיינו - סדרי ולימודי הישיבה:

די אוויר התורה און ריתחא דאורייתא איז א פאקט, וואו די תלמידים לערנען די לימודים אויף א הויכן שטאפל אונטער די געטרייע רמ"י הישיבה, מסלתה ומשמנה, די בארימטע תלמידי חכמים וועלכע געבן איבער טיפזיניגע שיעורים מיט א געוואלדיגע בקיאות און הבנה, קילורין לעיניים.

שעות של תורה איז אריין צוישן די ישיבה וועט ווי די בחורים האבן זוכה געווען לברך על המוגמר, תלמידי שיעור א׳ רובא דרובא פון מסכת בבא בתרא, און תלמידי שיעור ב׳ די גאנצע מסכתא אינאיינעם מיט די לימודים פון פאריאר.

מאן מלכי רבנן - שטענדיגע באזוכן דורך ריש מתיבתא קדישא מרן רבינו שליט"א:

אן אויסנאמליכע זכיה האבן די תלמידים הקרויים בנים, אז כ"ק מרן רבינו שליט"א טוט פערזענליך ערשיינען און משפיע זיין מהודו הבהיר, הן ביי די סעודות שבת קודש יעדע עטליכע וואכן, און אזוי אויך די שטענדיגע באזוכן אין ישיבה און מסיבות לחיים, וואו דער רבי טוט אויפטרעטן בדברי שיחות והתחזקות פאר די בחורי הישיבה וואס ליגן שטענדיג על לוח לבו הטהור.

שיעורי דרשות וההתחזקות:

צו יעדע געלעגנהייט טוט די ישיבה צושטעלן ערפארענע בעלי דרשנים אויפצוהייבן די רוח השיבה לכל זמן ועת, און טוען אנהויפענען מיט עמער׳ס חיזוק די תלמידים המבקשים בכל עת מצוא. דאס קומט אויס ביי פארשידענע מביות לרגל יומי דפגרא, אדער ביי די וועכנטליכע מלוה מלכה׳ס.

המשפיע לארץ ולדרים:

אויף א קביעות׳דיגן אופן קומען פאר די הערליכע שיעורים המלאים זיו ומפיק נוגה, דורך הרה"ג ר' אלימלך סג"ל לאוועט שליט"א, וועלכע איז באקאנט מיט זיינע הערליכע רייכע

שיעורים מתובלים בחסידות ואגדה, און דינט אלס דער אפיציעלער משפיע הישיבה. מיט זיין רייכן לשון לימודים איז ער דזלה ומשקה מתורתו של רבינו פאר די תלמידים הצמאים.

די שיעורים פון ר' אלימלך זענען א זעלטנהייט, ווי די תלמידים זענען מעיד אז זיינע כסדר'דיגע חיזוק שמועסן דינען ווי א לייכט-טוערעם און העלפט שטייגן בד' דברים הצריכים חיזוק.

יום שבתון אין לשכוח:

מישנדיג צוריק דאס בלעטל און קוקנדיג מיט א בליק אויף צוריק אויף דעם געהויבענעם שבת וואס איז אפגעראכטן געווארן דעם פארגאנגענעם ווינטער, שיילט זיך ארויס די געוואלדיגע חיזוק והתרוממות וואס האט זיי באגלייט דעם איבעריגן חלק יאר. עס שיילט זיך ארויס באשיינפערליך די אויסטערלישע מיה פון די חשוב'ע מנהל שליט"א און די ארומיגע צוות הישיבה, וואס זשאלעווען נישט אויף גארנישט ווען עס קומט צו די טובת הבחורים.

דער שבת האט געדינט אלס א קוואל פון רוחניות און עונג רוחני וגשמי, וואו מען האט פארברענגט אינאיינעם אויף די בערג בחינת "שבת אחים גם יחד" אויף א פריוואטן פארמאט להתענג בתענוגים, מיט רייכע דרשות און הערליכע שבת סעודות; עס האט געדינט ווי א קוואל פון חיזוק פאר די בחורים זיך צו מחזק זיין אין די לאנגע לילי טבת.

אבער די העכסטע שבת פונעם יאהר בין כותלי הישיבה איז געווים געווען די אומפארגעסליגע שבת התרוממות 'בני חביבי', ווען די תלמידי הישיבה האבן מיטגעלעבט א יומא דנשמתא אינאיינעם מיט כ"ק רבינו שליט"א וועלכע האט געפירט די גאנצע שבת מהחל ועד כלה, און יורד געווען מן ההר אל העם און משפיע געווען פאר די תלמידים אויף א פארנעם ווי קיינמאל בעפאר.

עס וועלן קיינמאל נישט פארגעסן ווערן די מאמענטאן פון די דערהויבענע שבת, וועלכע איז געווען א חטיבה אחת כולו רוחני, און כולו קודש לשם, די לעכטיגע טישן, דערהויבענע תפלות, און טרעפליכע דברות קודש, וועלן געדענקן ווערן ביי אלע תלמידים.

מחיל אל חיל: פרישע פלענער אויף די קומענדיגע שנת הלימודים הבעל"ט

די הנהלת הישיבה, וואס ווי בעבר ובהווה, לייגן זיי אריין מורא'דיגע כוחות אויף בעתיד אויף שנת תשפ"ז מוסיף צו זיין בכמות ובאיכות אין אלע אספעקטן, כדי שלא יחסר המזג ושלא יבוטל התמיד. מען ארבעט איבערמידלעך בבחינת מוסיף והולך הן אין די לימודים און אויך אין אלע אנדערע חלקים, און מען גרייט זיך אצינד אויפצונעמען א נייע כתה פון בחורים יראים ושלימים ומצוינים וואס קומען אריין אין ישיבה גדולה.

די גענטרייע הנהלת הישיבה זענען אין די לעצטערע וואכן געזיצן בכובד ראש און פון פריש איבערגעארבעט די תקנות הישיבה, וועלכע זענען אוועקגעשטעלט געווארן מיט'ן ציל צו האלטן שטארק און פעסט די כח התורה וחסידות פונעם גרויסן מבצר התורה און תל תלפיות. און דערנאך האט עס הרה"ג המנהל שליט"א אריינגעטראגן אל הקודש פנימה צו מרן רבינו שליט"א, וועלכע האט אין לענגערע מינוט'ן דורכגעקוקט די תקנות הישיבה מיט א געוואלדיגע ערנסטקייט, און מוסיף געווען עטליכע הדרכות, און מאציל געווען ברכת קדשו צום נייעם שנת הלימודים. און אין די יעצטיגע ערב יום טוב טעג זענען טאקע ארויסגעשוקט געווארן אויף פאסט צו אלע עלטערן די תקנות הישיבה און די פונקטליכע סדר הלימודים.

עקסטער ריקט מען זיך פאראויס מיט די דראסטישע פראיעקט פון **הרחבת גבולי הקדושה**, ווי מען בויעט איבער די אונטערשטע שטאק פונעם בנין הישיבה מיט א שנעלן טעמפא, כדי צו קענען אקאמאדירן די אומ-פאראויס-געזענע וואוקס און בליה פון די ישיבה, און די מספר תלמידי הישיבה פארמערן זיך גאר שטארק כ"י. און די הנהלה פרובירט ווי וויט מעגליך אז עס זאל זיין גרייט צום אנהויב זמן בשעה טובה ומוצלחת.

גיטין - גוט טוהן (רביה"ק זי"ע)

תלמידי ישיבתינו הקדושה דערגרייכן בס"ד קונה צו זיין גאנץ מסכת גיטין מרישא ועד גמירא

שטייענדיג נאך א געלונגענע יאר תשפ"ו וואס איז אדורך געגאנגען מיט א הצלחה מרובה ברוך השם למעלה מן המשוער, זענען תלמידי ישיבתינו הק' אנגעקומען צו חזר'ן און קונה זיין גאנץ מסכת גיטין.

אנגעהויבן פון אנפאנג יאר האט מען שוין אנגעהויבן צו זאגן אז מען גייט בס"ד ענדיגן די מסכת. דער חשובער מנהל און די מגידי שיעור שליט"א האבן כסדר אויפגעפאדערט צו חזר'ן די שיעורים, ווייל מ'גייט ענדיגן די מסכת, און דאס קונה זיין בקנין גמור.

ביי שיעור עיון האט מען אדורכגעלערנט גאנץ "פרק השולח גמרא רש"י תוספות", ביי שיעור בקיאות האט מען געלערנט די פרקים פון הזורק, המגרש, כל הגט, האומה, שיעור פשוט פרקים המביא, המביא תנינא, המביא בתרא, הניזקין, ומי שאחזו.

דורכאויס די יאר האבן די בחורים פראבירט צו אנהאלטן די כסדר'דיגע חזרות נישט צו פארגעסן די בלעטער וואס מ'האט געלערנט.

א ספעציעלע "חבורת ושננתם" איז געגרינדעט געווארן, לתועלת הבחורים, וואו מען האט איבערגע'חזר'ט יעדע וואך די פאריגע שיעור וועכענטליך, יעדע חודש האט מען גע'חזר'ט פון די פאריגע חודש א.א.וו., אזוי אויך איז אויסגעקומען אז מען האט כסדר גע'חזר'ט די אלטע בלעטער און עס געדענקט וויייטער.

די חבורה איז איינגעפירט געווארן דורך די געטרייע פארמיטאג מגי"ש ומנהל שליט"א, וואו זיי האבן עס כסדר מחזק געווען, צו חזר'ן יעדע פרייע מינוט און אויסנוצן די צייט מיט חזרת הלימודים.

א ספעציעלע לוח חזרה וסדר קנין נצחי פון מסכת גיטין איז אויסגעטיילט געווארן פאר אלע בחורים

נ"י זיך צו קענען צייכענען וואס מען האט שוין, און וואס מען גייט חזר'ן.

אין די צווייטע האלב פונעם זומער זמן האט מען אנגעהויבן א ספעציעלע סדר החזרה הגדולה אויף די גאנצע מסכתא, מיט א ספעציעלע סדר. יעדע וואך איז געווען דער זונטאג געווידמעט צו חזר'ן די מסכת. מ'האט יעדע וואך געהאט א באשטימטע שיעור צו חזר'ן.

דערנאך איז פארגעקומען א בחינה בכתב אויף יעדע פרק באזונדער, מה נהדר היה המראה צו זעהן ווי די בחורים האבן אויסגענוצט יעדע איבריגע מינוט צו חזר'ן מסכתא גיטין, ראשו ורובו איז מען געווען אריינגעטוהן אין חזר'ן און קונה זיין פרק ביי פרק.

די גאנצע אויר אין ישיבה איז נאר געווען חזר'ן די מסכת. אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו והזורעים בדמעה ברינה יקצורו האט זיך אנגעזעהן אויף די פנימער, בשעת'ן מאכן די בחינה בכתב. די פנימער האבן געשטראלט פאר שמחה, בחורים האבן זיך פארהערט פרק נאך פרק.

אין דעם לעצטן וואך פון זמן, 'שבוע שכולו התעלות' האבן די בחורים אויסגענוצט מיטן משלים זיין די מסכת, און זיך עס פארהערט ב"ה מיט א בהירות.

דאנערשטאג איז פארגעקומען די הערליכע מעמד כבוד התורה, סיום השנה, סיום מסכת גיטין, ומקצועות אדירות בשולחן ערוך, וואו די בחורים האבן ערהאלטן הצטיינות אויף די לימודים, און באקומען במתנה דער נייער הערליכער ספר "עבודת משולם פיש וזמירות לסוכות".

הדרן עלך מסכת גיטין

אשריכם תלמידי חכמים!

בחורי הישיבה שטעלן זיך צום פארהער אויף גאנצע מקצועות שו"ע

הלכות בישול - הלכות שהייה וחזרה - הלכות הטמנה - הלכות מוקצה ובסיס - הלכות תפילה

שיעור ג' במשך די יאהר קונה געווען 3 הערליכע מקצועות אין שו"ע אורח חיים הלכות שבת

דעם פארגאנגענעם ווינטער זמן האט מען אדורך געלערנט און קונה געווען מיט א בהירות גאנץ סימן שי"ח הל' בישול, וואס איז נוגע מידי שבת בשבתו.

מ'האט אנגעהויבן לערנען פונעם מקור גמרא רש"י תוס', טור, ב"י, ד"מ, מחבר, רמ"א, ט"ז, מג"א, מחצה"ש, שו"ע הרב.

דער חשובער ר"מ **הרה"ג ר' דוד שטערן שליט"א** האט פארגעלערנט מיט א קלארקייט יעדע וואך האט מען זיך פארהערט א בחינה בכתב, און יעדע עטליכע וואכן איז פארגעקומען א חזרה, און דערנאך אויך א בחינה בכתב.

אין די לעצטע וואכן פונעם זמן ווינטער איז פארגעקומען א גרויסארטיגע חזרה אויף גאנץ הל' בישול, וואו די בחורים האבן אריינגענארעווועט ראשו ורובו איבערצו'חזר'ן די גאנצע פעסטע מקצוע.

עס איז פארגעקומען א שיינע פארהער דורך **הרב הגאון דומ"ץ קהלתינו הק' ק"י שליט"א**, ור"מ בישיבה גדולה. דער דיין האט פארהערט די בחורים, און די בחורים האבן געענטפערט דבר דבור על אופניו מיט א אויסערגעווענליכע קלארקייט. דער דיין איז ארויס פון התפעלות פון די מחזה הוד. דער דיין האט אויסגעשמועסט אינטערעסאנטע שאלות וואס איז נוגע פון הל' בישול און זיך מפלפל געווען מיט די בחורים בריתחא דאורייתא.

דעם יעצטיגן זומער זמן האט מען געלערנט גאנץ הל' שהייה וחזרה סימן רנג מהלכות שבת, אין וואס די בחורים האט אריינגעהארעווועט.

דינסטאג פר' ואתחנן, איז פארגעקומען א שיינע פארהער דורך **הרה"ג ר' משה האלצער שליט"א** בעמח"ס הלכה למעשה, מו"ץ וראש חבורת הל' שבת בכולל סאטמאר מאנסי. דער דיין האט פארהערט בערך צוויי שעה און עס איז געווען א נחת צו זען, וואו עס האבן געפלאסן פון די חשובע בחורים קלארע תשובות. דער דיין האט אויך אויסגעשמועסט מיט די בחורים היינטיגע מציאות איבער א גוי רענטש, האט פלעט וכו'.

נאכן פארהערן האט דער דיין ארומגערעדט איבער די ימי בין המצרים, ווי אויך דברי חיזוק אויף לימוד שלחן ערוך און ארויסגעבערענגט די געוואלדיגע זכיה וואס די בחורים האבן דא אין די ישיבה אז מ'לערנט שלחן ערוך אזוי שטארק און קלאר בעיון, ובפרט סימן רנ"ג וואס איז נישט די גרינגסטע... ער האט באוואונדערט די יגיעה עצימה פון די חשובע בחורים צו קענען ענדיגן די וויכטיגע 'שווערע' מקצוע, און באזונדער עס טאקע ארויסצוהאבן הלכה למעשה.

•

די לעצטע חודש פונעם זמן האט מען געלערנט און געחזר"ט און זיך פארהערט גאנץ הל' הטמנה סימן רנ"ז, און ס'איז פארגעקומען א גרויסע חזרה די לעצטן וואך פונעם זמן ווי מען האט אלעס איבערגעחזר"ט.

עס איז ארויסגעקומען דורכן חשובן מגי"ש א ספעציעלן קארטל וואו עס איז צוזאמגענומען בקיצור גאנץ הל' הטמנה, גאר פאסקמאניש צוזאמגעשטעלט מיט די לשונות פונעם מחבר ורמ"א וגו"כ.

סוף וואך איז פארגעקומען א בחינה בכתב אויף גאנץ סימן רנ"ז הל' הטמנה, ווי די בחורים האט געשניטן די פירות פון די הארעוואניע טאג נאך טאג.

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו.

שיעור ב' האט דורכגעלערנט גאנץ הל' מוקצה ובסיס והמסתעף

נאכן לערנען א גאנצן זמן מדי יום ביומו דעם סדר השולחן ערוך, און מדי שבוע בשבוע זיך פארהערט מיט א בחינה בכתב, האט זיך דעם פארגאנגענעם פרשת שופטים אנגעהויבן א פלייסיגע חזרה אויף די גאנצע מקצוע הלכות מוקצה, וואו די בחורים האבן אריינגעארבעט בלימוד השו"ע, סימן ש"ח טור ב"י ד"מ מחבר רמ"א מג"א טו"ז מחצה"ש שו"ע הרב מיט א געוואלדיגע קלארקייט.

א ספעציעלע קונטרס איז ערשינען לרגל החזרה דורכן חשוב'ן ר"מ **הרה"ג ר' חיים הערש מייזעלס שליט"א** מיטן נאמען "פתח השע"ר", (השער איז ר"ת שלחן ערוך הרב, אויף וואס דער קונטרס איז מיוסד) - ווי עס איז געווען שיין מסודר אויף א קלארע אופן די גאנצע דיני והלכות מוקצה לויט די סוגיות פון כלי שמלאכתו לאיסור - חסרון כיס וכו', אנגעצייכנט לויט די סעיפים אין שלחן ערוך הרב, מיט א תמצית פון יעדן סעיף.

בצירוף איז געווען א ספעציעלע חלק השאלה "הלכה למעשה" וואס זענען שייך היינטיגע צייטן, וואו די בחורים האבן זיך מפלפל געווען און מברר געווען די הלכות אויף די אלע שאלות. און עס וועט בעז"ה ערשיינען א הערליכע קונטרס מיט ביאורי שאלות ותירוצים פון די תשובע בחורים.

דאנערשטאג פרשת כי תבא העעל"ט, איז אנגעקומען די גרויסע טאג, דער יום הבחינה ווי **הרה"ג ר' יחזקאל שרגא מערץ שליט"א** דומ"ץ, האט פארהערט די בחורים, און די בחורים האבן געענטפערט אויף די שאלות מיט א געוואלדיגע בהירות צום ערשטוינען, עס האט זיך דערקענט אויף די בחורים דעם הזורעים בדמעה.

אין שמחה כשמחת התורה!

שיעור א' האט זיך געשטעלט צום פארהער אויף גאנץ שו"ע או"ח "הלכות תפילה"

אין שיעור א' איז יעדע וואך פארגעקומען א בחינה בכתב אויף די שיעור השבוע, די הערליכע געשמאקע סוגיות פון הלכות תפלה וואס איז נוגע מידי יום ביומו האט מען דורכגעלערנט מיט א קלארקייט, פארגעלערנט געווארן בטוב טעם ודעת דורך **הגה"צ אב"ד קהלתינו הק' מאנסי שליט"א** ר"מ בישיבתינו הק', בנו יקירו של רבינו שליט"א.

פארגאנגענעם פרשת עקב און ראה איז פארגעקומען א העפטיגע חזרה, ווי מען האט איבערגע'חזר'ט גאנץ הלכות תפילה פון סימן פט - קכ"ז.

דערנאך איז פארגעקומען א בחינה דורך **הרה"ג דומ"ץ קהלתינו הק' קרית יואל שליט"א** ור"מ בישיבה גדולה, דער דיין איז גאר שטארק נתפעל געווארן פון די פליסיגע תשובות פון די חשובע בחורים ממש כנתינתן מסיני, ס'האט זיך אנגעזהען די יגיעה פון די חשובע בחורים במשך דעם גאנצן יאהר, מדי יום ביומו. דער דיין האט ארומגערעדט בעניני דיומא און ארויסגעברענגט די זכיה אז מען האט געענדיגט די וויכטיגע מקצוע, וואס איז פון די וויכטיגסטע הלכות וואס איז נוגע מידי יום ביומו.

ואתפלל כדת כראוי וכנכון!

בהיכל הישיבה

א בליק אינעם תורה פעסטונג
ישיבה גדולה תורת משולם פייש ד'טאהש
ניו יארק יע"א

ישיבתינו הקדושה טרעט אריין בס"ד אין צווייטן יאר פון דאס התייסדות דורך ב"ק מרן רבינו שליט"א, מיט א אויסטערלישע הצלחה למעלה מן המשוער נאכפאלגנדיג ב"ה גאר א סוקסעספולע יאר אין אלע הינזיכטן

ערהאבענער מעמד 'סיום מסכת בבא מציעא, שלש שעות רצופות, כבוד התורה, סיום השנה' פארלאפענעם דאנערשטאג נצבים-וילך

בחורי הישיבה געשטיגן מעלות רמות אין די פולע חבורות לעלות במסלה העולה בית א-ל

תלמידי הישיבה שטעלן זיך צום גרינטליבע בחינה על כל פרק המפקיד גמרא עם פירוש תוספות

גאר געהויבענע שיחה והתוועדות הבנה לימים הנוראים העל"ט בהיכל הישיבה

העפטיגע ארבעט אויפ'ן נייעם בנין הגדול והמפואר גייט אריין אין ערענסטע פאזע מיטן ארויפציען די שטאקן

עקזיסטירענדע בנין הישיבה געדאפעלט צום נייעם זמן החורף שנת תשפ"ז לפ"ק צו פלאצירן פרישע תלמידים

ערהאבענער מעמד סיום מסבת בבא מציעא, שלש שעות רצופות בבוד התורה, סיום השנה פארלאפענעם דאנערשטאג נצבים-וילך

נאך גרויס מי און פלאג פון די פארלאפענע יאר איז געקומען די צייט פון ברנה יקצורו, וועלכן תלמידי ישיבתינו הק' האבן געזעהן די פירות. דעם פארלאפענעם ה' נצבים וילך העל"ט איז פארגעקומען א ערהאבענער מעמד שלש שעות רצופות ווי מען האט דורכגעלערנט בצוותא חדא גאנץ מסכת בבא מציעא, די מסכת וואס מען האט דורכאויס די יאר געזיצן דערויף, און עס דורך געקנאטן, און קונה געווען מיט עמל, און יגיעה, ביי שיעור עיון, שיעור פשוט, ושיעור בקיאות.

די טאג האט זיך אנגעהויבן מיט א פלאקערדיגע תפלת שחרית, און דערנאך האט מען זיך געזעצט צו גאר א רייכע פת שחרית וואו עס האט אויפגעטרעטן הרה"ג המפורסם המגי"ש ר' יואל גאנדעל שליט"א מיט גאר שטארקע יסודות פאר די ימי הבחרות והכנה לימי בין הזמנים.

דערנאך האט מען זיך ארויסגעלאזט אויפ'ן וועג קיין מאנסי צו ביהמ"ד דעלאטין, וואו מען האט זיך געזעצט אויף א סדר הלימוד שלש שעות רצופות מסכת בבא מציעא וואו יעדער בחור האט באקומען עטליכע באשטימטע בלעטער עס נאכאמאל איבערצו'חזר'ן.

עס איז געווען א קידוש ה' צוצוזעהן ווי תלמידי ישיבתינו הק' הארעווען אריין די לעצטע טאג פון זמן כאילו עס איז די ערשטע טאג, אנווענדע אויפ'ן ארט זענען געווען שאקירט פון די מחזה הוד וואס האט פארגאפט זייערע אויגן צו זען וויאזוי בחורים אקערן דורך גאנץ מסכת בבא מציעא, מיט א שטארקע פעסטע קול תורה אדיר, נאכ'ן געהויבענעם סדר האט מען געדאוונט א פלאמעדיגע תפלת מנחה, און דערנאך זיך ארויסגעלאזט צום ציון פון הרה"ק רבי חיים אברהם דובער ה'מלאך זצ"ל להיפקד בדבר ישועה ורחמים אין די דערהויבענע ימי הרחמים והרצון.

דערנאך האט מען זיך צוריק ארויסגעלאזט קיין מאנסי וואו מען איז אנגעקומען צום ביהמ"ד בבית הרבני החסיד ר' משולם איסר קרויס שליט"א מוותיקי תלמידי רביה"ק זצ"ל וואו עס איז פארגעקומען די געהויבענע מעמד סיום מסכת בבא מציעא וסיום השנה.

א רייכע סעודה לכבוד התורה ולומדיה האט עטפאנגען די חשובע בחורים, די מעמד איז אנגעפירט געווארן דורך בנו הרה"ג ר' ישעי' מאיר קרויס שליט"א מגיד מישרים בקהלתינו הק' מאנסי.

קודם האט מען געהערט התרגשות'דיגע ווערטער פון הרב הגאון המנהל שליט"א ארויסברענגנדיג א שבח והודאה לד' אז מען האלט ביי אזא געהויבענעם מעמד, נאך דער הזורעים בדמעה פון א גאנץ יאהר, דערזעהט מען זיך ב"ה ביים ברנה יקצורו, און די געוואלדיגע סייעתא דשמיא וואס מ'זעהט אין ישיבה טריט ביי טריט, האלטענדיג בלויז נאך איין יאהר פון וועלן רבינו שליט"א האט מייסד געווען די ישיבה.

דער בעל אכסניא הרה"ח ר' משולם איסר קרויס שליט"א האט אויפגעטרעטן און ארומגערעדט זכרונות מימי קדם בצל הקודש פון רבינו הקדוש זצ"ל און די זכי' צו לערנען בהיכלא דמלכא בישיבה של רבי.

דערנאך האט מען פארקויפט די זכות הסיום וההדרן אויף שעות רצופות בימי בין הזמנים, עס איז געקויפט געווארן דורך הבה"ח יושע אשר זאב סג"ל גאלדשטיין נ"ו, און ער האט מכבד געווען הרה"ג המנהל שליט"א. נאכ'ן סיום והקדיש האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פייערדיגע ריקודין לכבוד שמחת התורה.

נאך די ריקודין איז פארגעקומען א אייגנארטיגע מעמד "שואל ומשיב" דורך הרה"ג ר' ישעי' מאיר קרויס שליט"א, בחורים האבן געפרעגט שאלות, און ער האט געענטפערט בטוב טעם ודעת.דערנאך האט מען געדאוונט מעריב, און זיך געזעגנט, ארויסקוקנדיג אויף א פרישע יאר מיט הצלחה בישיבתינו הק'.

בחינה על כל פרק המפקיד גפ"ת

דעם פארלאפענעם דינסטאג נצבים-וילך העל"ט איז פארגעקומען א גרויסארטיגע בחינה רבתי אויף די בלעטער וואס מען האט געלערנט ביים סדר שיעור עיון. דער פארהערער איז געווען הרה"ג ר' נפתלי הירצקא האלצער שליט"א בעמח"ס סדרי הלכה.

קודם האט ער איבערגעגעבן א ווארימע שמועס הכנה לימים נוראים, און דערנאך האט ער פארהערט א לענגערע צייט, גמרא רש"י ותוס', וואו מען האט שטארק אנגעזעהן די התמדת התורה און די פעסטע חזרות פון די בחורים.

געהויבענע שיחת הכנה לימים הנוראים העל"ט בהיכל הישיבה

דעם פארגאנגענעם ג' כי תבא העל"ט האט מען מקבל געווען בהיכל הישיבה הרה"צ אב"ד שערי תפלה טשערנאוויץ שליט"א וואס איז געקומען אויפטרעטן מיט א שיחת הכנה לימים הנוראים.

דער חשובער גאסט זייענדיג א נואם בחסד עליון, האט שטארק ארומגערעדט א לענגערע צייט איבער וויאזוי מען קען, און וויאזוי מען דארף זיך צוגרייטן להימים הנוראים, וחג הסוכות הבעל"ט, ובפרט וועלן מ'רעדט צו אזעלכע חשובע בחורים, וועלכע האבן אפגעראכטן א פולע דערהויבענע יאהר אפגעזונדערט פון אלעם, נאר געזיצן און גלערנט.

•

אזוי ווי איז דעם פארלאפענעם ליל שישי פר' כי תבא העל"ט פארגעקומען א התוועדות הכנה לימים נוראים דורך הרה"ג ר' זושא נייאמן שליט"א מתלמידי רביה"ק זצ"ל, וואס האט אנגעפירט מיט א ווארימע ליל שישי מיט ניגוני שבת וניגוני ימים נוראים, און א לענגערע צייט ארומגערעדט במשנתו של רביה"ק זצ"ל, און געגעבן חיזוק צו שטייגן ווייטער מעלות רמות.

געהויבענע, לעבטיגע שבתים בתוכבי ישיבתינו הק'

שב"ק פר' שופטים איז געווען צוגאסט הרה"ג ר' אשר ישעי' זעליג סאמעט שליט"א ר"מ בישיבת סאטמאר קר"ץ, וואו ער האט געפראוועט גאר א רייכע שבת מיט ניגוני התרוממות, וניגוני שב"ק.

שב"ק פר' כי תצא איז געווען צוגאסט הרה"ג ר' מענדל סג"ל גאלדשטיין שליט"א מנהל ישיב"ק, וואס האט שטארק ארומגערעדט במשנתו של רביה"ק זצ"ל, און נאך פיל.

שב"ק פר' כי תבא איז געווען אויף שב"ק אדמו"ר מ'דעלאטין שליט"א מתלמידי רביה"ק זצ"ל וואס האט ארומגערעדט במשנתו של רביה"ק זצ"ל, און נאך פיל, און ארומגערעדט בסיפורי צדיקים, ועוד.

בחורי הישיבה געשטיגן מעלות רמות אין די פולע חבורות לעלות במסלה העולה בית א-ל

אינעם פלאקערדיגן אטמאספער פון די ישיבה הקדושה, וואו די תורה און עבודה זענען די לופט צו אטעמען, שיינט ארויס א באזונדערע ליכטיגקייט - א קייט פון הייליגע חבורות וואס זענען מיוסד געווארן דורך די בני הישיבה זיך צוזאמצוהאלטן, זיך צו שטארקן, און עולה זיין מעלה מעלה במסילה העולה בית א-ל.

די חבורות זענען נישט בלויז קביעות'ער פון לימוד; זיי זענען די לעבנס-קראפט וואס גיט אריין א פרישן חיות, א געהויבנקייט, און א וואַרעמקייט אין יעדן בחור באזונדער.

חבורת עבודת עבודה

ביי די מיטאג הפסקה, קומט פאר א געהויבענע חבורה: "חבורת עבודת עבודה". די בחורים נעמען זיך צוזאם זיך צו פארטיפן אין די ספרי דבי רב מרן רבינו הקדוש זי"ע.

ווי באקאנט מאַנט כסדר רבינו שליט"א ריש מתיבתא קדישא פון די בחורים צו לערנען און זיין דבוק בתורתו של רביה"ק זי"ע.

א בחור לערנט פאר די שיעורים, מען חזר'ט און מען שארפט איבער די יסודות החסידות און די הייליגע וועגן וואס דער רבי האט אונז אנגעוויזן. עס איז נישט בלויז א לימוד, נאר א לעבנס-אויפפירונג וואס קריצט זיך אריין אין די נשמות פון די בחורים.

חבורת הכנה לתפלה

דאס דאוועגען אין ישיבה איז א שטיק פייער, דערפאר גרייטן זיך די בחורים צו שטיין פארן מלך מלכי המלכים. פארן דאוועגען, קומען די בחורים צוזאם צו דעם טעגליכן שיעור פון חבורת הכנה לתפלה, וואס ווערט פארגעלערנט דורכ'ן מגיד שיעור הרה"ג ר' יואל גאנדעל שליט"א. אינעם זמן החורף האבן די בחורים געשעפט שטיקער פייער פון ספה"ק נתיב מצותיך פונעם הייליגן קאמארנער זצ"ל.

אינעם זמן הקיץ האט מען געקוואלן פון די טיפענישן פון ספה"ק סור מרע ועשה טוב פונעם הייליגן עטרת צבי זצ"ל.

דער שיעור אנטפלעקט פאר די בחורים די געהויבנקייט פון תפילה און בלאזט אריין א נשמה אויפן גאנצן טאג.

חבורת במצות שבת גרוסה

שבת קודש! צוויי ווערטער וועלכע מ'קען מאריך זיין דערין, אבער דער שב"ק אין ישיבה האט א גאר אנדערן פנים דורך חבורת "במצות שבת גרוסה".

די חברי החבורה נעמען אויף זיך א קבלת עול תורה מתוך שמחה: איבערצו'חזר'ן יעדן שבת צוויי בלאט גמרא וואס מען האט געלערנט אינעם פאריגן זמן, און צו מקבל זיין די מתנה טובה פון שבת מיט צוויי שעה רצופות פון לימוד התורה במשך ערש"ק און שב"ק.

די קול התורה וואס קלינגט אין די שבת'דיגע שעה'ן ברענגט א רוחניות'דיגע רואיגקייט אין די בחורים, צולייגענדיג צום פייער'דיגן שבת עטליכע שעה'ן לימוד התורה.

חבורת ודבר דבר

די אייגענארטיגע חבורה "ודבר דבר" גלאנצט ארויס, וואו די בחורים נעמען זיך צוזאם איינצוהאלטן דעם מויל פון דיבורי חול אין דעם הייליגן שבת קודש, כפי רצון הקודש של מרן רביה"ק זצ"ל און יבדלחט"א כ"ק מרן רבינו שליט"א ראש ישיבתינו. דאס אפהאלטן זיך פון שיחת חולין מאכט דעם שבת פאר א יום ארוך שכולו קודש.

חבורת ליל שישי

יעדע וואך, ווען די וואך קומט צו א שלוס, נעמען זיך די בחורים צוזאם צו "חבורת ליל שישי", זיך צוגרייטן מיט א ווארעמקייט און התעוררות צו מקבל זיין דעם שבת מלכתא בדברי תורה וניגוני שבת קודש.

חבורת חפץ חיים

די אייגנארטיגע "חבורה חפץ חיים" איז א טאג-טעגליכע שמירה אויף דעם כח הדיבור, וואו מען לערנט דעם ספה"ק חפץ חיים און מען זעט צו זיין נזהר מחשש לשון הרע, וואס בויט א סביבה פון אהבת ישראל און דרך ארץ קדמה לתורה.

חבורת הדור קבלוה

פארן יום טוב פורים האבן זיך די בחורים צוזאם גענומען צו אדורכלערנען די הלכות יום טוב על בוריין, כדי צו פראווען דעם יום טוב מיט די ריכטיגע קדושה און שמחה.

חבורת הכנה ליו"ט

פארן יום טוב פסח האט מען איינגעארדנט א מקיף'דיגער לימוד אין הלכות פסח, כדי צו קומען צום ליל הסדר און די יום טוב'דיגע טעג קלאר און באהאוואנט אין אלע דינים.

די תוצאות וואס מען זעט אויפן פנים פון די בחורים, צייגן אז די אלע חבורות זענען נישט בלויז שיעורים אדער סדרים בין כותלי הישיבה - זיי זענען א לעבנס-שטייגער.

מען זעט ווי די בחורים וואקסן אויף יראים ושלמים, מקושר אין רביה"ק זצ"ל, מיט א געוואלדיגן חשק צו תורה, תפילה, און חסידות. די חבורות שפיגלען אפ די אמת'ע שיינקייט פון א בחור וואס זוכט צו שטייגן און זיין א עבד נאמן לה' ולתורתו און טון א נחת רוח פארן באשעפער בכל עת.

בצל הקודש

מהנעשה והנשמע
בביתו נאוה קודש
של כ"ק מרן רבינו
עט"ר שליט"א

דינסטאג פר' האזינו ב'

אינדערפרי נאך סליחות האט רבינו שליט"א געלייגט תפלין פאר נכדו הבחור החשוב כמר נפתלי בן **הגה"צ רבי מרדכי אברהם גינזבערג שליט"א** חדב"ן, דער רבי האט געגעבן ווארימע דברי הדרכה, און נאכן תפלין לייגן אנגעוואונטשן ברכת קדשו פארן בר מצוה בחור און די עלטערן, און געגעבן במתנה די ספרי הקודש עבודת עבודה.

נאכן דאוונען זענען אריינגעקומען אל הקודש פנימה ארום 75 בחורים פון די ארגאנאזאציע "אחים ביחד". דער רבי האט משמיע געווען פאר זיי דברות קודש וחיזוק, פארטיילט מטבעות קודש לשמירה ברכה והצלחה, און האניג פאר די משגיחים פאר א זיס יאר.

דערנאך האט מען געזינגן פאסיגע ניגונים, און אלע תלמידים זענען אריבער געבן די האנט, און דער רבי האט אנגעוואונטשן ברכת קדשו.

ארום 3:00 נאכמיטאג איז געווען א ספעציעלע זמן פאר תושבי קריתינו הק' אריינצוגיין אל הקודש פנימה לברך ולהתברך, ווי עס האט זיך פארצויגן ביז 7:30.

פארנאכטס איז דער רבי ערשינען צום שמחת הבר מצוה פון נכדו הבחור החשוב נפתלי ני"ו בן **הגה"צ רבי מרדכי אברהם גינזבערג שליט"א** חדב"ן, אין די זאלן פון בית צירל.

במשכן סעודה האט אויפגעטרעטן דער זיידע **כ"ק אדמו"ר מ'חוסט שליט"א** מיט פאסיגע ווערטער, מען האט געזינגן פרייליכע ניגונים, די עולם איז אריבער וואונטשן מזל טוב, און דער רבי האט זיך ארויסגעלאזט אין א דערהויבענע ריקוד. דער בר מצוה בחור האט געבענטשט על הכוס, און נאכ'ן בר מצוה געדאוונט מעריב אין זאל.

אויפן וועג ארויס איז דער רבי אריבער די שכינות'דיגע זאל אין בית צירל ווי עס איז פארגעקומען די מכירת ד' מינים פאר תושבי קריתינו הק' צוגעשטעלט דורך ממלכת אתרוגים געשעפט, דער רבי איז אריינגעגאנגען און זיך צוגעקוקט מיט הנאה ווי תושבי קריתינו הק' זענען עוסק אין קויפן די ד' מינים פאר יו"ט, און איבערגעלאזט ברכת קדשו פאר די פארוואלטונג און שפיץ פון **הרה"ח ר' יעקב יוסף כהנא שליט"א** משב"ק.

מישוראד פר' האזינו ב'

אינדערפרי איז פארגעקומען ביים רבי'ן די אפשערן פון בן **מו"ה יוסף צוויבל הי"ו**. דער רבי האט אפגעשוירן די האר, אנגעטון קאפל און ציצית, געבענטשט דאס קינד, און אנגעוואונטשן ברכת קדשו פאר די עלטערן ובני המשפחה.

דאנערשטאג פר' האזינו — י"ב מדות

דער רבי האט געדאוונט סליחות פארן עמוד בהיכל ביהמ"ד הגדול, און דערנאך אויסגעזאגט גאנץ ספר תהלים.

צו שחרית איז צוגעגאנגען **מוה"ר חיים נחום מערמעלשטיין הי"ו**.

נאכמיטאג איז דער רבי ערשינען אין ביהמ"ד הגדול צו קריאת קרבנות, דערנאך האט מען געדאוונט מנחה, צום עמוד איז צוגעגאנגען **מו"ה ברוך גאלדשטיין הי"ו**.

דערנאך איז מען ארויסגעפארן צו תשליך. **הרה"ח ר' יצחק יודא לייבוש מערמערלשטיין שליט"א** חבר הנהלת קהלתינו הק' האט געדרייווט דעם רבי'ן.

ביינאכט נאך מעריב האט דער רבי געמאכט קידוש לבנה בחצר ביהמ"ד הגדול און געוואונטשן א גוטן חודש.

שפעטער האט זיך דער רבי משתתף געווען ביי די שמחת הוואכנאכט פון בן הנולד צו **הרב יעקב יצחק מיכלאוויטש שליט"א** חתן **הרה"ג ר' יוסף ישכר בער סג"ל טירנויער שליט"א** מנהל ישיבה קטנה אור החיים, און ביי די וואכנאכט פון בן הנולד צו **מוה"ר ברוך אברהם סג"ל נייהויזער הי"ו** חבר מקהלת המנגנים דחצרות קדשינו, חתן **הרה"ח ר' שלום יחיאל מיכל ארגעל הי"ו**, וואו דער רבי האט געטרינקן לחיים און געבענטשט די קינדער, און ווארעם אנגעוואונטשן די בעלי שמחה ברכות לרוב.

עש"ק פר' האזינו ב'

דער רבי האט מנחם אבל געווען דורכן טעל. ביי משפחת **הרה"ח ר' ישכר פעלדמאן ע"ה** פון מאנטריאל, און ביי **הרה"ח ר' יצחק שלמה בראדי הי"ו** פון מאנסי היושב על פטירת אביו ע"ה, דער רבי האט מחזק געווען און אנגעוואונטשן ברכת

קדשו.

שב"ק פרי האדמה – שובה

בערך 15 מינוט פארן זמן הדהל"נ איז דער רבי ערשינען אין ביהמ"ד הגדול, געצינדן די ליכט לע"נ רביה"ק זי"ע די ליכט ביים עמוד, געצינדן די נרות שבת, און געזאגט שיר השירים.

צו תפילת מנחה איז צוגעגאנגען **כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א**, דער רבי איז צוגעגאנגען צו קבלת שבת. נאכן דאוונען איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן וואונטשן 'א גוט שבת'.

ביים שלחן הטהור בהיכל ביהמ"ד הגדול זענען מכובד געווארן מיט הגבהת הכוס צו קידוש **מוה"ר יצחק אייזק ווייס הי"ו** מנהל חברה שומרים.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: **כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א**, **אדמו"ר מ'זוטשקא קאראקאס שליט"א**, **הרב מרדכי קרויס שליט"א** פון קרית יואל נכד רבינו שליט"א, **הרה"ג ר' שמעון עוזר ווואגשאהל שליט"א** פון מאנסי נכד רביה"ק זי"ע, **מוה"ר יצחק שמעון אסטרייכער הי"ו** פון קרית יואל, **מוה"ר אברהם חיים גראד הי"ו** פון לאנדאן.

דער רבי האט פארגעלערנט בספה"ק נועם אלימלך, און דערנאך ממשיך געווען בדברות קודש.

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען **כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א**, שיר המעלות **הב' יעקב מאיר ב"ר יצחק דוב ווייגבערגער הי"ו**.

שבח נותנים **מוה"ר משה יחיאל דייטש הי"ו** משמש בית מדרשינו לאנדאן.

נאכן טיש האבן די בחורים אהיימבאגלייט און נאכגעזאגט דברי תורה אויפן וועג, אנקומענדיג פארנט פון ביתו נאוה קודש האט דער רבי געוואונטשן 'א גוט שבת'.

שבת אינדערפרי האט דער רבי פארגעזאגט ספר תהלים ביים עמוד כנהוג, צו פסוקי דזמרה איז צוגעגאנגען **הרה"ג ר' יעקב קליין שליט"א** מו"א, שחרית האט געדאוונט **הרה"ג ר' שמשון פויגעל שליט"א**.

די עליות האבן עולה געווען: כהן **הב' שמואל ב"ר משה אשר ראזענבערג ני"ו**, לוי רבינו שליט"א, שלישי **מוה"ר יואל אלחנן פאפלאנאש הי"ו** משב"ק, רביעי **מוה"ר משה יצחק הערשקאוויטש הי"ו** מנכ"ל מוסדותינו הק', חמישי **מוה"ר משה יצחק אליעזר פאפלאנאש הי"ו**, ששי **הרה"ג ר' יעקב קליין שליט"א** מו"א, שביעי **מוה"ר יעקב אהרן הערשקאוויטש הי"ו**, אחרון **הרה"ח ר' פנחס ארי' סג"ל קרויס הי"ו**.

פאר מפטיר האט דער רבי געמאכט די מי שברך לחולי ישראל. מפטיר האט עולה געווען **הרה"ג ר' שמשון פויגעל שליט"א**, הגבה **מוה"ר משה יחיאל דייטש הי"ו**.

צו תפילת מוסף איז צוגעגאנגען **הרה"ג ר' יעקב קליין שליט"א**. פתיחה צו אנעים זמירות **מו"ה שלום מאירוביץ הי"ו** פון וומסב"ג.

קורץ נאכן דאוונען איז דער רבי אריינגעקומען צום שלחן הטהור אינאיינעם מיט די אורחים החשובים, מיט הגבהת הכוס צו קידוש איז מכובד געווארן **מוה"ר זיידא ישראל יצחק מאירוביץ הי"ו**.

אז ביום השביעי **מוה"ר ישראל בריעף הי"ו** פון מאנטריאל, ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען **הרה"ח ר' חיים יחזקאל שרגא לאנדאוי הי"ו** פון וומסב"ג, שיר המעלות **הב' שמעון בן הרב נחמן כהנא שליט"א** תלמיד ישיבה גדולה ונכד רביה"ק זי"ע.

דערנאך האבן די בחורים אהיימבאגלייט דעם רבי'ן און נאכגעזאגט דברי תורה אויפן וועג. אנקומענדיג אהיים האט דער רבי געוואונטשן א גוט שבת.

שבת נאכמיטאג איז צוגעגאנגען צו תפילת מנחה **מו"ה משה אלי' פויגעל הי"ו**, די עליות האבן עולה געווען כהן **מוה"ר אליעזר הערש פישער הי"ו** משב"ק, לוי **מוה"ר משה סג"ל ראטמאן הי"ו** משב"ק, שלישי העסקן **מוה"ר מנחם משה עקשטיין הי"ו**, הגבה **כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א**, גלילה **הב' ב"ר ישראל מרדכי פעלבערבוים ני"ו**.

קידוש ביי סעודה שלישית האט דער רבי מכבד געווען **הרב יקותיאל צבי קליין שליט"א**. דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: **הרה"ג ר' איסר נפתלי מערמעלשטיין שליט"א**, **מוה"ר משה יצחק הערשקאוויטש הי"ו**, **מו"ה ברוך אברהם סג"ל נייהויזער הי"ו**, **מו"ה יעקב אהרן הערשקאוויטש הי"ו**.

שיר המעלות **הב' ב"ר שמואל דוד טויב ני"ו**. ברהמ"ז על הכוס און צו תפילת מעריב איז צוגעגאנגען **הרה"ג ר' שמשון פויגעל שליט"א**.

נאך מעריב איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן וואונטשן א גוטע וואך א גוט יאר. דערנאך האט דער רבי געמאכט הבדלה, הגבהת הכוס **מוה"ר ישראל יעקב לאנדאוי הי"ו** פון מאנסי, די הבדלה האט געהאלטן **הב' שמחה אלעזר ב"ר איתמר טייטלבוים ני"ו** תלמיד ישיבה גדולה תורת משולם פייש - בניו יארק.

דערנאך האט דער רבי דערציילט שיחות קודש.

שפעטער האט דער רבי מנחם אבל געווען דורכן טעל. ביי **מוה"ר אליעזר מאשקאוויטש הי"ו**, היושב על פטירת אשתו ע"ה, דער רבי האט געטרייסט און מחזק געווען און אנגעוואונטשן ברכת קדשו.

CONG.
ZICHRON OHEL
ELIMELECH
זמנים לימי סוכות ושמח"ת
שנת תשפ"ז לפ"ק הנעל"ט
ימים ראשונים
זמן הדלקת נ"ל 6:33
מנחה ערב שבת וי"ט 7:30
שחרית ב' יום ..... ברכת 9:45
מנחה ב' יום (ויא מוצ"ש) 6:50
בן מנחה למעריב ידחוש מעדים
בעמוד ומחלת דחג
מנחה ערב שבת וי"ט 7:15
אחר מעריב ליל שב"ק ומקים סדר תחקפות
שחרית שמיני עצרת ... ברכת 9:45
מנחה שמיני עצרת 7:10
אחר מנחה יום שב"ק ומברכין קן הסכה
אחר מעריב ליל שמח"ת ומקים סדר תחקפות
שחרית שמחת תורה ... ברכת 9:30
מנחה שמחת תורה 7:00
אחר מנחה יום שמחת תורה ומקים בת מעלת דחג
זמן מוצאי ר"ת 7:45
הושענא רבה
קריאת משנה תורה אחר מעריב
תחלים לילי"ר 11:30
שחרית לילי"ר ..... ברכת 9:30
ימים אחרונים
מנחה ערב שבת וי"ט 7:15
אחר מעריב ליל שב"ק ומקים סדר תחקפות
שחרית שמיני עצרת ... ברכת 9:45
מנחה שמיני עצרת 7:10
אחר מנחה יום שב"ק ומברכין קן הסכה
אחר מעריב ליל שמח"ת ומקים סדר תחקפות
שחרית שמחת תורה ... ברכת 9:30
מנחה שמחת תורה 7:00
אחר מנחה יום שמחת תורה ומקים בת מעלת דחג
זמן מוצאי ר"ת 7:45
תהלת דיהוה"ד

ביהמ"ד זכרון מרדכי ד'טאהש
בארא פארק יצ"ו
זמני התפלות והשיעורים
לחג הסוכות תשפ"ז הבעל"ט
חג הסוכות
זמן הדלקה ע"ש יו"ט 6:33
מנחה וקב"ש 7:10
שחרית יום א' ..... ברכת 9:15
מחלקין הסוכה - מנחה 2:15
מנחה יום א' 7:10
שיעור
ר' שמחה אפשטיין שליט"א
מעריב במוצאי יו"ט ראשון 7:57
מניינים ביום חול המועד
שחרית
ותיקין - 7:15 - 8:00 - אח"כ כל חצי שעה
מנחה - מעריב
כל המניינים כרגיל
הושענא רבה
מעריב ב' ואח"כ משנה תורה מקין א 7:49
משנה תורה בהיכל רביהמ"ד 10:00
תיקף אחר"כ תהלים בציבור
שחרית הושי"ע מקין ..... כותיקין
שחרית הושע"ר 9:00
שמיני עצרת ושמחת תורה
זמן הדלקה נ"ע עשי"ט 6:21
מנחה וקב"ש 7:00
אח"כ מעריב והקפות
שחרית יום ב' מקין ..... ברכת 9:15
מכיר נשמות בשו"ת 1130
מחלקין השנה - מנחה 2:15
מנחה ומעריב 7:05
מוכרים העליות 7:47
אח"כ מעריב והקפות
שחרית שמח"ת ..... ברכת 9:30
מנחה 6:50
אח"כ נעילת החג
זמן מוצאי יו"ט 7:47
א גוט יום טוב! און א גוט קוויטל!

בית המדרש תפארת משולם ד'טאהש
זמנים לחג הסוכות
ימים ראשונים
יום חול המועד
הושענא רבה
שמיני עצרת
יום האחדונים

ביהמ"ד אהל מרדכי ד'טאהש
זמנים לחג הסוכות
ימים ראשונים
הושענא רבה
יום האחדונים

עטרת מרדכי
ד'טאהש
72 Taaffe Place, Brooklyn, NY. 11205
זמנים לחג הסוכות הבעל"ט
ימים ראשונים
מנחה ערב שבת ויו"ט 7:25
שחרית יום א' וב' 9:45
מנחה יום א' שב"ק 7:30
מנחה יום ב' 7:00
ובין מנחה למעריב ידחוש הרה"צ יצחק אייזיק סג"ל שליט"א
מוצי"ט 7:57
ימים אחרונים
היות שרוב אנ"ש נוסעים להסתופף בצל הקודש
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לימים אחרונים
לא יתקיימו התפילות בבית מדרשינו
בברכת שמחת יו"ט
הגבאים

בס"ד
"קרית טאהש באסעס"
א באס וועט אי"ה פארן
"דאנערשטאג צופרי חוה"מ סוכות"
קיין קרית טאהש
די צוויטע טעג יו"ט
איף שמחת תורה
פרייז $160 ראנד טריפ
בארא פארק 9:00 14 -47
וויליאמסבורג 9:30 Bedford highway
מאנסי 11:00 wallmart
מאנרא 11:30 park and ride
ביטע רופט באצייטנס
347-689-9964
בברכת כתיבה וחתימה טובה
צאתכם ובאכם לשלום

ישיבה גדולה
מרכז למשקים ש"ש
דטאהש
זמן תפילת שחרית
מנחה ומעריב
סדר הושענות
שחרית
שדרה רבא לאודיטא
לומדי המשקים
לקראת זמן ההודך
שמח תשפ"ז
הבעל"ט
(845) 574-8959

ישיבה גדולה
מרכז למשקים ש"ש
דטאהש
בזמן הטבחי לומדים בעהשי"ת
בזמן הקיץ הבעל"ט ילמדו בעהשי"ת
שיעור עיון
שיעור פשוט
שיעור בקיאות
שיעור עיון
שיעור פשוט
שיעור בקיאות
בהמנים פנויים ובימי בין-החגים: ישלימו פרק מי שמת ופרק מט פשוט ופרק המזכר את הבית

בעזהשי"ת

קהל אור החיים ד'טאהש

קרית טאהש

תע"א

נחייסדה ע"י רבינו הקדוש זיעוועי' - מנשיאות ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

2 Beth Halevy Ave. Kiryas Tosh Boisbriand QC J7E 4H4 Tel. (450) 430-6380

וויכטיגע דעטאלן לקראת די צווייטע טעג יו"ט

הושענא רבה • שמיני עצרת • שמחת תורה

בצלא דמהימנותא קדישא של

כבוד קדושת מרן רבינו עט"ר שליט"א

תפלות היום

- משך אלע תפלות די צווייטע טעג יו"ט וועט דער ביהמ"ד הגדול ווערן אויסגעשטעלט מיט די מאקסימום פלעצער וואס שייך לתועלת הציבור צו קענען גענהעריג דאווענען די געהויבענע תפלות.
- יום הושע"ר בעפאר הלל וועט מען אנהייבן אויסליידיגן די חלל פאר די הושענות. מען בעט אז בייַ די נענועים און די הושענות זאל מען זיך ארויפשטעלן אויף די פארענטשעס כדי נישט צו שטערן אנדערע פון מיטהאלטן.
- ליל שמיני עצרת און ליל ויום שמח"ת **ביטע קאאפערירן מיט די עסקנים און ארויסהעלפן אויסליידיגן די חלל צו די עריכת הקפות.**

שלחנות הטהורות וסעודות לאורחים

- ליל הושע"ר פון נאכ'ן שלחן הטהור, וועט ווייטער זיין צוגעשטעלט אכילה ושתי' קלה פאר אלע געסט וועלכע קומען אן משך די נאכט בהיכל הסוכה הגדולה, להחיות בהם נפש כל חי.
- ליל שמיני עצרת וליל שמחת תורה וועט רבינו שליט"א אפרעכטן די שלחנות הטהורות אינאיינעם מיט די אורחים החשובים תיכף נאכ'ן דאווענען בבנין ישיבה קטנה #14.
- שמיני עצרת בייטאג נאך מוסף וברכת גשם וועט רבינו שליט"א פראווענען דעם קידוש און די געזעגענען פון די סוכה, און דערנאך זיך וואשן צו די סעודת היום בהיכל הסוכה הגדולה.

ריקודי הקפות

- נאך די געוואלדיגע הצלחה די פארלאפענע יאהר'ן, וועט די גאנצע היכל ביהמ"ד הגדול ווערן אויסגעשטעלט בעת די הקפות צו די מאקסימום, אריינענעמענדיג אין זיך די גאנצע היכל פון עק צו עק, כדי צו קענען אקאמאדירן די פלייץ פון געסט וועלכע קומען מיטהאלטן די דערהויבענע צווייטע טעג יו"ט בצל הקודש.
- למען כבוד הציבור איז דא צוגעשטעלט הונדערטער הקפות'לעך. ביטע האבן אן אחריות, עס צוריקצוגעבן שמח"ת אינדערפרי נאך די הקפות.
- שמחת תורה ביינאכט נאך די הקפות וועט מען אריינבערענגן די גרויסע באלעמער אינעם חלל הביהמ"ד כדי יעדער זאל קענען מיטהאלטן. **מ'בעט למען הסדר זאל יעדער איינער בלייבן אויף די זעלבע פלעצער פון די הקפות, און לאזן די חלל הביהמ"ד ליידיג.**
- מטעם קהלותינו הק' זענען געשטעלט געווארן ספעציעלע ממונים צו אויפנעמען און אוועקזעצן די חשובע זקני ופארי העדה, פאר סיי וועלכע הילף אדער פארלאנג ביטע זיך מעלדן צו די ממונים, מו"ה מרדכי הערשקאוויטש הי"ו און מו"ה משולם פייש ליבערמאן הי"ו.
- די פארענטשס אויף מזרח זייט זענען געאייגענט פאר די הונדערטער בחורי הישיבות, די פארענטשס אויף מערב זייט זענען געאייגענט פאר בעלי בתים ואברכים, און די פארענטשס אויף דרום זייט זענען ספעציעל געאייגענט פאר די ילדי תשב"ר אונטער די אויפזוכט פון חשוב'ע משגיחים.
- אויפן גאנצן לענג פון צפון זייט ביהמ"ד וועט ווערן אויפגעשטעלט ספעציעלע פלאטפארמעס, ספעציעל פאר די זקני החסידים ופארי העדה ונכדי רביה"ק זי"ע, ביטע פריי לאזן די פלאטפארמעס.
- פאר די קינדער פון כיתה ב' און אראפ וועט זיין קליינע בענק ארום דעם חלל הבית המדרש לצד דרום.
- מען בעט בכל לשון של בקשה, בשום אופן נישט ווארפן קיין קענדיס די גאנצע צייט פון די הקפות, דאס איז א סכנה און דאס שטערט זייער די ארדענונג. די קינדער אויף די פארענטשעס וועלן באקומען ממתקים פון די משגיחים.
- נאך די הקפות וועט די הויפט ארויסגאנג אויף מערב זייט זיין בלויז אן ארויסגאנג, סיי פון די עפענונג צווישן די פארענטשס, און סיי פון אונטער די פארענטשס, **ביטע אויספאלגן די עסקנים אויפ'ן פלאץ און חלילה נישט שטופן,** נאך די הקפות וועט מען בלויז קענען נוצן די טיר ביי מערבית דרומית אריינצוקומען אין ביהמ"ד. נעמט אין אכט: די טירן אויף דרום און צפון זייט וועט זיין פארמאכט, למען קדושת וגדרי הצניעות.
- עס ווערט גאר שטארק געבעטן פונעם גאנצן ציבור בכל לשון של בקשה, ביטע קאאפערירן מיט די ניגונים לויט די אנווייזונגען פון די ממונים, און נישט אליין מאנעווירן דעם ניגון.
- **לבקשת הרבים:** פאלגענד זענען די 'זמנים בערך' וועלן מען הייבט אן די הקפות (אתה הראית): ליל שמיני עצרת 8:15 בערך • ליל שמחת תורה 8:45 בערך • יום שמחת תורה 12:30 בערך.

פארקויפן עליות

- יום שמיני עצרת וועט מען פארקויפן די עליות און די זכותי היום פארן ליינען, און ליל שמח"ת צווישן די הקפות און קריאת התורה.
- יום שמחת תורה וועט מען פארקויפן די עליות און די זכותי היום נאך תפלת שחרית בעפאר די עריכת הקפות (הפסקה לערך חצי שעה).

קריאת התורה ביום שמח"ת

- שמחת תורה אינדערפרי, וועט מען ליינען בהיכל ישיבה גדולה און אין ביהמ"ד אברכים פון 8:00 אזייגער אינדערפרי.
- כל הנערים וועט זיין אין ביהמ"ד אברכים אום 9:15.

שלחן הטהור 'עפל טיש'

- די טיש וועט ווערן אויסגעשטעלט פון דרום צו צפון מיט די מאקסימום פלעצער, און פארענטשס פאר אברכים ובחורי הישיבות וילדי תשב"ר.
- **מ'בעט בכל לשון של בקשה, אז בשעת ווען רבינו שליט"א טוט ווארפן עפל, זאל מען זיך נישט אויפשטעלן פון די פלעצער, עס שטערט גאר שטארק די ארדענונג און עס פארשטעלט אנדערע פון זעהן.**
- נאכ'ן בענטשן, מעריב און הבדלה וועט יעדער האבן די געלעגנהייט אריבערצוגיין ביים רבי'ן נעמען די עפל, דורך די שורה וואס וועט זיך צוזען פונעם אויבן אן מיט א ספעציעלע סדר, ביטע אכטונג געבן און זיך נישט שטופן, און זיכער זיך נישט אריינשטופן צווישן די שורה.
- נאכ'ן ענדיגן טיילן די עפל פארן גאנצן עולם וועט פארקומען די מעמד באגלייטן. מער פונקטליכע אנווייזונגען פאר די באגלייטן זענהט די באזונדערע באגלייטן מודעה.

בברכת שמחת יו"ט ופתקא טבא

הנהלת הקהלה

מיט א בליק אויף צוריק

די פארלאפענע יאר

בקרב קהלתינו הקדושה ברחבי תבל

שנת תשפ"ו העעל"ט

א קורצע איבערבליק וויאזוי עס איז פאראיבער די יאר אינערהאלב קהלתינו הק' איבער די גאנצע וועלט.

קהל אור החיים ד'טאהש - מוסדותינו הק' בקרית טאהש - מוסדות טאהש ניו יארק - קהלתינו הק' ברחבי תבל - ספרי בית טאהש - מערכת האיחוד

פראיעקט דורך:

אריינפיר

שטייענדיג אינעם זמן שמחתינו, וועז מען טוט לויבן און דאנקן דעם רבוש"ע אז ער האט אונז מוחל געווען די עבירות, און אחינו בני ישראל טרעטן אריין אין די הייליגע סוכה מקיים צו זיין די מצות החג בשלימות, איז די ריכטיגע צייט פארצושטעלן פאר אנשי שלומינו אין די קומענדיגע בלעטער, וויאזוי עס איז פאריבער די פארלאפענע יאר בקרב קהלתינו הק' ברחבי תבל.

עס איז בכלל נישט קיין סוד פאר קיינעם, אז אין די לעצטערע יארן איז געטון געווארן גרויסע פארשריטן אינערהאלב די הרחבת גבולי הקדושה בקרב קהלתינו הק' אין יעדע הינזיכט, ווי די געטרייע הנהלת הקהלה אינאיינעם מיט די עסקנים טוען אויף געוואלדיגע פעולות לטובה ולהנאת אנשי לשומינו פון איבער די גארער וועלט.

במשך די פארלאפענע יאר תשפ"ו אליינס, איז געטון געווארן א געוואלד, סיי אין די רוחניות'דיגע חלקים פון די בליה און וואוקס פון אונזערע מוסדות און די קהלה, און סיי אין די גשמיות'דיגע חלקים ווי מ'האט פארקטיש געטון וויכטיגע הצטרכות'ן וואס פעלט זיך אויס למשך הזמן.

אין די קומענדיגע בלעטער וועט בעז"ה געשילדערט ווערן אין גאר קורצע שטריכן, די פולע לייסטונגען און פעולות וועלכע איז געטוהן געווארן במשך די יאר בקרב קהלתינו הק', און דאס וועט ווי פארשטענדליך עפענען די אויגן צו זעהן ווי ווייט מ'האט דערגרייכט דורכאויס די יאר וואס איז פאריבער, און בעז"ה עוד ידיהם נטויה להלאה, אויפצוטוהן גדולות ונצורות לטובת אנ"ש ברחבי תבל.

מיר וועלן אויספירן מיט א געבעט צום רבוש"ע, אז נאך לאנגע געזונטע יארן זאלן מיר זוכה זיין זיך צו פירן אויף די אויסגעטראטענע הייליגע וועגן פון אונזערע הייליגע רבי'ס, און מיר זאלן טוהן דאס ריכטיגע וואס עס דארף געטוהן ווערן לטובת ולהנאת אנ"ש, כדי להנחיל ירושת צדיק, ביז מיר וועלן זוכה זיין אז מיר וועלן זיך טרעפן אינאיינעם מיט אונזערע הייליגע רבי'ס בסוכות עור של לויתן בביאת משיח צדקינו, מיט'ן רבי'ן שליט"א זאל זיין געזונט בראשינו בב"א.

ליינט און האט הנאה.

קהל אור החיים ד׳טאהש:

הייליגע יום טוב סוכות ובפרט צווייטע טעג אריבער מיט אויסטערלישע התרוממות

מאיאסטעטוישע אויסשטעל צום צווייטן יאר מיט א שטארקע סוקסעס - יעדער איינער קען ממש מיטהאלטן אלעס - אין א אויסערגעווענליכע שריט רופט אריין רבינו שליט״א בחורי תלמידי ישיב״ג אין ניו יארק און איז משמיע דברות קודש - ספעציעלע גורל אויף 500$ ביי סיי וועלכע געשעפט אין קריתינו פאר די וואס פארדינגען ארויס זייער דירה פאר א צוגענגליכענע פרייז - ברענגט אריין חשק ביי מערערע משפחות צו פארדינגען זייער דירה וזה נהנה וזה נהנה.

ספעציעלע וואלן פארן בירגערמייסטער פון בויסבריאנד

פאלאקטן בשם איחוד התושבים באדעקן די וועגט מען זאל ארויסגיין שטימען - די קאנדידאט באזוכט ביי רבינו שליט״א - פארשפרעכט נאנטע באציאונגען - די אינדארסירטע קאנדידאטן האבן טאקע געווינען - מיט׳ן הילף פונעם ציבור ב״ה.

געהויבענע שמחת החתונה של נכדת רבינו שליט״א

שמחת החתונה של בת **הרה״צ ר׳ אברהם יהודה סג״ל שליט״א** - יום ד׳ וישלח בביהמ״ד הגדול - געהויבענע ריקודין קידושין לפני הכלה פון **כ״ק רבינו שליט״א** - שבת שבע ברכות געפראווען געווארן אין די זאלן פון בית צירל נאך די שריפה וואס האט אויסגעבראכן אין ביהמ״ד הגדול.

ב״ה קיינער געשעדיגט ביים שריפה בבנין ביהמ״ד הגדול

העלישע פייער אויסגעבראכן בהיכל הכולל בבנין ביהמ״ד הגדול ליל שישי פר׳ וישלח - עס האט דירעקט אפעקטירט די סדרי הכולל והישיבה גדולה וואס זענען דארטן איינקווארטירט - די בחורים האבן אין איילענישע פארלאזט דעם בנין מיטנעמענדיג בלויז די תפילין - זיי ווערן אריינגענומען אין די שטובער פון עטליכע חשוב׳ע תושבים - אפגעקאסט גרויסע שאדנס פאר די הנהלת הביהמ״ד - ב״ה קיינער איז נישט געשעדיגט געווארן - ספעציעלע פענ״ס ווערן אויפגעשטעלט ארויסצונעמען די שטארקע געלט - גענויטע הילף מייסטער׳ס ווערן גערופן צו פארעכטן די שאדנ׳ס - פייערלעשער פירן זיך אויף מענטשליך און ב״ה נישט אפגעשפארט דעם בנין דורך די הילף פון איחוד התושבים - גרויסע נסים אז די פייער האט זיך נישט צופיל פארשפרייט בתוככי הבנין הגדול - השגחה פרטית פונקט נישט פאסירט אין די נאכט פון די חתונה הגדולה בחצרות קדשינו.

הערליכע מעמדי הדלקת נרות חנוכה

הערליך שיינע מעמדי הדלקת נרות חנוכה - הערליכע חנוכה כאור אנגענפירט דורך **מוה״ר איתמר ארגעל הי״ו** ראש מקהלת המנגנים דחצרות קדשינו - ספעציעלע יערליכע מסיבת לחיים רבתי וחלוקת מטבעות.

מורא מקדש

אסיפה בבית נאוה קודש פון רבינו שליט״א ליל ה׳ דחנוכה - ובקשת רבינו שליט״א נאכן שריפה בביהמ״ד הג׳ אז מען זאל זיך מקבל זיין נישט צו רעדן ביים דאוועגען פון אדון עולם ביז אדון עולם און אזוי אויך דורכאויס קריה״ת - מעמד אדיר ״וכולם מקבלים״ מיטוואך נאכט פר׳ בשלח ע״פ עצתו והדרכתו של רבינו שליט״א מיט׳ן ציל אז מען זאל זיך מקבל זיין פאר פערציג טעג נישט רעדן ביים דאוועגען - ביזן יומדהל״ק פון רבשכ״י הרה״ק רבינו ר׳ אלימלך זי״ע מ׳ליזענסק - מעמד איז פארגעקומען באולם בית צירל - בני וחתני רבינו שליט״א באשיינען דעם אויבן אן - יו״ר המעמד **הרב זיידא מאירוביץ שליט״א** - דרשות נואם הכבוד **הרה״ג ר׳ אלכסנדר בלויא שליט״א** ראה״ח עבו״ע במאנטריאל - דבר ה׳ זו הלכה ע״י **הרה״ג ר׳ יונה פישער שליט״א** מו״ץ ור״מ בישיב״ג אוה״ח - ספעציעלע גורל פאר אלע וואס האבן גענומען א קבלה אויף א נסיעה צום יומדהל״ק כ״א אדר.

חמשה עשר בשבט בצה״ק

ספעציעלע נייע אויסשטעל צו קענען אקאמאדירן די ריבוי העם כ״י - תלמידי הישיבות פון ניו יארק נעמען אנטייל נאכן זיין שב״ק בצל הקודש.

ימי הפורים בצה״ק

נייע חידוש דאס יאר - עריכת שלחן הטהור ליל פורים בבית המדרש הגדול צוליב די ריבוי העם כ״י - הערליכע טישן בצל הקודש - ספעציעלע שיינער שפיל פארגעקומען יום שושן פורים ביים עריכת שלחן הטהור - מיט א מעשה ביים צדיק הרה״ק אדם בעל שם זי״ע - וויאזוי ער האט געראטעוועט זיין גאנצע שטאט פון שוועדע גזירות דורכ׳ן ווארענען די פריץ מיט׳ן לעבן בהקיץ ובחלום.

ל״ג בעומר בצה״ק

הערליכע מעמד הדלקה פארגעקומען ליל ל״ג בעומר - על פני ככר המוסדות - נייע ספעציעלע פלאטפארמע פארן פייער - ספעציעלע דורכברעכנדע חידוש ווען די גאנצע פייער איז פון וואטע - נייע פראכטפולע פאלאקאטן באצירט דעם אויבן אן - בעת גאנצע מעמד הדלקה איז געווען צוגעשטעלט ח״י רוטל משקה ומאכלים חמה אויף א ברייטע און נארהאפטיגע פארנעם דורך קרן חתנים שע״י ישיבתינו הק׳ אור החיים - באזונדער צוגעשטעלט געווארן אויף א ברייטע פארנעם לכבוד

האורחים החשובים בבית נאוה קודש #9 - ציון המצוינת פון רביה"ק זי"ע צוגעשטעלט מיט אלע באדערפענישן לאמירת ספר תהלים פאר מענער און פאר פרויען בהרחבת הדעת - א גרעסערע פלאטע פון עטליכע באסעס ארויסגעפארן פון בית מדרשינו מאנטריאל צום דערהויבענעם מעמד הדלקה - שלחן הטהור יום ל"ג בעומר בשילוב עם שמחת התנאים בחצרות קדשינו של נכדת רבינו שליט"א הכלה בת **הגה"צ ר' יחיאל מיכל ישעי' מאסקאוויטש שליט"א** מו"ץ בקריתינו הק' - דער זיידע **אדמו"ר מ'זלאטשוב שליט"א** נעמט אנטייל ביים שמחה - רבינו שליט"א איז אים מכבד בקריאת התנאים - מעמד איז צוזאמען מיט גרויסארטיגע סיום מסכת בבא בתרא וג' בבות והתחלת מסכת סנהדרין במסגרת חבורת מזון הנפש ה' עמודים לשבוע - פטרון החבורה **אב"ד קלוזש שליט"א** טרעט אויף מיט פאסיגע דיבורים און מאכט דערנאך דעם סיום - דערנאך קומען פאר געהויבענע ריקודין לרגל השמחה בבית צדיקים ולרגל שמחת התורה - דורכאויס ל"ג בעומר זעהט זיך אן די השתתפות פון תלמידי ישיבותינו הקדושות פון ניו יארק.

בר מצוה לנכד רביה"ק זי"ע

רבינו שליט"א באשיינט די שמחת הבר מצוה פון נכד רביה"ק זי"ע אין ניו יארק - הבחור הבר מצוה כמר מרדכי שמעון סג"ל ני"ו בן **הרה"צ ר' אלימלך נפתלי הירצקא שליט"א** - בן **הרה"צ רבי מרדכי סג"ל זצ"ל** בנו בכורו של רביה"ק זי"ע - פארגעקומען ביום א' במדבר אין די זאלן פון עטרת מלכה אין קרית יואל - רבינו שליט"א איז מפאר בראש המסובים און משמיע דברות קודש.

11'טע יומא דהילולא קדישא פון רביה"ק זי"ע

עלעווטער יארצייט אפגעצייכנט געווארן די יאר ז"ך אב תשפ"ו - דריטע מאל געענדיגט געווארן גאנץ ש"ס דורכ'ן פראקטישן סיסטעם דורך "חברה ש"ס" שע"י האיחוד - הערליכע סעודת הילולא קדישא בהשתתפות טויזענטער אנ"ש פון איבער די וועלט - רבינו שליט"א משמיע גאר שטארקע דברות קודש איבערן זיין דבוק צום צדיק במשכ'ן גאנצע יאר - ביים עלי' לציון הק' גענבן תלמידי ישיבתינו הק' אוה"ח מנחת ביכורים ספעציעלע נייע שטענדער פאר רבינו שליט"א - רבינו שליט"א געבעטן אויסרופן מען זאל זאגן א קאפיטל תהלים לרפואת מרן **אדמו"ר מ'וויזניץ שליט"א** - נאכ'ן ענדיגן תהלים האט דער רבי געליינט קוויטלעך פונעם ציבור להיפקד בדבר ישועה ורחמים - באקוועמע פארקינג סיסטעם זיך שטארק אויסגענארבעט צום צווייטן יאר ב"ה.

הרחבת גבולי הקדושה

מעלדונג איבער פרישע פלענער אויפצובויען פרישע 150 דירות בקריתינו הק' בשנת תשפ"ז לפ"ק - מעלדונג ווערט אויפגענומען מיט גרויס עקסטאז ביים ברייטן ציבור - און העלפט לינדערן די פרייזן פון דירות אין קריתינו הק'.

מוסדותינו הק' - בקרית טאהש:

הנהלת המוסדות

- מעמד "יום החינוך" לאזט איבער שטארקע רושם אויף אלע הורי מוסדותינו הק' - פארגעקומען אין די זאלן פון בית צירל ביום א' תצוה - בראשות דער בעל מחנך **הרב אלעזר יונה זילבערמאן הי"ו** - ברענגט א נענטערע קשר צווישן די הנהלת המוסדות מיט די עלטערן.

מפעל 'להתקשר' להחזקת המוסדות

סוקסעספולע "משאות נפשו" קאמפיין שטייענדיג ביים עלעווטן יארצייט שליסט אן פרישע הונדערטע תומכים - די קאמפיין איז יעדע צווי וואכן אין א אנדערע שטאט כדי צו קענען אנקומען צו יעדן איינעם - מאסיווע אנשליסונג אינעם "זכות מפתח" פראקלאמירט בשנת תשפ"ה העעל"ט - סוקסעספולע פראגראמען געבויט פאר די נדיבי זכות מפתח צו קענען פראקטישער האלטן חשבון ביים אפשיידן א באשטומטע פארצענט פון די הכנסות - שטארקע איבערראשונג פון די גאר ווארימע נדבות פון אנ"ש - ספעציעלע משאת נפשו בולעטין בגליון באור החיים שע"י האיחוד.

כוללי עטרת תפארת מרדכי

די פרנס "יסוד התורה" לשנה איז אפגעקויפט געווארן דורך הנגיד **מוה"ר ישראל צבי פרידמאן הי"ו** לע"נ אביו ר' שלמה ב"ר דוד הלוי ז"ל, - היכל הכולל גייט אריבער לביהמ"ד הג' נאך די העלישע פייער בתוככי ההיכל הכולל הישן - ספעציעלע נייע געבויטע שענק מיט רייכע אוצר הספרים איינגעקויפט אין ביהמ"ד הגדול ספעציעל פאר די לומדי הכולל - נייע חבורות אין כולל געעפנט פאר פארשידענע מקצועות התורה - הערליכע קובצים ערשיינען יעדע פערדע וואך דורך "חבורות הלכות שבת" - מיט הערליכע שאלות ותשבות בבירור וליבון געפרעגט און געענטפערט דורך די רבני ואברכי הכולל.

ישיבה גדולה אור החיים ד'טאהש

גאר מוצלח'דיג פאריבער די יאר מיט גרויס סייעתא דשמיא - תלמידי הישיבה שטייגן במעלות רמות ע"ד המסורה לנו בדרכי התורה והעבודה ויראת שמים - ספעציעלע רייכע גליון "בית אולפנא" אויף יום טוב פסח העעל"ט מיט נחת'פולע באריכטן, און אנטוויקלונגען - וואו דארט איז אויך געמאלדן געווארן די פריידיגע בשורה פון הרחבת גבולי הקדושה מיט פיבערהפאטיגע פלענער וועו קודם וועט מען אין א קלענערע פראיעקט איבערבויען גענצליך די אונטערשטע שטאק וואו די היכל הכולל פלעגט זיין - מיט א פרישע הערליכן געשמאקן היכל ביהמ"ד - פרישע כיתות - און נאך פיל חידושים - מיט גרויסע פלענער אויף וויטער צו ארויפבויען א גאנצע שטאק העכערן בנין הישיבה.

כסדר'דיגע דרשות אין ישיבה - אזוי אויך ספעציעלע נייע שיעור בספרי חסידות נאכ'ן דאוועננען דורכ'ן משפיע הישיבה **הרה"ג ר' אלימלך סג"ל לאוועו שליט"א**.

דערהויבענע חבורות און מעמדים דערהייבן די תלמידי הישיבה אויף א העכערע דרגא - חבורת חיינו - געשטעלט איבערצו'חזר'ן יעדע וואך די לימוד שיעור פשוט אין גמ' מס' ב"ב וואס ווערט געלערנט ביים סדר אחצ"ה - חבורת קנין שלם - פאר תלמידי שיעור ב' איבערצו'חזר'ן די לימודי שיעור פשוט פון שיעור א' אין מס' ב"ב - חבורת חוזר וניעור - די חבורה איז אוועקגעשטעלט געווארן מיט'ן ציל אז די בחורים זאלן קענען צוזאמען קובץ על יד ירבה אלע פיר צענטראלע מקצועות פון יורה דעה ח"ב - חבורת סוכת שלם - צו משלים זיין און מסיים זיין כל מסכת סוכה בזמנים פנוים - און נאכדעם זענען דא נאך עטליכע חבורת ווי חבורת ליל שישי כהכנה לשב"ק - חבורת ספרי חסידות פאר'ן דאוועננען - חבורת ש'תיקה ב'שבת ת'ענוג צו זיין נזהר נישט צו רעדן שב"ק - חבורת הכנה לתפלה נישט צו רעדן דיבורי חול פאר'ן דאוועננען - חבורת חומש רש"י צו לערנען יעדע וואך חומש רש"י - חבורת אזמר בשבחין - חבורת אנא עבדא בימי השובבי"ם - חבורת הכנה לשבת.

חיבה יתירה נודעת לו האבן תלמידי הישיבה ביים רבי'ן שליט"א, וועו א בחור האט א שאלה קען ער אריינגיין צו רבינו שליט"א, און אזוי אויך איז בזמן החורף פארגעקומען פריוואטע מלוה מלכה פאר יעדע כיתה באזונדער - אזוי אויך ווערן געפראווועט די שבתים אין א העכערע גייסט בצילא דמהימנותא קדישא - און אזוי אויך איז געווען עטליכע מאל וואס רבינו שליט"א האט געפראווועט די שוה"ט ליל שב"ק מיוחד פאר די בחורים

אזוי אויך איז געפראווועט געווארן א דערהויבענע שבת "חבורתא קדישתא" אין אפ-נארט קאנאדע בצוותא חדא מיט די מגי"ש ומנהל שליט"א.

איבערהויפט די גרויסע שבת וואס איז געווען "שבת בני חביבי" - ספעציעלע פריוואטע שבת מיט'ן רמ"ק הוד **כ"ק מרן רבינו שליט"א**, ספעציעלע פריוואטע שבת להתלמידים הקרוים בנים - געקויפט ספעציעלע מתנה פאר רבינו שליט"א א הערליכע זיצעדיגע שטענדער.

נייע חק"ס בהיכל הישיבה נדבת הנגיד **מוה"ר ישראל צבי פרידמאן הי"ו** לע"נ אביו ונקרא בשם אוצר שלמה פרידמאן.

לסיום השנה האבן זיך די בחורים פארהערט אויף מסכת בבא בתרא בע"פ, און אזוי אויך האט זיך שיעור ג' פארהערט הלכות מליחה - און פארגעקומען א ספעציעל מתנת כהונה ליציטאציע נאכ'ן האבן א גרהויבענע מעמד השחיטה אין ישיבה.

קרן חתנים פארטיילט טויזענטער דאלארן פאר מחותנים עלטערן פון די בחורים בעת שמחתם - מאסיווע באמבאסטישע שפרינג פון $5,600 צו גאנצע $7,000 - סוקסעספולע קאמפיין גיבט שטארקע חיזוק.

ישיבה קטנה אור החיים

גאר מוצלח'דיגע יאר פארריבער מיט גרויס סייעתא דשמיא ב"ה - תלמידי הישיבות פארהערן זיך ביי רבינו שליט"א אויף גאנץ צס' פסחים בעל פה - רבינו שליט"א פארטיילט כתבי הצטיינות עם חתימת יד קדשו - רייכע מתנות פארטיילט געווארן איש איש כפי שבחו ומהללו.

קאסטבארע פראיעקט אונטערגענומען איבערצובויען פון פריש די מקוה המפואר בהיכל הישיבה - צום באנוץ פון די חשוב'ע בחורים מדי יום ביומו - און פאר אנ"ש בכל שבת ויום טוב - מקוה אריין אין באנוץ לכבוד חודש תשרי תשפ"ז.

ישיבת בין הזמנים - קרית טאהש

געשמאקע סדר לבין הזמנים סיי חודש ניסן און סיי חודש תשרי - נאך די סוקסעס פון די פארגאנגענע יארן, כפי רצון קודש פון מרן רביה"ק זי"ע ויבלחט"א **כ"ק מרן רבינו שליט"א** וואס טוט אויפפאדערן די בחורים זיך צו באטיילגן. - רבינו שליט"א באזיכט ביים מסגרת - שפאצירט ארום מיט קענטיגע הנאה און משמיע דברות קודש - פארטיילט די רייכע מתנות און לאזט איבער ברכת קדשו.

תלמוד תורה בית יודא בקריתינו הק'

יערליכן דינער פאר'ן ת"ת "א גוטן טאג" מיט פרישע חידושים

רייכע דינער מיטן נאמען "א גוטן טאג איז פארגעקומען מוצשב"ק ויצא אין די זאלן פון בית צירל - תושבי קריתינו

הק׳ האבן זיך משתתף געווען בגוף ובממון לטובת הת״ת - מען האט געהאט די זכי׳ אז רבינו שליט״א האט באשיינט די מעמד - און שפעטער משמיע געווען דברות קודש - א הערליכע פראגראם געווען צוגעגרייט - אנגעפירט דורך די באגאבטע יו״ר **מוה״ר מאיר מרדכי בערקאוויטש הי״ו** פון ניו יארק - ספעציעלע דרשה פון **הרה״ג ר׳ חיים ברוך יודא לייפער שליט״א** מיט זכרונות - רבינו שליט״א האט אויסגעטיילט מתנות פאר די גרעסערע תומכים - ספעציעלע רייכע פאנעל מיט מלמדים בהת״ת מיט זכרונות און הדרכות פונעם אמאל.

מפעל פועל ישועות שע״י הנהלת הת״ת

ספעציעלע נייע נר הישועות וואס ברענט די גאנצע יאר לזכות התומכים - ספעציעלע נייע קאלום ״מצמיח ישועות״ מיט סיפורי מעשיות וואו אידן האבן געזהען ישועות ורפואות דורכ׳ן זיך משתתף זיין אינעם מפעל.

נאך די גרויסע וואוקס זענען פרישע דריי מלמדים אויפגענומען געווארן - פאר כיתה ד׳ - ה׳ ומלמד דרדקי.

ספעציעלע באזוך דורך רבינו שליט״א בחדר הבן יקיר שע״י הת״ת - פארריבער מיט גרויס התרגשות און הנאה - איבערגעלאזט שטארקע חיזוק פאר די חברי הנהלה ומלמדים.

מתמידים גירסא דינקותא גייט אן מיט א פעסטקייט מיט איבער 100 קינדער וואס געבן אוועק פון זייער אייגענע צייט לעשות רצון אבינו שבשמים, אין די לעצטע זומער נעכט.

חבורת מזון הנפש

חבורה גייט ב״ה אן מיט א פעסטקייט - תשלומין לבחינות גייען ב״ה אן מיט קראפט.

גרויסארטיגע מעמד סיום סדר נזיקין פאר די חבורה פון ז׳ עמודים פארגעקומען מוצש״ק פר׳ לך לך באולם בית צירל - אינאיינעם מיט שמחת שבע ברכות רבתי לרגל השמחה בבית הפטרון **אב״ד קלוזש שליט״א**.

רייכע דרשות ומילתא דבדיחותא קומען פאר לכבוד שמחת חתן כלה, אזוי אויך הערט מען פאסיגע וועריטער פונעם פטרון החבורה.

עקסטער מעמד סיום ג׳ בבות פאר סדר החבורה פון ה׳ עמודים פארגעקומען ביים שלחן הטהור ביום ל״ג בעומר ווי באריכטעט אויבן.

חברה הצלה - חברה שומרים - חסד ד׳טאהש

חברה הצלה: ספעציעלע קאמפיין פאר הצלה געלרופן 24 - דרשות הכנה צום קאמפיין בהיכל הכולל ע״י העסקן **מוה״ר ר׳ שלמה יואל גרינהויט הי״ו** - תושבי קריתינו רופן זיך אן מיט וואריימע סכומים.

חברה שומרים: ב״ה ארויס געהאלפן תושבי קריתינו טראץ די לענגערע ווינטער סעזאן - ספעציעלע נייע פאטראל קאר איינגעקויפט צו קענען בעסער ארויסהעלפן תושבי קריתינו - נדבת **אב״ד קלוזש שליט״א** לע״נ זיין חשוב׳ן שווער **הרה״ח ר׳ אליעזר אשר אנשיל עהרענפעלד ע״ה**.

חסד ד׳טאהש: ספעציעלע רייכע מסיבה לכבוד די אפצייכענונג פון 25 יאר פון די ארגאניזאציע מעמד אפגעהאלטן אינעם הערליכן ׳לע ליווינג רום׳ זאל אין מאנטריאל - בראשות **הרה״ג הדומ״ץ שליט״א** - יו״ר המעמד **מוה״ר מאיר מרדכי בערקאוויטש הי״ו** - עמאציאנאלע אויפטריט דורך הר״ר אלחנן חיים כ״ץ הי״ו אלס איינער וואס האט הנאה געהאט פונעם מפעל - אויך האט געריעדט **מוה״ר משולם פייש ליבערמאן הי״ו** עומד בראש פון חסד - אזוי אויך איז געווען א פאנעל מיט דריי חסד וואלונטירן.

מוסדות טאהש - ניו יארק:

היסטארישע מעמד הדלקת נרות חנוכה ומסיבת התנאים אין שטאט מאנסי יצ״ו

פריידיגע מודעה צושפרייט זיך איבער אנ״ש אין ניו יארק - רבינו שליט״א וועט צינדן א ליכטל אין ניו יארק - מעמד וועלרט באשטימט אינאיינעם מיט׳ן שמחת התנאים של נכדת רבינו שליט״א - הכלה בת בנו **הגה״צ אבד״ק דקהילתינו הק׳ מאנסי שליט״א** ור״מ בישיבה קטנה תפארת משולם פייש - די עטרת חי׳ שרה זאל אין מאנסי ווערט מאקסימוזירט מיט הויכשטאקיגע פארענטשעט מקצה אל קצה - ספעציעלע באסעס צוגעשטעלט פאר תלמידי הישיבות פון ניו יארק און פון טאהש - פרעכטיגע אויבן אן - ביים באשטימטע צייט די זאל געוואלרן בליץ שנעל אנגעפילט - מען שפירט א דערהויבנקייט וועלן רבינו שליט״א קומט אריין אוך גרייט צו די לעכט באש שלהבת קה - צענדליגער רבני ודייני קהילתינו הק׳ ורבני עיר מאנסי נעמען אנטייל - נאכ׳ן געהויבענעם חנוכה ליכט צינדן קומט פאר די קינדער כאאר אנגעפירט דורך ר׳ משה קרויס הי״ו אינאיינעם מיט א קאפעליע - איבערפלוס פון מענטשן העכער פון אלע ערוואלרטונגען.

דערנאך קומט פאר שמחת התנאים - רבינו שליט״א איז מסדר די כתובה אוך איז מכבד די זיידע **הגה״צ אב״ד מכלל יופי שליט״א** פארצוליינען - נאכ׳ן ברעכן טעלער זיך ארויסגעלאזט אין א ספאנטאנישע טאנץ מיט ניגוני שמחה - במשכ׳ן

שמחה האבן צענדליגער רבני עיר מאנסי אנטייל גענומען, און געוואונטשן מזל טוב צום גרויסן שמחה, ולרגל התמנות **הגה"צ האבד"ק דקהילתינו הק' שליט"א** - דערנאך איז מען אריבער

ביי רבינו שליט"א צו באקומען מטבעות קודש לשמירה ולברכה ולהצלחה - שטארקע הערצה פון אנ"ש תושבי מאנסי ביים אפגעבן מזל טוב פארן רב שליט"א.

ישיבה גדולה תורת משולם פייש - ניו יארק

פתיחת שער הישיבה מיט אויסטערלישע הצלחה למעלה מן המשוער - געהויבענע שבתים ווערן געפראוועט מיט גרויס דערהויבנקייט ווי באקאנט לאנ"ש - וותיקי תלמידי רביה"ק קומען פראוועגען שבתים.

ערשטע באזוך פון רבינו שליט"א ריש מתיבתא קדישא ב' תולדות ברענגט אריין א התחזקות - פארגעקומען מעמד קביעות מזוזה אויפ'ן הערליכן בנין החדש צוגערישט מיט אלע באדערפענישן פאר די בחורים המתייגע בתורה הק'.

רייכע דרשות בהיכל הישיבה דורכאויסן יאר - **הרה"ג ר' מאיר צוויבעל שליט"א** - **הרה"ג ר' יוחנן וואזנער שליט"א** - **הרב שלום שרגא פאפלאנאש שליט"א**, **אב"ד שערי תפלה טשערנאוויץ שליט"א**, און נאך פיל, שטארקע פעסטע סדרי הישיבה ווען מען האט דורכגעאקערט מסכת בבא מציעא מרישא עד גמירא מיט א קלארקייט - שאם תשאלך אדם אל תגמגם - גאר שטארקע סדר הלכה אין ישיבה בהלכות שבת ווען מען האט דורכגעלערנט הלכות שי"ט - ש"כ - שכ"א - ש"ו - ש"ז, און אזוי אויך פאר יעדע יום טוב האט מען געלערנט די הלכות החג.

דערהויבענע חבורת ומעמדים הייבן די תלמידי הישיבה אויף א העכערע ניוואו - מחזור החדשים אין א ספעציעלע סדר צו מאכן יעדע חודש א חזרה אויף די לימודים פונעם חודש, און עס קונה צו זיין בשלימות גמורה, - חבורת חפץ חיים - חבורת הדר קבלוה פאר יו"ט פורים - חבורה הכנה ליו"ט פאר פסח - חבורת ודבר דבר נישט צו רעדן שב"ק כפי רצון הקדוש של רביה"ק זצ"ל ויבדלחט"א **כ"ק מרן רבינו שליט"א** ריש מתיבתא קדישא - חבורת ספרי החג זיך צוגרייטן אויף ימים טובים - חבורת ליל שישי זיך צו גרייטן אויף שב"ק - חבורת במצוות שבת גרוסה בשבתות הקיץ צו איבער'חזר'ן לימודי השבוע במשך שב"ק - חבורת לחזור ולשנן סוף יאר זיך צו פארהערן

בלעטער בבא מציעא ביי די מנהל ומגי"ש שליט"א.

געהויבענע שבתים ווערן געפראוועט אין ישיבה בראשות רבני ומשפיעי קהילתינו הק' - מרביצי תורה בישיבה - ובראשם בני מרן רבינו שליט"א ריש מתיבתא קדישא - קלימאקס פון די שבתים איז בלי ספק געהויבענע שבת לפני הילולא קדישא - שב"ק פר' בהעלותך בהיכל הישיבה - גרויס פרייד נעמט ארום תלמידי הישיבה מיט'ן ערהאלטן די איבערראשנדע בשורה משמחת - גרויסע הכנות מיט שעות רצופות - די שב"ק הייבט זיך אן מיט געהויבענע שחרית בראשות **כ"ק רבינו שליט"א** - מכירת הזכותים בנוכחת פונעם רבי'ן שליט"א - שפעטער נאכמיטאג קומט צום קלימאקס מיט'ן מעמד נהדר הנחת אבן הפינה לבנין החדש דישיבתינו הק', - ווארימע ניגונים - דרשות הר"מ הדומ"ץ ק"י שליט"א - דברות קודש - מעמד הנחת אבן הפינה - רבינו שליט"א הייסט פאר די בחורים אויך צו אריינלייגן דעם אבן הפינה - הדלקת הנירות ושיר השירים וזיכוי הפת - פלאקערדיגע תפלת מנחה דב"ק קודש קבל"ש - סעודת חקל תפוחין קדישין פרטי - דב"ק עטליכע מאל בשעת'ן סעודה - שפאציר על שטח הישיבה בראשות **כ"ק רבינו שליט"א** - תהלים מיט גרויס התעוררות - תפלת שחרית - קריה"ת מוסף מיט א אש שלהבת קה - סעודת עתיקא קדישא פרטי - מנחה - התעוררות'דיגע שלש סעודות - מעריב - הבדלה - שיחות קודש מיט ספעציעלע הדרכה - מלוה מלכה - וסיומי מסכת - התרגשות'דיגע דב"ק - כי אורך ימים געהויבענע תפלת שחרית יום א' שלח בראשות **כ"ק רבינו שליט"א** - סיום מסכת בבא מציעא - וסימני הלכות שבת נאכ'ן הזורעים בדמעה ברנה יקצורו בבית **הרה"ח ר' משולם איסר קרויס שליט"א**

הרחבת גבולי הק' מיט'ן עקזיסטירנדן את הלחץ זו הדחק גייט מיט די שנעלסטע טעמפא לקראת השנת החדש תשפ"ז לפ"ק.

ישיבה קטנה תפארת משולם פייש - ניו יארק

געהויבענע שבת שקלים בישיבה

ישיבה טרעט אריין אין פערטע יאר - געהויבענע באזוכן דורכאויס די יאר דורך **כ"ק רבינו שליט"א** ובפרט די נסיעות לחסות בצה"ק מיט'ן שפיץ שב"ק בשלח-שירה און די נאכפאלגנדן דעם ט"ו שבט עריכת שוה"ט - געהויבענע באטע ליל שב"ק מיוחד לתלמידי הישיבות, - מוצשב"ק מלוה מלכה מיוחד להישיבות הק', - נאכפאלגנדן זונטאג בקריתינו הק' מיט דרשות במשנתו של רביה"ק - ביים עריכת שוה"ט געבט די מנהל שליט"א איבער פאר רבינו שליט"א שעות רצופות געלערנט בישיבה אלס הכנה דרבה.

דורכאויס די יאר אקערט מען דורך ביגיעה רבה מסכת גיטין מיט א שטארקע כח - געהויבענע חבורת בישיבה לעלות מדריגות רמות - ימי השובבי"ם געהוביענע סדר לימודים ליל שישי מיט אמירת תהלים באשמורת הבוקר.

דרשות בהיכל הישיבה - **הרה"ג ר' אברהם יונגער שליט"א** - **הרה"ג ר' חיים הערש מענדלוויטש שליט"א** הכנה ליומדהל"ק - אזוי אויך **הרה"ג ר' ראובן זאבעל שליט"א** ראש קובץ על יד, הנחת תפילין לנכד רביה"ק בהיכל הישיבה מיט פייערדיגע תפלת שחרית - געהויבענע נסיעה לחסות בצה"ק ל"ג בעומר מיט געהויבענעם מעמד הדלקה, סוף יאר פארהערן זיך בחורים בכתב גאנץ מסכת גיטין - און יאר ווערט פארענדיגט מיט געהויבענע, רייכע שבוע שכולו התעלות, ושבת התרוממות ואז' סליחות בראשות מנהלי ומרביצי תורה דישיבתינו הק' ובראשם אבד"ק דקהילתינו הק' מאנסי שליט"א

תלמוד תורה עבודת משולם פייש - מאנסי

צום פרישן יאר ת"ת ציט זיך אריבער צו א פרישע לאקאל - רייכע מסיבה פאר אנ"ש אברכי מאנסי בהת"ת החדש ביומדהל"ק הבת עין זצ"ל - סעודת ר"ח ניסן להמלמדי הת"ת - לעכטיגע חומש סעודה יום א' שלח בראשות רבינו שליט"א

מיט נאכפאלגנדיגן מסיבה לטובת הת"ת בבית **הרבני הנגיד ר' דניאל פיליפסון הי"ו**, נייע מלמד אויפגענומען לכיתה ג' **הרב יואל האלפערט שליט"א**

בית חינוך לבנות בנות חוה - מאנסי

פריידיגע מעלדונג איבער עפענונג פונעם בית חינוך לבנות בראשות הרבנית האבד"ק מאנסי שליט"א - מנהלת

אויפגענומען - די טויערן האבן זיך שוין געעפנט אין הערליכע לאקאל פארלאפענעם דאנערשטאג נצבים-וילך

תלמוד תורה עבודת משולם פייש - ב"פ

דורך ב"ה צווייטע יאר מיט אויסטערלישע הצלחה

עס ווערט אצינד געמאלדן די פייערליכע נייעס אז מען גרייט זיך בעה"ש אריינצוציען נאך יו"ט אין נייעם הערליכן לאקאל אויף די העכערע שטאקן פון ביהמ"ד טאהש אויף די פערצענטער עוועניא - דער נייער לאקאל גייט אצינד אריבער מאסיווע קאנסטראקציע ארבעט, כדי אויסצושטאטען דעם בנין התלמוד תורה מיט בריייטע און רחבות'דיגע קלאס צימערן, אויסגעשטעלט לויט די באדערפענישן פון די תלמידים.

די הנהלת המוסדות שפארט נישט קיין געלט, כדי צוצושטעלן אלע נויטיגע צוגעהערן וואס פעלן זיך אויס פאר די אנטוויקלונג פון די תלמודים, זיי זאלן קענען רואיג לערנען, וואקסן און שטייגן בתורה וביראת שמים, מיט א שמחת החיים - אין דעם נייעם בנין וועלן די געטריייע מלמדים אינעם טאהשער תלמוד תורה, וואס האט זיך קונה שם געווען אלס אן אויסגערופענער תלמוד תורה אין בארא פארק, ווייטער ממשיך זיין ביתר שאת אריינצולייגן אויסטערלישע כוחות מחנך צו זיין יעדעס קינד על פי דרכו.

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין!

בית חינוך לבנות בית חוה וומסב"ג

אריבער צווייטע יאר פון עקזיסטענץ מיט גרויס הצלחה וסייעתא דשמיא ב"ה.

וועו מיר קוקן אויף דעם אנהייב פונעם נייעם סקול יאר, זענען מיר אנגעפילט מיט א טיפער דאנקבארקייט צום הייליגן באשעפער פאר אלץ וואס אונזער מוסד האט ב"ה דערגרייכט בסייעתא דשמיא. מיר קוקן אויף א יאר פון א בריייטן וואוקס, מיט פרייד אויף די דערגרייכונגען.

אין צענטער פונעם יארס הצלחה שטייט די ווערטפולע אריינפיר פונעם נייעם אדמיניסטראטאר, ר' שלמה יואל הערצאג נ"י, וואס זיין איבערגעגעבנקייט האבן אריינגעבלאזן נייע כוחות אין אונזער הייליגן מוסד, מיט דער השגחה פרטית מאכן מיר פארשריט ב"ה אז יעדע קינד זאל פילן ממש ווי אינדערהיים אין א וואַרעמער סביבה.

דעם יאר האבן מיר מיט גרויס כבוד באגריסט א שיינעם צופלוס פון נייע תלמידות שיחיו, און צו זען ווי זיי האבן הנאה און זענען אזוי שיין איינגעבן געוואַרן אין אונזער טאשער מוסד איז געווען א ספעציעלער הויכפונקט.

אונזערע קלאסצימערן זענען פול מיט לעבעדיקער ענערגיע, און די אלגעמיינע צופריידנקייט פונעם תלמידות און עלטערן זענען לעבעדיגע עדות.

די הנהלה גשמיות און הנהלה רוחניות לייגן אריין אובערמידלעך כוחות צו האלטן אלס אויפן העכסטן ניוואַ.

הינטער די קוליסן איז אריינגעלייגט געוואַרן א ריזיקע מאס ארבעט צו פארבעסרן יעדן דעטאל פונעם טאג טעגלעכן סקול טאג. מיר האבן גלעלייגט שטארקע פאקוס אויף די טראנספארטאציע סיסטעם, כדי צו פארקירצן די רייזע צייטן און זיכער צו מאכן א זיכערערע און מער געשמאק רייזע פאר די קינדער שיחיו.

קהילותינו הקדושות בניו יארק:

קהילתינו הק' - מאנטרעאל

פרעכטיגע ערשטמאליגע כינוס חסידי טאהש מאנטרעאל לטובת הביהמ"ד החדש יום ב' נשא יום המיוחס - אין א פראכטפולע זאל - רבינו שליט"א באשיינט דעם מעמד - און איז משמיע דב"ק - איבערראשנדע מעלדונג מיט'ן נתינה פון איבער

א האלב מיליאן דאלאר דורך **כ"ק רבינו שליט"א** אינאיינעם מיט יד ימינו **הרה"ח ר' יואל אלחנן פאפלאנאש הי"ו**.

משתתפי המעמד גייגן אריבער מיט שטרות ביי רבינו שליט"א - אריינגעקומען שטוינענדע סכום אדיר פון אנדערהאלבן

מיליאן דאלער - משתתפים באקומען א חפץ א שטיקל פונעם ארון הקודש מבצל רביה"ק זצ"ל.

היסטאריש מעמד חתימת השטרות

קהילתינו הק' - ווילאמסבורג

מלוה מלכה לטובת הביהמ"ד מוצש"ק תרומה זכור - דב"ק דורך א לייוו הוק אפ - מוקדש לע"נ **הרה"ח ר' ישראל דוב גאלדבערגער ז"ל** - דברי הערכה ע"י בנו **הרה"ח ר' סענדר גאלדבערגער הי"ו**. - גרויסע סכומים אריינגעקומען לטובת ביהמ"ד.

וגמר המקח שם הבנין דביהמ"ד החדש ובשמו נקראת בנין פאשקעס נדבת ע"י **הרה"ח הנגיד ר' נתן פייטל פאשקעס הי"ו** ספעציעלע מסיבת לחיים בבית

חבורת אברכים בבית **הרה"צ ר' משה סג"ל שליט"א** צוויי מאל דורכאויס די יאר הכנה ליומדהל"ק רבותינו הק' השרף זי"ע - ורבינו הסב"ק זי"ע.

קהילתינו הק' - מאנסי

קביעות מזוזה בביהמ"ד החדש פ' תולדות בראשות **כ"ק מרן רבינו שליט"א** ומסיבת לחיים - פריידיגע מעמד "יחדשהו" לרגל התחדשות הקהילה - מלוה מלכה רבתי מוצש"ק פר' וישב אויף א ברייטע פארנעם

בהשתתפות הונדערטער אנשי שלומינו מרחבי העיר - משא המעמד דורך **הרה"צ האבד"ק שליט"א**.

שמחת השידוך שליסן בבית האבד"ק שליט"א - קידושא רבא שב"ק

מקץ חנוכה לרגל ההתמנות **הגה"צ האבדק"ק שליט"א** מיט ספעציעלע מכתב פון **כ"ק מרן רבינו שליט"א**.

נייע הנהלת הביהמ"ד אויפגענומען דורכ'ן רב שליט"א.

קהילתינו הק' - קרית יואל

גרויסארטיגע סיום ספר תהלים מוצש"ק חיי שרה פונעם טעגליכן שיעור פון הדומ"ץ שליט"א - פארגעלערנט במשך צווי א האלב יאר זייט דברות קודש פון רבינו שליט"א בגודל סגולת לימוד ספר תהלים - שיינע דרשות און רייכע סעודה פאר כל הקהל הקודש.

אנ"ש פריינען זיך מיט ביים שמחה בבית הדומ"ץ שליט"א - ספעציעלע שבע ברכות ע"י הקהילה מוצש"ק וישלח.

ספעציעלע שיעורי כללים בהלכה ואגדה למועדים וזמנים צוגעשטעלט דורך התאחדות אברכים - פיפטע סעריע "בנין שלם" שיעורים פאר פרישע אינגעלייט בהלכה ושלום בית.

העפטיגע קאמפיין "שבוע שלי" לטובת הביהמ"ד - גרויסע סכומים קומען אריין ביים מעמד מוצש"ק וישב.

הכנסת ספר תורה ע"י **הרה"ח ר' אליעזר דוד קרויס שליט"א** חבר הנהלת מוסדותינו הק' לבית מדרשינו ד' בהעלותך לע"נ חותנו ע"ה.

סוקסעספולע קאמפיין לטובת התאחדות אברכים - ביום א'-ב' מטו"מ - שיינע יו עס בי שיעורים אויף גאנץ תהלים ווערט פארטיילט פאר אלע תומכים נכבדים.

ספרי בית טאהש

מכון עבודת הלוים מיט דריי פרישע ספרים בקהילתינו הק'.

ספר "עבודת משולם פייש - זמירות לשבועות" מיט איבער 400 עמודים, ענינים אויף שבועות, קבלת התורה, און פיל מער מתורת רביה"ק זי"ע.

נייע בוך "א שבת אין טאהש", מיט גאר רייכע באלערנדע קאפיטלעך,

וזכרונות מימי קדם.

ספר "עבודת משולם פייש - זמירות לסוכות" מיט איבער 400 עמודים, רייכע תוכן און פראקטישע זמירות.

מכון נעימות הלוי קומט ארויס מיט רייכע קונטרס "גדולת מרדכי", איבער **הרה"צ רבי מרדכי סג"ל זצ"ל** בנו בכורו פון רביה"ק זי"ע - מעשיות ענינים סיפורים והספדים און נאך - ערשיינט

לכבוד די בר מצוה פון נכדו החשוב ני"ו.

מערכת האיחוד

"איחוד חסידי טאהש" האט ב"ה ווייטער אנגעגאנגען מיט אירע ברייט פארצווייגטע פראיעקטן, אבער הזמן יוכלו והם לא יוכלו, מיר וועלן בעז"ה אוועקלייגן די געלעגנהייט פון אויסרעכענען אלע פרישקייטן פאר א צווייטע זמן.

אבער וואס איז זיכער איז, אז איר האט ב"ה הנאה געהאט פון די נייע רייכע אויסשטעל פונעם גליון, מיט די רייכע תוכן וואס איז צוגעלייגט געווארן דעם יו"ט ראש השנה לרגל די

אפצייכענונג פון 25 יאר.

אזוי אויך האט איר זיכער הנאה געהאט פון די רייכע איבערבליק אויפן יאר, והא ראי' אז איר האלט שוין דא...

בברכת חג כשר ושמח
און א גוט קוויטל.